

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**T/5538. számú
törvényjavaslat
a hulladékról**

Előadó:

**Dr. Fazekas Sándor
vidékfejlesztési miniszter**

Budapest, 2011. december

2012. évi ... törvény

a hulladékról

Az Országgyűlés a környezet és az emberi egészség védelme, a környezetterhelés mérséklése, a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodás, az erőforrás-felhasználás hatásainak csökkentése, hatékonyságának javítása, továbbá a hulladékképződés, illetve a képződő hulladék káros hatásainak megelőzése, mennyiségének és veszélyességének csökkentése, továbbá a használt termékek újrahasználatra, a hulladék minél nagyobb arányú anyagában történő hasznosítása, fogyasztási-termelési körforgásban tartása, valamint a nem hasznosuló, vissza nem forgatható hulladék környezetkímélő ártalmatlanítása érdekében a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

Általános rendelkezések

1. A törvény hatálya

1. §

(1) A törvény hatálya kiterjed:

- a) minden hulladékra, a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel,
- b) a hulladékképződés megelőzését szolgáló tevékenységekre, valamint
- c) a hulladékgazdálkodásra és a hulladékgazdálkodási létesítményekre.

(2) A törvény hatálya

- a) az ásványi nyersanyagok kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából származó hulladékra,
- b) az állati melléktermékekre, ideértve a belőlük származó feldolgozott termékeket, kivéve, ha azokat égetésre vagy lerakásra, valamint a biogáz- vagy komposztáló üzemben történő hasznosításra szánják,
- c) a szennyvízre,
- d) a nem vágás útján elpusztult állatokra, ideértve a járványos állatbetegségek leküzdése érdekében leölt állatok tetemeit is,

annyiban terjed ki, amennyiben azokról jogszabály eltérően nem rendelkezik.

(3) Nem terjed ki a törvény hatálya

- a) a levegőbe kibocsátott gáz-halmazállapotú anyagokra,
- b) a radioaktív hulladékra,
- c) a hatástalanított robbanóanyagokra,
- d) a természetes állapotában meglévő ki nem termelt földre, beleértve a ki nem termelt szennyezett talajt, valamint a földhöz tartós jelleggel rögzített építményeket, beleértve a használaton kívüli, elhagyott, romos épületeket is,
- e) a szennyezetlen talajra és más, természetes állapotában meglévő olyan anyagra, amelyet építési tevékenység során termelnek ki, és azt a kitermelés helyén természetes állapotában építési tevékenységhez használják fel,
- f) a fekáliára, ha arra a (2) bekezdés b) pontja nem terjed ki, a trágyára, a szalmára, valamint a mezőgazdasági termelő tevékenység vagy erdőgazdálkodás során képződő egyéb nem veszélyes természetes anyagra, amelyet a mezőgazdaságban, az erdőszetben

vagy biomasszaként energia előállítására használnak a környezetre és az emberi egészségre veszélytelen eljárással vagy módszerrel,
g) a vizek és vízi utak kezelése, árvízmentesítés, vízkárelhárítás vagy talajfeltöltés (a talaj minőségének javítása) céljából a felszíni vizekben áthelyezett üledékre, iszapra, amely az *1. mellékletben* meghatározott veszélyességi jellemzők egyikével sem rendelkezik.

(4) A hulladékgazdálkodással összefüggő, e törvényben nem szabályozott kérdésekben a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény (a továbbiakban: Kvt.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Törvény vagy kormányrendelet az egyes hulladéktípusok és -fajták képződésének megelőzése érdekében, valamint a hulladékgazdálkodási tevékenységek vonatkozásában e törvénnyel összhangban álló további rendelkezéseket állapíthat meg.

2. Értelmező rendelkezések

2. §

E törvény alkalmazásában

1. *anyagában történő hasznosítás*: bármilyen hasznosítási művelet az energetikai hasznosítás kivételével;
2. *ártalmatlanítás*: minden olyan kezelési művelet, amely nem hasznosítás, még akkor sem, ha a művelet másodlagos jelleggel anyag- vagy energiakinyerést eredményez; az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját a *2. melléklet* tartalmazza;
3. *biohulladék*: a biológiailag lebomló, parkokból származó vagy kerti hulladék, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőkben és kiskereskedelmi létesítményekben képződő élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint az ezekhez hasonló, élelmiszerfeldolgozó üzemekben képződő hulladék;
4. *biológiailag lebomló hulladék*: minden szervesanyag-tartalmú hulladék, amely aerob vagy anaerob úton biológiailag lebomlik vagy lebontható, ideértve a biohulladékot is;
5. *elkülönített gyűjtés*: olyan gyűjtés, amelynek során a hulladékáramot a hulladék fajtája és jellege szerint elkülönítik, lehetővé téve annak meghatározott módon történő kezelését;
6. *előkezelés*: a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítő művelet;
7. *energetikai hasznosítás*: hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék energiatartalmát kinyerik, ideértve a biológiailag lebomló hulladékból történő energia-előállítást, valamint az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet üzemanyagként, illetve tüzelőanyagként használnak fel;
8. *építési-bontási hulladék*: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti építési tevékenységből származó hulladék;

9. *felhasználó*: aki a terméket továbbértékesítési cél nélkül a gyártótól vagy a forgalmazótól átveszi vagy megvásárolja;
10. *feltöltés*: olyan hasznosítási művelet, amelynek során meghatározott célra alkalmas hulladék felhasználásával hulladéknak nem minősülő anyagokat helyettesítenek kitermeléssel érintett területek helyreállításakor vagy tájrendezéskor;
11. *forgalmazó*: terméket viszonteladónak, illetve felhasználónak átadó, értékesítő gazdálkodó szervezet;
12. *gyártó*: termék előállítója, továbbá – ha a terméket nem Magyarország területén állítják elő – az, aki a terméket gazdasági tevékenysége körében Magyarország területén elsőként forgalomba hozza;
13. *gyűjtés*: a hulladék összeszedése hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítás céljából, beleértve a hulladék előzetes válogatását és előzetes tárolását is;
14. *gyűjtőhely*: a hulladékgyűjtő pont és a hulladékgyűjtő udvar, valamint a hulladék termelőjének vagy más birtokosának telephelyén kialakított, a hulladék környezetszennyezést kizáró gyűjtését biztosító létesítmény;
15. *hasznosítás*: bármely művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse; a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját a 3. melléklet tartalmazza;
16. *háztartási hulladék*: az emberek mindennapi élete során a háztartásokban képződő hulladék, ide értve a lakásokban, lakóingatlanokban, a pihenés, üdülés céljára használt helyiségekben, valamint a lakóházak közös használatú helyiségeiben és területein képződő vegyes és elkülönítetten gyűjtött hulladékot;
17. *háztartási hulladékhoz hasonló hulladék*: a jogi személynél, illetve a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságnál képződő, jellegében és összetételében a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék, amely a vegyes és az elkülönítetten gyűjtött hulladékot foglalja magában, ide nem értve a gazdálkodó szervezetek ipari vagy szolgáltatási tevékenységéből származó, a tevékenységükre jellemző elkülönítetten gyűjtött termelési mezőgazdasági és erdőszeti hulladékot;
18. *hulladék*: bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválna, megválni szándékozik, vagy megválni köteles;
19. *hulladékbirtokos*: a hulladéktermelő, illetve az a természetes és jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, akinek a hulladék a birtokában van;
20. *hulladékgazdálkodás*: a hulladék gyűjtése, szállítása, kezelése, az ilyen műveletek felügyelete, a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenység, továbbá a

hulladékgazdálkodási létesítmények és berendezések üzemeltetése, valamint a hulladékkezelő létesítmények bezárása, utógondozása;

21. *hulladékgazdálkodási közszolgáltatás*: az önkormányzatokról szóló törvény szerint az önkormányzatok által biztosított, a települési hulladék ingatlantulajdonostól történő átvételét, elszállítását és kezelését biztosító, kötelező jelleggel igénybe veendő szolgáltatás;
22. *hulladékgazdálkodási létesítmény*: a hulladékkezelő létesítmény – ide értve az átrakóállomást, a válogatóművet, a hulladékhasznosító vagy a hulladékártalmatlanító létesítményt –, továbbá a hulladékgazdálkodási tevékenységek végzését biztosító telephely, telephelyen belül vagy közterületen kialakított elkülönített terület, amely magában foglalja a hulladékgazdálkodás végzéséhez szükséges, így különösen a környezet biztonságát szolgáló építményeket, kiszolgáló helyiségeket, gyűjtőhelyet;
23. *hulladékgyűjtő pont*: az elkülönítetten gyűjtött hulladék átadására szolgáló, közterületen kialakított hulladékgyűjtő sziget, valamint az üzletekben működő visszavételi hely;
24. *hulladékgyűjtő udvar*: az elkülönítetten gyűjtött hulladék átvételére szolgáló, felügyelt, elkerített telephely;
25. *hulladéklerakó*: olyan hulladékártalmatlanító létesítmény, amely a hulladék földtani közeg felszínén vagy földtani közegben történő lerakására szolgál, ide értve
 - a) a hulladéktermelő hulladékának a termelés helyén történő ártalmatlanítására szolgáló hulladékgazdálkodási létesítményt,
 - b) a hulladék ideiglenes elhelyezésére szolgáló, 1 évet meghaladóan fennálló hulladékgazdálkodási létesítményt, kivéve azt, ahol a hulladékot
 - ba) továbbszállításra készítik elő abból a célból, hogy hasznosításra, előkezelésre vagy más helyen ártalmatlanításra kerüljön,
 - bb) a hasznosítást vagy előkezelést megelőzően legfeljebb 3 évig tárolják, vagy
 - bc) az ártalmatlanítást megelőzően legfeljebb 1 évig tárolják;
26. *hulladékolaj*: bármely ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési célra tovább nem használható, így különösen a használt motorolaj és sebességváltó-olaj, kenőolaj, turbinaolaj és hidraulikaolaj;
27. *hulladékolaj regenerálása*: olyan újrafeldolgozási művelet, amely által alapanyagot állítanak elő a hulladékolaj finomításával, így különösen az abban található szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolításával;
28. *hulladéktermelő*: akinek tevékenységeiből hulladék képződik (eredeti hulladéktermelő), vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan műveletet végez, ami a hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;
29. *ingatlantulajdonos*: az ingatlan tulajdonosa, vagyonkezelője, birtokosa vagy használója;

30. *kereskedő*: bármely gazdálkodó szervezet, amelynek megbízására képviselője vagy más megbízott jár el a hulladék megvásárlásánál és az azt követő értékesítésénél, ideértve azt a kereskedőt is, aki nem lesz a hulladék tényleges birtokosa;
31. *kezelés*: hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletek, ideértve a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;
32. *közvetítő*: olyan gazdálkodó szervezet, amely más nevében intézi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azt a közvetítőt is, aki nem lesz a hulladék tényleges birtokosa;
33. *megelőzés*: az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott olyan intézkedés, amely csökkenti
- a) a hulladék mennyiségét, többek között a termékek újrahasználata vagy a termékek élettartamának meghosszabbítása révén,
 - b) a képződött hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt káros hatásait, vagy
 - c) az anyagok és a termékek veszélyes anyag tartalmát;
34. *munkahelyi gyűjtőhely*: a gazdálkodó szervezet ipari vagy szolgáltatási tevékenységéből származó, tevékenységére jellemző hulladék képződésének helyén a hulladék típusa, fajtája vagy összetétele alapján kialakított gyűjtőhely, ide értve a veszélyes hulladék veszélyességi jellemzőire figyelemmel kialakított gyűjtőhelyet is;
35. *szállítás*: a hulladék telephelyen kívüli mozgatása;
36. *települési hulladék*: a háztartási és a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék;
37. *újrafeldolgozás*: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékot terméké vagy anyaggá alakítják annak eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet feltöltési műveletek során használnak fel;
38. *újrahasználat*: olyan művelet, amelynek révén a hulladéknak nem minősülő terméket vagy alkatrészét újrahasználgják arra a célra, amelyre eredetileg szolgált;
39. *újrahasználatra előkészítés*: tisztítással, javítással, valamint ellenőrzéssel végzett hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékká vált terméket vagy alkatrészét előkészítik arra, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újrahasználható legyen;
40. *üzemi gyűjtőhely*: a hulladéktermelő telephelyén létesített olyan terület vagy építmény, amely a hulladéktermelő tevékenységéből származó hulladék gyűjtésére szolgál, ide értve a veszélyes hulladékot is;
41. *vegyes hulladék*: a háztartási és a háztartásihoz hasonló hulladéknak az a különböző fajtájú és összetételű hulladékot tartalmazó része, amely az elkülönített hulladékgyűjtésből visszamarad;

42. veszélyes hulladék: az 1. mellékletben felsorolt tulajdonságok legalább egyikével rendelkező hulladék.

3. Alapelvek

3. §

A hulladékot eredményező tevékenységek, valamint a hulladékgazdálkodás során – a Kvt.-vel összhangban – a következő alapelveket kell érvényesíteni:

- a) *az újrahasználat és az újrahasználatra előkészítés elve:* a hulladékképződés megelőzése érdekében a termékek újrahasználatát, javítását, újratöltését, a hulladék újrahasználatra előkészítését, az újrahasználati és javító hálózatok kiépítését jogi, gazdasági és műszaki eszközökkel, valamint az anyag vagy tárgy beszerzésére vonatkozó kritériumok és számszerűsített célok kitűzésével kell elősegíteni;
- b) *a kiterjesztett gyártói felelősség elve:* a gyártó felelős a termék és a technológia jellemzőinek a megelőzés és a hulladékgazdálkodás követelményei szempontjából történő kedvező megválasztásáért, ideértve a felhasznált alapanyagok megválasztását, a termék külső behatásokkal szembeni ellenálló-képességének, élettartamának és újrahasználatosságának, javíthatóságának, továbbá a termék előállításából és felhasználásából származó, illetve a termékből képződő hulladék hasznosításának és ártalmatlanításának megtervezését; a kiterjesztett gyártói felelősség alapján a gyártó felelős továbbá a visszavitt termék és a termék használata után visszamaradó hulladék átvételéért, illetve a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott további hulladékgazdálkodási tevékenységek elvégzéséért, amelyek az e tevékenységekért vállalt pénzügyi felelősséget is magukban foglalják;
- c) *a közelség elve:* a hulladék kezelését a – környezeti és gazdasági hatékonyság figyelembevételével kiválasztott – lehető legközelebbi, arra alkalmas létesítményben kell végezni; az állam biztosítja, hogy a hulladékot hasznosító, valamint ártalmatlanító létesítmények Magyarország területén olyan hálózatot alkossanak, amely lehetővé teszi a képződő hulladék legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben és a leginkább alkalmas módszerek, valamint technológiák segítségével történő hasznosítását vagy ártalmatlanítását a környezeti adottságokra, az elérhető legjobb technikára, valamint a hulladék különleges kezelési igényére figyelemmel;
- d) *az önellátás elve:* a közelség elvére figyelemmel a képződő hulladék teljes körű hasznosítására, illetve ártalmatlanítására, ennek megfelelő hasznosító, illetve ártalmatlanító hálózat kialakítására és üzemeltetésére kell törekedni;
- e) *a szennyező fizet elve:* a hulladéktermelő, a hulladékbirtokos vagy a hulladékká vált termék gyártója felelős a hulladék kezeléséért, a hulladékgazdálkodás költségeinek megfizetéséért;
- f) *a biológiailag lebomló hulladék hasznosításának elve:* elő kell segíteni a biohulladék kezeléséből származó anyagok hasznosítását annak érdekében, hogy a kezelés után a természetes szervesanyag-körforgásba minél nagyobb tisztaságú anyag kerülhessen vissza, valamint a hulladéklerakókon elhelyezésre kerülő települési hulladék biológiailag lebomló tartalma csökkenjen.

II. Fejezet

A hulladékra vonatkozó általános szabályok

4. A környezet és az emberi egészség védelme

4. §

Minden tevékenységet úgy kell megtervezni és végezni, hogy az a környezetet a lehető legkisebb mértékben érintse, vagy a környezet terhelése és igénybevétele csökkenjen, ne okozzon környezetveszélyeztetést vagy környezetszennyezést, biztosítsa a hulladékképződés megelőzését, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentését, a hulladék hasznosítását, továbbá környezetkímélő ártalmatlanítását.

5. §

(1) A hulladékképződés megelőzése, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében előnyben kell részesíteni:

- a) az anyag- és energiatakarékos, hulladékszegény technológiák alkalmazását;
- b) az anyagnak és a hulladéknak a termelési-fogyasztási körfolyamatban tartását;
- c) a legkisebb tömegű és térfogatú hulladékot, továbbá a kevesebb szennyező anyagot, illetve kisebb környezetterhelést eredményező termékek előállítását;
- d) a hulladékként kockázatot jelentő anyagok kiváltását.

(2) A hulladékképződés megelőzése érdekében törekedni kell arra, hogy a technológiából származó, de a technológiai folyamatba visszavezetett gyártási maradék, anyag, valamint a már használt, de eredeti céljára ismételten felhasználható termék a gyártás-felhasználás ciklusban maradjon. Az anyag vagy termék a gyártás-felhasználás ciklusból történő kilépésekor válik hulladékká.

6. §

(1) Hulladékgazdálkodási tevékenységet az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül úgy kell végezni, hogy az ne jelentsen kockázatot a környezeti elemekre, ne okozzon lakosságot zavaró (határértéket meghaladó) zajt vagy bűzt, és ne befolyásolja hátrányosan a tájat, valamint a védett természeti és kulturális értékeket.

(2) Aki olyan hulladékgazdálkodási tevékenységet végez, amely a tevékenység jellegéből fakadóan a környezeti elemekre, az emberi egészségre, a tájra, valamint a védett természeti és kulturális értékekre kockázatot jelent, gondoskodik arról, hogy a kockázatot a lehető legkisebbre csökkentse.

(3) A hulladékban rejlő anyag, energia hasznosítása érdekében törekedni kell a hulladék lehető legnagyobb arányú újrahasználatra előkészítésére, újrafeldolgozására, valamint a nyersanyagok hulladékkal történő helyettesítésére.

(4) A hulladékgazdálkodáshoz használt technológia, berendezés, eszköz vagy anyag alkalmazását vagy forgalmazását jogszabály engedélyhez vagy alkalmassági vizsgálathoz, referenciához, valamint minősítéshez kötheti.

(5) Tilos hulladékot

- a) a gyűjtés, lerakás szabályaitól eltérő módon felhalmozni, ellenőrizetlen körülmények között elhelyezni, kezelni, attól jogtalanul megválni;
- b) engedély nélkül összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.

5. A hulladékhierarchia

7. §

(1) A hulladékképződés megelőzése és a hulladékgazdálkodás során az alábbi hulladékhierarchiát elsőbbségi sorrendként kell alkalmazni:

- a) a hulladékképződés megelőzése,
- b) a hulladék újrahasználatra előkészítése,
- c) a hulladék újrafeldolgozása,
- d) a hulladék egyéb hasznosítása, így különösen energetikai hasznosítása, valamint
- e) a hulladék ártalmatlanítása.

(2) A hulladékhierarchia alkalmazása során figyelembe kell venni az elővigyázatosságra, a fenntarthatóságra, a műszaki megvalósíthatóságra, az erőforrások védelmére és a gazdasági életképességre vonatkozó általános környezetvédelmi elveket, valamint az általános környezeti, emberi, egészségügyi, gazdasági és társadalmi hatásokat.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt elsőbbségi sorrendet úgy kell alkalmazni, hogy a hulladékképződés megelőzése, valamint a hulladékgazdálkodás során a legjobb általános környezeti eredményt biztosító megoldás érvényesüljön.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt elsőbbségi sorrend alkalmazásától akkor lehet eltérni, ha az egyes hulladéktípusok képződése és az azokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységek általános hatásaira vonatkozó életciklus-szemlélet azt indokolja.

6. Melléktermék

8. §

Valamely anyagot vagy tárgyat, amely olyan előállítási folyamat során képződik, amelynek elsődleges célja nem az ilyen anyag vagy tárgy előállítása, a következő feltételek együttes teljesülése esetén nem hulladéknak, hanem mellékterméknek lehet tekinteni:

- a) további felhasználása biztosított,
- b) előállítását követően – a szokásos ipari gyakorlattól eltérő feldolgozás nélkül – közvetlenül felhasználható,
- c) az előállítási folyamat szerves részeként állítják elő,
- d) a környezetet és az emberi egészséget hátrányosan nem érinti, és
- e) további használata jogszerű, azaz meghatározott módon történő felhasználása tekintetében az anyag vagy tárgy megfelel a termékre, a környezet- és egészségvédelemre vonatkozó összes jogszabályi előírásnak.

7. A hulladékstátusz megszűnése

9. §

(1) Hasznosítási műveleten átesett anyag vagy tárgy – a 10. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – a továbbiakban nem tekintendő hulladéknak a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

- a) meghatározott célra rendeltetésszerűen, általános jelleggel használják,
- b) rendelkezik piaccal vagy van rá kereslet,
- c) megfelel a rendeltetésére vonatkozó műszaki követelményeknek és a rá vonatkozó jogszabályi előírásoknak, szabványoknak, és
- d) használata összességében nem eredményez a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatást.

(2) Azt a hulladékot, amely az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén megszűnik hulladéknak lenni, hasznosítottak kell tekinteni, és

- a) a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló kormányrendeletben,
- b) a hulladékká vált gépjárművekről szóló kormányrendeletben,
- c) az elemek és az akkumulátorok hulladékainak visszavételéről szóló kormányrendeletben, valamint az elemek és akkumulátorok, illetve hulladékaik kezeléséről szóló miniszteri rendeletben,
- d) az elektromos és elektronikai berendezések hulladékainak visszavételéről kormányrendeletben, valamint az elektromos és elektronikai berendezések hulladékai kezelésének részletes szabályairól szóló miniszteri rendeletben, és
- e) a tárgykörbe tartozó további uniós jogi aktusok átültetését szolgáló jogszabályokban meghatározott hasznosítási és újrafeldolgozási célok alkalmazásában is megszűnik hulladéknak lenni, amikor az ezekben a jogszabályokban előírt újrafeldolgozási, illetve hasznosítási követelmények teljesülnek.

10. §

(1) A hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó 9. § (1) bekezdés szerinti feltételek teljesítéséhez szükséges részletes előírásokat – ideértve a szennyező anyagok határértékeit, továbbá az anyag vagy tárgy lehetséges káros környezeti hatásainak elkerülésére vonatkozó szabályokat – a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének végrehajtására kiadott uniós jogi aktus állapítja meg a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel.

(2) Ha egy hulladékarom vonatkozásában a hulladékstátusz megszűnésének feltételeiről uniós jogi aktus nem rendelkezik, a hulladékstátusz megszűnésének további feltételeit, valamint az ilyen feltételek teljesítéséhez szükséges részletes előírásokat miniszteri rendelet állapítja meg.

(3) A hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó 9. § (1) bekezdés szerinti feltételeknek való megfelelés igazolására alkalmas minőségbiztosítási rendszer tanúsítását jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő tanúsító szervezet végezheti.

(4) A hulladékstátusz megszűnésének igazolására alkalmas minőségbiztosítási rendszert az arra feljogosított tanúsító szervezet negyedévente felülvizsgálja.

(5) Az előállított, tárolt, felhasznált vagy forgalmazott termékek 9. § (1) bekezdés szerinti feltételeknek való megfelelését a termék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért felelős hatóság, illetve piacának felügyeletéért felelős hatóság ellenőrzi.

(6) Ha a 9. § (1) bekezdés szerinti feltételek nem teljesülnek, az (5) bekezdés szerinti hatóság tájékoztatja a gyártó telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóságot.

III. Fejezet

Hulladékgazdálkodási tevékenységek

8. A hulladék gyűjtése

11. §

(1) A hulladékot a kezelésre történő elszállítás érdekében a hulladékbirtokos rendezetten gyűjti.

(2) A hulladékbirtokos a saját ingatlanán, telephelyén termelt hulladékot az ingatlan területén, illetve a telephelyen – így különösen a munkahelyi gyűjtőhelyen vagy az üzemi gyűjtőhelyen – hulladékgazdálkodási engedély nélkül gyűjtheti.

(3) Törvény, kormányrendelet, miniszteri rendelet vagy – települési hulladék esetében – önkormányzati rendelet a hulladékbirtokost kötelezheti a hulladék meghatározott anyagfajta – így különösen a papír-, fém-, műanyag-, illetve üveghulladék – vagy típus szerinti elkülönített gyűjtésére, a hulladék jellegének megfelelő csomagolására és megjelölésére, továbbá arra, hogy az így előkészített hulladékot hulladékkezelőnek vagy a közszolgáltatónak átadja.

(4) A biohulladékot – a 6. § (1) bekezdésében, valamint a 7. §-ban meghatározottakra figyelemmel – elkülönítetten kell gyűjteni, úgy, hogy gyűjtése komposztálhatóságát vagy lebontását biztosítsa.

9. Kereskedelem, közvetítés, szállítás

12. §

(1) A kereskedő és a közvetítő tevékenységét – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – nyilvántartásba vétel alapján végzi.

(2) Az a kereskedő, közvetítő, akinek a tevékenységével érintett hulladék a birtokába kerül, valamint a szállító tevékenységét csak hulladékgazdálkodási engedély birtokában végezheti.

(3) A kereskedőre és a közvetítőre a kereskedelemről szóló törvény, valamint a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet előírásai is vonatkoznak.

(4) A közvetítő hulladékot csak kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezetnek adhat át.

13. §

(1) A szállító felelős a hulladék rendeltetési helyére történő biztonságos eljuttatásáért, figyelemmel a hazai és nemzetközi szállítmányozási és fuvarozási szabályokra.

(2) Szállításból eredő szennyezés esetén a szállító gondoskodik a hulladék összegyűjtéséről és eltávolításáról, a terület szennyezésmentesítéséről, valamint az eredeti környezeti állapot helyreállításáról.

10. Hasznosítás

14. §

(1) A hulladék hasznosítója azt a hasznosítási műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja.

(2) Hasznosítási művelet a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető.

(3) Energetikai hasznosítással járó hulladékégetés vagy hulladék-együttégetés akkor engedélyezhető, ha az energetikai hasznosítás az elérhető legjobb technikák szerinti energiahatékonysággal valósul meg.

(4) A hasznosításra kerülő nem veszélyes hulladék a hasznosítási művelet megkezdéséig a hulladékkezelő telephelyén legfeljebb 3 évig tárolható.

(5) A környezetvédelmi hatóság a hulladéklerakás engedélyezésekor a 83. § (3) bekezdésre tekintettel meghatározza a települési hulladék elhelyezésére szolgáló hulladéklerakón hasznosítható építési-bontási hulladék mennyiségét.

11. Ártalmatlanítás

15. §

(1) A hasznosításra nem kerülő hulladékot ártalmatlanítani kell. A hulladék ártalmatlanítója azt az ártalmatlanító műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakra tekintettel a hulladék ártalmatlanítása során úgy kell eljárni, hogy a hulladék okozta környezetterhelés csökkenjen, a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító hatásai megszűnjenek, a környezet elemeitől történő elszigeteléssel vagy a hulladék anyagi minőségének megváltoztatásával kizárásra kerüljenek.

(3) Azt a hulladékot, amelyet hasznosítás érdekében elkülönítetten gyűjtenek, valamint azt a hulladékot vagy annak bármely elemét, amely hasznosítható, ártalmatlanítani tilos.

16. §

(1) Ártalmatlanítási művelet a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető.

(2) Az ártalmatlanításra kerülő nem veszélyes hulladék az ártalmatlanítási művelet megkezdéséig a hulladékkezelő telephelyén legfeljebb 1 évig tárolható.

(3) A hulladékgazdálkodási engedély rendelkezik az ártalmatlanító létesítmény tevékenységgel érintett területének bezárást követő rekultivációjáról, rehabilitációjáról és a

monitoringról. A monitoring idejét és tartalmát a létesítmény várható környezeti hatásaira tekintettel kell meghatározni.

(4) Az ártalmatlanító létesítmény működésével, továbbá hulladéklerakó esetén a lerakott hulladékkal okozott környezeti károkozás elévülési ideje a létesítmény bezárásától számított 30 év.

(5) Az ártalmatlanító létesítmény üzemeltetője a hulladék kezelésének díját a hulladék fajtája, típusa, jellege és mennyisége szerint megállapítja és közzéteszi.

17. §

(1) Hulladéklerakó létesítményhez kapcsolódó tevékenység esetében a környezetvédelmi hatóság a 83. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel a hulladékgazdálkodási engedélyben meghatározza a hulladéklerakón a települési hulladék részeként elhelyezhető biológiailag lebomló szerves anyag mennyiségét.

(2) Hulladéklerakóban előkezelés nélkül – ha törvény, kormányrendelet vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – hulladék nem rakható le.

12. A hulladék behozatala, kivitele és átszállítása

18. §

(1) Hulladék Magyarország területére csak hasznosítás és ártalmatlanítás céljából, hulladékgazdálkodási engedély birtokában hozható be.

(2) Az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglaltak alapján a környezetvédelmi hatóság az ártalmatlanításra szánt hulladék szállításával szemben kifogást emel, ha

- a) a bíróság a bejelentő, a bejelentő szervezet vezetője, vezető tisztségviselője (a továbbiakban együtt: bejelentő), vagy a címzett, a címzett szervezet vezetője, vezető tisztségviselője (a továbbiakban együtt: címzett) büntetőjogi felelősségét a Büntető Törvénykönyvről szóló törvényben meghatározott környezetkárosítás, természetkárosítás vagy hulladékgazdálkodás rendjének megsértése bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen megállapította, mindaddig, amíg a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól nem mentesült,
- b) a bejelentő vagy a címzett hulladékgazdálkodási tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll,
- c) a bejelentő vagy a címzett a Kvt. szerinti kármentesítési kötelezettségét a teljesítésre megállapított határidő lejártáig nem teljesíti.

(3) A hulladék behozatalára, kivitelére és átszállítására irányuló bejelentési kötelezettség teljesítésével egyidejűleg a bejelentő és a címzett hatósági bizonyítvánnyal igazolja a környezetvédelmi hatóság részére azt a tényt, hogy vele szemben nem áll fenn a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott kizáró ok, vagy kéri, hogy e tény fennállására vonatkozó adatokat a bünyügyi nyilvántartó szerv a bejelentési kötelezettség teljesítése céljából a környezetvédelmi hatóság által benyújtott adatigénylés alapján továbbítsa. Az adatigénylés során a környezetvédelmi hatóság a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott adatokat igényelheti a bünyügyi nyilvántartó szervtől.

(4) A környezetvédelmi hatóság a hulladék Magyarországra történő behozatalával, kivitelével és átszállításával összefüggésben folytatott hatósági ellenőrzés keretében ellenőrizheti azt is, hogy a bejelentésre kötelezett vagy a címzett nem áll-e a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott kizáró ok hatálya alatt. A hatósági ellenőrzés céljából a környezetvédelmi hatóság adatot igényelhet a bünyügyi nyilvántartási rendszerből. Az adatigénylés kizárólag a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározottak igazolásához szükséges adatra irányulhat.

(5) A környezetvédelmi hatóság a (3) és (4) bekezdés alapján megismert személyes adatokat a hatósági bizonyítvány időbeli hatályának lejártáig, illetve a hatósági ellenőrzés időtartamára vagy a hatósági ellenőrzés alapján indított eljárás jogerős befejezéséig kezeli.

19. §

A környezetvédelmi hatóság a 18. §-ban foglaltakon kívül a hulladék szállítását megtilthatja, ha

- a)* a hulladék szállítása hulladékégető műbe irányul, és megállapítást nyer, hogy ez a Magyarország területén képződött hulladék ártalmatlanítását tenné szükségessé,
- b)* a hulladékot nem a hulladékgazdálkodási tervekben foglaltakkal egyező módon kellene kezelni, vagy
- c)* a szállítás külföldre irányul, és ez a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal nem áll összhangban.

IV. Fejezet

A hulladékgazdálkodás egyes szereplőinek kötelezettségei

13. A gyártó kötelezettségei

20. §

(1) A gyártó a terméket és csomagolását úgy tervezi meg, alakítja ki, továbbá olyan technológia- és termékfejlesztést hajt végre, amely az elérhető leghatékonyabb anyag- és energiafelhasználással jár, valamint elősegíti a hulladékképződés megelőzését, a termék újrahasználatát, továbbá hulladékká válását követően annak környezetkímélő kezelését.

(2) A gyártó az azonos célra szolgáló nyers- és alapanyagok, termékek, illetve csomagolóeszközök közül azt részesíti előnyben, amelynek gyártása és felhasználása alacsonyabb anyag- és energiaigénnyel, előállítás és használata kisebb környezeti hatással, kevesebb veszélyes hulladék képződésével jár, és a veszélyes jellegű előidézhető összetevők mértéke alacsonyabb. A gyártó továbbá előnyben részesíti azt a terméket vagy csomagolóeszközt, amely tartósabb, többször használható, és hulladékká válását követően kevésbé terheli a környezetet.

21. §

(1) A gyártó közérthető módon tájékoztatja a termék felhasználóit a termék és csomagolásának hulladékgazdálkodási szempontból lényeges tulajdonságairól, a termék újrahasználatosságáról, elhasználódása vagy hulladékká válása esetén annak feldolgozhatóságáról, valamint további kezelésének lehetőségeiről.

(2) A gyártó a terméken vagy annak csomagolásán jól látható és közérthető módon jelöli a termék és a csomagolás hulladékszegény, tartós vagy újrafelhasználható jellegét, hulladékgazdálkodási szempontból lényeges anyagösszetételét, betét-, letét- vagy termékdíjas forgalmazását.

(3) A felhasználók tájékoztatására, valamint a terméken és a csomagoláson feltüntetendő információkra vonatkozóan az (1) és (2) bekezdésben előírt követelmények megsértése esetén a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jár el, ha a jogsértés az Fttv. értelmében vett fogyasztót érint. A hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(4) A gyártó az általa előállított vagy forgalomba hozott termék újrahasználatának vagy újrahasználatra előkészítésének elősegítése érdekében – ha törvény vagy kormányrendelet előírja – a termék vagy alkatrészének újrahasználatát vagy javítását biztosító hálózatot alakít ki és működtet.

22. §

(1) A gyártó törvényben, kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben meghatározott termék vagy termékcsoporthoz tartozó termék vonatkozásában – ide nem értve a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott termékdíj-köteles terméket, illetve az abból származó hulladékot – az általa előállított vagy forgalomba hozott használt terméket, csomagolását, illetve az abból származó hulladékot a forgalmazótól, felhasználótól az arra alkalmas visszavételi helyen visszaveszi vagy visszaváltja annak újrahasználatára, hasznosítására, illetve ártalmatlanítására érdekében. E tevékenység hulladékgazdálkodási engedély, illetve nyilvántartásba vétel nélkül végezhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogszabály az újrahasználatra, hasznosításra, illetve ártalmatlanításra visszaveendő használt termék, csomagolás, illetve az abból származó hulladék fajtáit, a visszavételi és hasznosítási arányokat, valamint azok mértékét és a teljesítés határidejét a műszaki és gazdasági megvalósíthatóságra, valamint az általános környezeti, egészségügyi és társadalmi hatásokra figyelemmel határozza meg.

(3) A gyártó az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségének teljesítését – részben vagy egészben – megállapodás keretében átruházhatja a termék forgalmazójára.

(4) A gyártó, forgalmazó a használt terméket akkor is visszaveheti, ha visszavételi kötelezettségét az (1) bekezdés szerinti jogszabály nem írja elő. E tevékenységét a gyártó, forgalmazó csak hulladékgazdálkodási engedély alapján végezheti.

(5) A gyártó a visszavett hulladékról a hulladék birtokosaként gondoskodik.

23. §

(1) A gyártó termékének forgalomba hozatalát megállapodás alapján ahhoz a feltételhez kötheti, hogy a forgalmazó vállaljon kötelezettséget a termék betétdíj – tartós fogyasztási cikk esetén letéti díj – ellenében történő visszavételére.

(2) A gyártó a betét- vagy letéti díjas terméket, annak csomagolását, illetve az abból visszamaradt hulladékot a forgalmazótól visszaveszi, és a betét- vagy letéti díjat részére visszafizeti.

14. A forgalmazó kötelezettségei

24. §

(1) Ha a forgalmazó a gyártóval megállapodást kötött, a forgalmazó gondoskodik a megállapodásban foglalt, általa forgalmazott használt termék, csomagolás, valamint az abból visszamaradt hulladék – ide nem értve a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott termékdíj-köteles terméket, illetve az abból származó hulladékot – felhasználótól történő visszavételéről, elkülönített gyűjtéséről, és a gyártónak vagy hulladékkezelőnek történő átadásáról.

(2) Jogszabály a forgalmazót a gyártótól függetlenül is kötelezheti az általa forgalmazott termék, csomagolás, valamint az abból visszamaradt hulladék felhasználótól történő visszavételére, elkülönített gyűjtésére vagy a hulladékkezelőnek történő átadására.

(3) A forgalmazó az általa forgalmazott termék, csomagolás, illetve az abból visszamaradt hulladék visszavételét a forgalmazás helyén engedély nélkül végezheti.

25. §

(1) A forgalmazó azt a használt terméket, csomagolást, illetve az abból visszamaradt hulladékot, amely után a felhasználó betét- vagy letéti díjat fizetett, a felhasználótól visszaveszi és részére a díjat visszafizeti.

(2) Ha a gyártó nem tesz eleget a 21. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségének, a forgalmazó azt pótolja. E rendelkezés nem érinti a forgalmazónak a gyártóval szemben érvényesíthető igényeit.

15. A gyártóra és a forgalmazóra vonatkozó közös szabályok

26. §

(1) Termék forgalmazását törvény vagy kormányrendelet betétdíj vagy letéti díj, törvény termékdíj megfizetéséhez kötheti.

(2) Törvény vagy kormányrendelet a termék fejlesztésével, forgalmazásával, használatával vagy feldolgozásával üzletszerűen foglalkozó gazdálkodó szervezetet részben vagy egészben kötelezheti a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek teljesítésére.

(3) A termék gyártója, illetve forgalmazója szerződésben állapodhat meg a hulladékkezelővel, hogy a felhasználótól visszavett termékből, csomagolásából, illetve az abból származó hulladék – a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott termékdíj-köteles termékből származó hulladékot ide nem értve – kezeléséről gondoskadjon. Törvény vagy kormányrendelet e szerződés megkötését kötelezően előírhatja.

27. §

(1) A gyártók és a forgalmazók a 20–26. §-ban foglalt kötelezettségeik ellátása érdekében – a (2) bekezdés szerinti kivétellel – önálló közvetítő szervezetet hozhatnak létre vagy ilyen közvetítő szervezetet bízhatnak meg azzal, hogy e kötelezettségeiket a gyártóktól és forgalmazóktól díjfizetés ellenében, szerződésben rögzített feltételek mellett átvállalja, és a tevékenységi körébe tartozó hulladék elszállítását, hasznosítását vagy ártalmatlanítását szervezze és közvetítse.

(2) A gyártó a 20–26. §-ban foglalt kötelezettségének a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény hatálya alá tartozó termékdíj-köteles termékből képződött hulladék tekintetében

a) egyéni teljesítéssel, vagy

b) kollektív teljesítéssel, a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott módon történő termékdíjtétel megfizetésével

tesz eleget.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kezelési kötelezettség ellátására létrehozott közvetítő szervezet tevékenységét a környezetvédelmi hatóság engedélyével végzi.

(4) A környezetvédelmi hatóság az engedéllyel rendelkező közvetítő szervezetekről nyilvántartást vezet.

16. A felhasználó kötelezettségei

28. §

(1) Törvényben meghatározott esetekben a felhasználó a hulladékká vált terméket a visszavételre kötelezettnek átadja.

(2) A 22. § (1), a 24. § (1) és a 25. § (1) bekezdésében előírt követelmények megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztóvédelmi hatóság jogosult, ha a jogsértés a fogyasztóvédelemről szóló törvény (a továbbiakban: Fgytv.) értelmében vett fogyasztót érint.

(3) A (2) bekezdés, valamint a 21. § (3) bekezdés szerinti rendelkezés az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezés.

17. A hulladékbirtokos kötelezettségei

29. §

(1) A hulladékbirtokos a hulladék kezeléséről

a) az általa üzemeltetett hulladékkezelő létesítményben alkalmazott előkezelő, hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás, illetve ilyen műveletek végzésére alkalmas berendezés,

b) a hulladék hulladékkezelőnek történő átadása,

c) a hulladék közvetítőnek történő átadása,

d) a hulladék kereskedőnek történő tulajdonba adása,

e) a hulladék közszolgáltatónak történő átadása – ide értve a hulladékgyűjtő szigeten vagy a közszolgáltató által üzemeltetett hulladékgyűjtő udvarban történő átadás esetét is –, vagy

f) az e) pontban meghatározott gyűjtőhelyen kívül a hulladék egyéb hulladékgyűjtő ponton, illetve hulladékgyűjtő udvarban történő átadása

útján gondoskodik.

(2) Ha az eredeti hulladéktermelő vagy a hulladékbirtokos a hulladékot a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítő műveletek elvégzése céljából hulladékkezelőhöz szállítja, akkor ez – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a teljes hasznosítási vagy ártalmatlanítási művelet elvégzésének felelőssége alól nem mentesíti.

(3) Ha a hulladékbirtokos a hulladékot másnak átadja – a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás keretében történő átadás kivételével –, meg kell győződnie arról, hogy az átvevő az adott hulladék szállítására, forgalmazására, közvetítésére, illetve kezelésére alkalmas hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezik, vagy az adott hulladékgazdálkodási tevékenység végzéséhez szükséges nyilvántartásba vétele megtörtént.

(4) A hulladékgazdálkodás költségeit – a szennyező fizet elvvel összhangban – az eredeti hulladéktermelő, illetve a hulladék adott vagy korábbi birtokosa fizeti meg. Ennek teljesítésére jogszabály – részben vagy egészben – a hulladékot eredményező termék gyártóját, forgalmazóját is kötelezheti.

(5) Akinek tevékenysége során hulladék képződik, a hulladék kezeléséről a hulladékbirtokosra vonatkozó előírásoknak megfelelően gondoskodik.

V. Fejezet

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó általános szabályok

18. A települési önkormányzatra vonatkozó szabályok

30. §

(1) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást szervezi és fenntartja.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás:

- a)* az ingatlanulajdonos által a közszolgáltató szállítóeszközéhez rendszeresített gyűjtőedényben vagy hulladékgyűjtő eszközben gyűjtött és a közszolgáltató rendelkezésére bocsátott települési hulladék elszállítására, kezelésére – ide értve a háztartásban képződő biohulladék elszállítását és kezelését is –,
- b)* a nagydarabos települési hulladék (lom) elszállítására, kezelésére,
- c)* a közterületen elhagyott hulladék elszállítására és kezelésére,
- d)* hulladékgyűjtő sziget és hulladékgyűjtő udvar létesítésére, üzemeltetésére, továbbá a hulladék hulladékgyűjtő szigetről, illetve hulladékgyűjtő udvarból történő elszállítására, kezelésére, valamint
- e)* a települési hulladék kezelésére alkalmas hulladékkezelő létesítmény létesítésére és üzemeltetésére

terjed ki.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás (2) bekezdés szerinti egyes elemei egymással összhangban külön-külön is megszervezhetők és elláthatók, ha az érintett településen a közszolgáltatás ellátása másként nem biztosítható.

31. §

A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás tartalmát, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással ellátott terület határait;
- b) a közszolgáltató megnevezését, továbbá annak a közigazgatási területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást rendszeresen ellátni köteles;
- c) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának rendjét és módját, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;
- d) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételének módját és feltételeit;
- e) az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit;
- f) az üdülőingatlanokra és az időlegesen használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;
- g) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

32. §

(1) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására a közszolgáltatóval írásbeli szerződést köt.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés a közszolgáltatóval legfeljebb 8 évre köthető meg.

(3) Ha közbeszerzési eljárást kell lefolytatni, és az eljárás eredménytelen, akkor az eljárás befejezését követő 6 hónapon belül azt ismételten le kell folytatni. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötéséig a települési önkormányzatnak gondoskodnia kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásáról.

(4) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítése kizárólag törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott esetekben szüneteltethető vagy korlátozható.

33. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a települési önkormányzat akkor mondhatja fel, ha a közszolgáltató

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátása során a környezet védelmére vonatkozó jogszabályok vagy a rá vonatkozó hatósági döntés előírásait súlyosan megsértette, és ennek tényét a bíróság vagy a hatóság jogerősen megállapította; vagy
- b) a szerződésben megállapított kötelezettségét neki felróható módon súlyosan megsértette.

(2) A felmondási idő legfeljebb 6 hónap.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a települési önkormányzatnak haladéktalanul intézkednie kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának biztosításáról.

34. §

(1) A települési önkormányzatok hulladékgazdálkodási feladataik ellátása érdekében egymással társulhatnak. A társulás tartalmát és feltételeit a helyi önkormányzatok társulásaira vonatkozó jogszabályok keretei között társulási megállapodásban állapítják meg.

(2) A települési önkormányzat (Budapesten a kerületi önkormányzat) képviselő-testülete a terület- és a településrendezési tervekre figyelemmel kijelöli az érintett települések igényeit kielégítő települési hulladékgazdálkodási létesítmények, valamint újrahasználati központok helyét.

(3) A hulladékgazdálkodással kapcsolatos települési önkormányzati döntés meghozatala előtt a nyilvánosság véleményének megismerése érdekében közmeghallgatás tartható.

(4) A települési önkormányzat közmeghallgatást tart a települési hulladék elkülönített gyűjtésének bevezetésével kapcsolatos döntések meghozatala előtt.

19. Az ingatlantulajdonosra vonatkozó szabályok

35. §

(1) Az ingatlantulajdonos – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az érintett ingatlan területén képződő települési hulladékot gyűjti, és azt a közszolgáltatónak rendszeres időközönként átadja.

(2) Az ingatlantulajdonos a települési hulladék közszolgáltatónak történő átadására vonatkozó kötelezettségének úgy is eleget tehet, hogy a települési hulladékot a települési önkormányzat (Budapesten a fővárosi önkormányzat) rendeletében meghatározott feltételek szerint, az önkormányzati rendeletben megjelölt hulladékgyűjtő szigetre – a (3) bekezdés szerinti kivétellel –, hulladékgyűjtő udvarba vagy más hulladékgazdálkodási létesítménybe szállítja. Az ingatlantulajdonos ezt hulladékgazdálkodási engedély, illetve nyilvántartásba vétel nélkül megteheti.

(3) A jogi személy, illetve a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék részét képező vegyes hulladékot, amely az érintett ingatlan területén az elkülönített hulladékgyűjtésből visszamarad, a közszolgáltatónak átadja.

36. §

Az ingatlantulajdonos a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat az önkormányzat rendeletében meghatározottak szerint megfizeti.

37. §

A hulladékgyűjtő edényzetbe, eszközbe helyezett települési hulladék – a 40. § (2) bekezdésében meghatározott kivétellel – a hulladéktermelő tulajdonát képezi addig, amíg az a közszolgáltató birtokába kerül.

20. A közszolgáltatóra vonatkozó szabályok

38. §

- (1) A közszolgáltató biztosítja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás folyamatos ellátását.
- (2) A közszolgáltató – a 30. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – a települési hulladékot az ingatlantulajdonostól átveszi, települési hulladékkezelő létesítménybe szállítja, a települési hulladékot kezeli, valamint a települési hulladékkezelő létesítményt üzemelteti.
- (3) A közszolgáltató évente 2 alkalommal gondoskodik a házhoz menő vagy az ideiglenesen közterületre helyezett, őrzött gyűjtőhely biztosításával történő lomtalanítás megszervezéséről és lebonyolításáról, illetve a lomtalanítás során közterületre helyezett hulladék elszállításáról.

39. §

Hulladékgazdálkodási közszolgáltatást olyan gazdálkodó szervezet végezhet, amely

- a)* biztosítja azokat a személyi és tárgyi feltételeket, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi előírásoknak megfelelő ellátását,
- b)* a közszolgáltatás ellátásához szükséges hulladékgazdálkodási tevékenységre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezik,
- c)* külön kormányrendeletben meghatározott összegben biztosítást kötött, ennek meglétét igazolja,
- d)* a települési önkormányzattal hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést kötött, valamint
- e)* hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkezik.

40. §

- (1) A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítése során elszállításra kerülő települési hulladék birtokba vételével a hulladék tulajdonosává válik.
- (2) Ha a hulladékgyűjtő edényzetet, eszközt a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása céljából közterületen helyezték el, és az edényzet, illetve eszköz elkülönítetten gyűjtött hulladékot tartalmaz, a hulladék a közszolgáltató tulajdonát képezi.
- (3) A lomtalanítás során közterületre helyezett hulladék birtokbavétellel a közszolgáltató tulajdonába kerül.

41. §

- (1) A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződéstől kizárólag a teljesítés megkezdését megelőzően állhat el.
- (2) A teljesítés megkezdését követően a közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést akkor mondhatja fel, ha
 - a)* a települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésben meghatározott kötelezettségét – a közszolgáltató felszólítása ellenére – súlyosan megsérti, és ezzel a közszolgáltatónak kárt okoz, vagy akadályozza a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítését; vagy

- b) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötését követően hatályba lépett jogszabály a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés tartalmi elemeit úgy változtatja meg, hogy az a közszolgáltatónak a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás szerződészerű teljesítése körébe tartozó lényeges és jogos érdekeit jelentős mértékben sérti.

(3) Ha a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a közszolgáltató mondja fel, a közszolgáltató az új közszolgáltató kiválasztásáig, de legfeljebb 6 hónapig a közszolgáltatást változatlanul ellátja.

42. §

(1) A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenységéről – ideértve bevételeit és kiadásait – évente beszámolót készít, és azt a települési önkormányzatnak benyújtja.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe nem tartozó hulladékgazdálkodási tevékenység költségeit, elszámolását és díját a közszolgáltatónak elkülönítve kell számon tartania. E költségek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díjából nem finanszírozhatók.

(3) A közszolgáltató által az elszámolással, számlázással, díjfizetéssel kapcsolatban, illetve a díjhátralék esedékességét követően megtett intézkedésekre, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást érintő értesítési kötelezettségre vonatkozó rendelkezések fogyasztókkal szembeni megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el. A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására az Fgytv.-t kell alkalmazni azzal, hogy a társasházakról szóló törvény szerinti társasházi közösség az Fgytv. alkalmazásában fogyasztónak minősül.

(4) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatást érintő értesítési kötelezettségre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén az Fttv.-ben meghatározott hatóság jár el, ha a jogsértés az Fttv. értelmében vett fogyasztót érint. A hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el azzal, hogy a társasházakról szóló törvény szerinti társasházi közösség az Fttv. alkalmazásában fogyasztónak minősül.

(5) A (3) és (4) bekezdésben meghatározott rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(6) A fogyasztó a fogyasztóvédelmi hatósági előtti eljárásban igazolja, hogy a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos és az eljárás alapjául szolgáló panaszt az érintett hulladékgazdálkodási közszolgáltató felé megtette.

21. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj

43. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját a vegyes települési hulladék mennyiségével arányosan a következő tényezők figyelembevételével kell meghatározni:

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás kialakításához és ellátásához szükséges folyamatos költségek és ráfordítások, ezen belül az ingatlantulajdonos által a közszolgáltatónak átadott, illetve a közterületen elhagyott hulladék elszállításának, előkezelésének, hasznosításának, ártalmatlanításának költsége;

- b) a hulladék elszállításához, kezeléséhez igénybe vett hulladékgazdálkodási létesítmény, eszköz üzemeltetési költsége, ide értve az üzemeltetéssel és karbantartással felmerülő költségeket és ráfordításokat is;
- c) a közszolgáltatás tartós ellátásához, fejlesztéséhez szükséges költségek és ráfordítások fedezete;
- d) a jogszabályon alapuló környezetvédelmi kötelezettségek teljesítése érdekében végzett beruházások, illetve mérések és vizsgálatok költsége, továbbá a környezetvédelmi hatósági eljárásért fizetett illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj;
- e) a számlázás és díjbeszedés költsége, továbbá az adóhatóság által behajthatatlannak minősített díjhátralék és az annak érvényesítésével kapcsolatban a közszolgáltatónál indokoltan felmerült költség arányos része;
- f) a céltartalék vagy biztosítás költsége;
- g) a hulladékgazdálkodási létesítmények, eszközök elhasználódásából eredő, azok felújítását, pótlását, korszerűsítését, bővítését, rekonstrukcióját szolgáló kiadások és ráfordítások;
- h) a lerakásra kerülő települési hulladék mennyisége után fizetendő hulladéklerakási járulék;
- i) a közszolgáltatás körében működtetett hulladékgazdálkodási létesítmény bezárásának, rekultivációjának, utógondozásának és a monitoring díjfizetési időszakra vetített költsége.

(2) Az (1) bekezdés alapján meghatározott díjalapot csökkenteni kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásához biztosított költségvetési, önkormányzati támogatással, továbbá a hulladék hasznosításából vagy hasznosítás céljára történő értékesítéséből származó bevétellel.

44. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat legalább egyéves díjfizetési időszakra, általános forgalmi adó nélkül számított egységnyi díjtételek szerint kell meghatározni.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj egytényezős vagy kéttényezős díjként állapítható meg.

(3) A kéttényezős díj rendelkezésre állási díjből és ürítési díjből áll. A rendelkezésre állási díj a kezelt hulladék mennyiségétől függetlenül felmerülő üzemeltetési költségek, az ürítési díj a kezelt hulladék mennyiségétől függő költségek fedezetére szolgál.

45. §

Az üdülőként nyilvántartott, valamint az időlegesen használt ingatlannal rendelkező tulajdonosok esetében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját az állandó lakóingatlan tulajdonosára meghatározott díjjal arányosan – a település és az ingatlan jellegére, valamint a használat rendszerességére és az időlegességre tekintettel – kell megállapítani, de nem lehet kevesebb az éves díj 50%-ánál.

46. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját meghatározó önkormányzati rendelet elfogadását megelőzően a közszolgáltató a 44–45. §-ban foglaltaknak megfelelő tartalmú

díjkalkulációt készít. A díjkalkulációt a közszolgáltató javaslata alapján a jegyző, Budapesten a főjegyző (a továbbiakban együttesen: jegyző) terjeszti elő.

(2) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj alapjául szolgáló és az azt csökkentő tényezőket nyilvánosságra hozza.

47. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek.

(2) A díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató felhívja az ingatlantulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására, és felszólítja annak teljesítésére.

(3) A felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék megfizetésének esedékességét követő 90. nap elteltével a követelés jogosultja – a felszólítás megtörténtének igazolása mellett – a díjhátralék adók módjára történő behajtását a települési önkormányzat jegyzőjénél kezdeményezi.

(4) A települési önkormányzat jegyzője – a kezdeményezés kézhezvételétől számított 8 napon belül – jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, a késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a közszolgáltatónak az ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit a települési önkormányzat jegyzője 8 napon belül átutalja a követelés jogosultjának.

(5) Ha a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást igénybe vevő díjhátralékos nem tulajdonosa az ingatlannak és a vele szemben lefolytatott behajtás eredménytelen, a díjhátralékot, késedelmi kamatot és a felmerült költségeket az ingatlan tulajdonosától vagy vagyongazdálkodójától kell behajtani. Közös tulajdonban álló ingatlan esetében a tulajdonosok felelőssége egyetemleges.

(6) Ha az (5) bekezdés szerinti behajtás eredménytelen, ennek tényéről és okáról a települési önkormányzat jegyzője – a behajtás eredménytelenségét követő 8 napon belül – igazolást ad a követelés jogosultjának.

VI. Fejezet

A veszélyes hulladék

22. A veszélyes hulladékra vonatkozó általános szabályok

48. §

(1) Valamely anyag vagy tárgy veszélyes hulladéknak minősül, ha az a hulladékok jegyzékéről szóló miniszteri rendeletben meghatározott hulladékjegyzékben veszélyes hulladékként szerepel, és megfelel a 2. § 42. pontjában foglalt fogalom-meghatározásnak.

(2) Valamely anyag vagy tárgy akkor is veszélyes hulladéknak minősül, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de megállapításra került, hogy rendelkezik az *1. mellékletben* felsorolt tulajdonságok valamelyikével. Az ilyen ismeretlen összetételű és a hulladékjegyzékben nem szereplő anyagot vagy tárgyat veszélyességének megállapításáig veszélyes hulladéknak kell tekinteni.

(3) A hulladék nem minősül veszélyes hulladéknak, ha a hulladékjegyzékben veszélyes és nem veszélyes hulladékként egyaránt szerepel, de megállapításra került, hogy nem rendelkezik az *1. mellékletben* felsorolt tulajdonságok egyikével sem.

(4) A veszélyes hulladék típusait – tekintettel a hulladék eredetére, összetételére, valamint a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeire – a hulladékjegyzék tartalmazza.

49. §

(1) Tilos a veszélyes hulladékot a környezetvédelmi hatóság engedélye nélkül más hulladékkal vagy anyaggal összekeverni vagy hígítani.

(2) Tilos a veszélyes hulladék hígítása vagy összekeverése annak érdekében, hogy a veszélyes anyagok eredeti koncentrációja a hulladékot veszélyes hulladékká minősítő határérték szintje alá csökkenjen.

(3) Ha a hulladék keverésére a környezetvédelmi hatóság engedélye nélkül kerül sor, az összekevert hulladékot – amilyen mértékben műszaki, környezetvédelmi szempontból és az ésszerű költségfordítás figyelembevételével megvalósítható – szét kell választani.

(4) A környezetvédelmi hatóság – a megvalósíthatóságtól függően – a hulladékbirtokost a hulladék szétválasztására kötelezi, ha a (3) bekezdésben foglalt kötelezettségének nem tesz eleget.

(5) A veszélyes hulladék keverése és hígítása hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet részére akkor engedélyezhető, ha az általa végzett tevékenység összhangban van a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal, és a keverés vagy a hígítás eredményeként a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt hatások csökkennek vagy nem növekednek, továbbá a keverési művelet megfelel az elérhető legjobb technikának.

(6) Veszélyes hulladék más hulladékkal vagy anyaggal történő összekeverésére vagy hígítására hulladékgazdálkodási engedély csak a veszélyes hulladék hulladékégetőben történő ártalmatlanítása céljából, valamint a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás (ADR), és a Veszélyes Áruk Nemzetközi Vasúti Fuvarozásáról szóló Szabályzat (RID) hatálya alá tartozó veszélyes áruk vonatkozásában adható.

50. §

(1) Az a gazdálkodó szervezet, amely veszélyes hulladékot termel, a veszélyes hulladék képződését eredményező tevékenységéről anyagmérleget készít.

(2) A hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendelet alapján rendszeres adatszolgáltatásra kötelezett gazdálkodó szervezet, amelynek tevékenysége során veszélyes hulladék képződik, a veszélyes hulladék sorsát, így

annak képződését, gyűjtését, átadását és átvételét, szállítását és kezelését nyilvántartja, azt bizonylattal igazolja, továbbá tevékenységéről a környezetvédelmi hatóságnak adatot szolgáltat.

51. §

(1) A veszélyes hulladék szállítása során a hulladékot – elektronikus formában is kiállítható – nyomtatvánnyal kell ellátni, amely tartalmazza az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott adatokat.

(2) A veszélyes hulladék gyűjtését, valamint szállítását a nemzetközi egyezményekkel és a csomagolásra, valamint a címkézésre vonatkozó előírásoknak megfelelően kell végezni.

(3) A hasznosításra vagy ártalmatlanításra kerülő veszélyes hulladék a hasznosítási művelet megkezdéséig a hulladékkezelő telephelyén legfeljebb 1 évig tárolható.

52. §

(1) A háztartásban képződő vegyes települési hulladéokra – a (2) bekezdést ide nem értve – a 49–51. §-ban foglaltak nem vonatkoznak.

(2) A háztartásban képződő veszélyes hulladékot a hulladéktermelő elkülönítve, a környezet szennyezését vagy károsítását kizáró módon gyűjti, és a kereskedőnek, kezelőnek vagy a közszolgáltatóknak átadja. A hulladék átadása esetén az 50. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségek a hulladék átvevőjét terhelik.

(3) A háztartásban képződő, elkülönítetten gyűjtött veszélyes hulladék tekintetében a 49–51. §-ban foglaltak teljesítése a hulladék szállítóját és kezelőjét terheli.

23. A hulladékolaj

53. §

(1) A hulladékolajat elkülönítetten kell gyűjteni, amennyire műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megvalósítható.

(2) A hulladékolaj kezelője azt a hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja.

(3) Tilos a hulladékolaj keverése más tulajdonsággal rendelkező olajjal, valamint egyéb hulladékkal és anyaggal, ha az a hulladékolaj kezelésének akadályozásával jár.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben előírtakat a 49. § (5) bekezdésében, valamint az 51. §-ban meghatározott kötelezettségek betartásával kell gyakorolni.

VII. Fejezet

A hulladék jogtalan elhelyezésével, elhagyásával, valamint a közterület tisztán tartásával kapcsolatos szabályok

24. A hulladék jogtalan elhelyezése és elhagyása

54. §

(1) Hulladéktól a 6. § (5) bekezdés *a*) pontjában előírtakra figyelemmel, valamint a 29. §-ban meghatározott kötelezettségek teljesítésével, csak az arra kijelölt helyen, a környezet veszélyeztetését kizáró módon lehet megválni. Nem mentesül a hulladék birtokosára, illetve tulajdonosára vonatkozó szabályok alól az, aki a birtokában, illetve tulajdonában lévő hulladéktól nem az e törvényben meghatározott kötelezettségek teljesítésével válik meg.

(2) Az ingatlanon – az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megsértésével – ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállításának, illetve 29. § szerinti átadásának vagy kezelésének kötelezettsége a hulladék tulajdonosát terheli.

(3) Ha a hulladék tulajdonosa a (2) bekezdés szerinti kötelezettségét önként nem teljesíti, vagy nem állapítható meg a személye vagy annak személye, aki a hulladéktól az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megsértésével vált meg, akkor a hulladékbirtokosra vonatkozó 29. § szerinti felelősség azt az ingatlantulajdonost terheli, akinek az ingatlanán a hulladékot jogszerűtlenül elhelyezték vagy elhagyták.

(4) Az ingatlantulajdonos mentesül a felelősség alól, ha a (3) bekezdés szerinti személyt, gazdálkodó szervezetet vagy egyéb szervezetet beazonosításra alkalmas módon megnevezi, megjelöli, a környezetvédelmi hatóságot erről tájékoztatja, és bizonyítja, hogy a hulladékot az ingatlanán más jogszerűtlenül helyezte vagy hagyta el.

(5) Közigazgatási területén belül – az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megsértésével – közterületen elhagyott vagy ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett hulladék elszállításáról és kezeléséről a települési önkormányzat gondoskodik.

(6) A környezetvédelmi hatóság a jogszerűtlenül elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállítására és kezelésére kötelezi azt a személyt, aki e § rendelkezéseire figyelemmel a 29. §-ban megállapított kötelezettségének önként nem tesz eleget.

25. A közterület tisztán tartása

55. §

(1) A települési önkormányzat feladata a közterület szervezett, rendszeres tisztán tartása.

(2) A települési önkormányzat közterület tisztán tartására vonatkozó kötelezettségének teljesítése a hulladék jogszerűtlen elhelyezéséért, illetve elhagyásáért felelős személyt nem mentesíti a felelőssége alól.

VIII. Fejezet

A hulladékgazdálkodási tevékenységekhez kapcsolódó általános kötelezettségek

26. Engedély és nyilvántartásba vétel

56. §

(1) Hulladékgazdálkodási tevékenységet – törvényben, kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben meghatározott kivétellel – a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján végezhető.

(2) A hulladékgazdálkodási engedély, illetve a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet a környezetvédelmi hatóságnál kell előterjeszteni.

(3) Hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenység a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedély alapján végezhető.

57. §

(1) A hulladékgazdálkodási engedély – a tevékenység és a létesítmény jellegére figyelemmel – legalább a következőket tartalmazza:

- a) az engedélyre jogosult azonosító adatait (név, cím, KÜJ, KTJ, KSH azonosítók),
- b) a hulladék fajtáját, típusát és mennyiségét,
- c) az engedélyezett hulladékgazdálkodási tevékenység megnevezését,
- d) a hulladékgazdálkodási tevékenységgel érintett területet,
- e) a hulladékgazdálkodási tevékenység végzésének időtartamát,
- f) a tevékenység végzése során alkalmazandó műveleteket,
- g) minden engedélyezett művelettípushoz az érintett telephelyre vonatkozó műszaki és egyéb követelményeket, valamint minden művelet elvégzésénél az alkalmazandó módszereket,
- h) a bevezetendő biztonsági és elővigyázatossági intézkedésekre vonatkozó követelményeket,
- i) adott esetben a monitoringot és ellenőrzési műveleteket, és
- j) adott esetben a létesítmény bezárására és az utógondozására vonatkozó előírásokat.

(2) A nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) az engedélyre jogosult azonosító adatait (név, cím, KÜJ, KTJ, KSH azonosítók),
- b) a hulladékgazdálkodási tevékenységet végző telephelyének pontos címét, valamint
- c) a hulladékgazdálkodási tevékenységgel érintett hulladék fajtáját, jellegét.

(3) A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezők (1) bekezdés a)–e) pontokban meghatározott adatait, valamint a nyilvántartásba vettek (2) bekezdésben meghatározott adatait – a személyes adatnak minősülő adatokat ide nem értve – honlapján ingyenesen és naprakész állapotban közzéteszi.

27. A hulladék besorolása, tájékoztató

58. §

(1) A hulladék termelője, vagy – ha az nem állapítható meg – a hulladék birtokosa, a hulladékot – annak veszélyességére tekintettel – típus szerint besorolja a hulladékok jegyzékéről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerint.

(2) Ha a hulladéktermelő vagy a hulladékbirtokos a besorolási kötelezettségének nem vagy nem megfelelően tesz eleget, a hulladékot a hulladéktermelő, illetve a hulladékbirtokos telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóság – a hulladékbirtokos költségén –

besorolja, és ennek tényét jogszabály előírásainak figyelembevételével határozatban megállapítja.

(3) A hulladékok jegyzékéről szóló miniszteri rendelet – a hulladék eredetére és összetételére figyelemmel – a következőket tartalmazza:

- a) az egyes hulladéktípusok megnevezését és kódszámát;
- b) a veszélyes hulladék jelleg megjelölését;
- c) a veszélyes anyagok veszélyességi jellemzőihez tartozó határértékeket.

(4) A hulladékjegyzékben felsorolt anyag vagy tárgy akkor minősül hulladéknak, ha megfelel a 2. § 18. pontjában foglaltaknak.

59. §

(1) Ha a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet mellékterméket állít elő vagy tevékenysége során melléktermék képződik, és az előállított vagy képződött anyagot, tárgyat melléktermékként használja fel, tárolja vagy forgalmazza, a gazdálkodó szervezet a melléktermék 8. § szerinti feltételeknek való megfeleléséről a melléktermék képződését vagy előállítását követő 30 napon belül tájékoztatja a környezetvédelmi hatóságot.

(2) A környezetvédelmi hatóság a melléktermék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért, illetve a melléktermék piacának felügyeletéért felelős hatóságtól a gazdálkodó szervezet által felhasznált, tárolt vagy forgalmazott melléktermék felhasználhatóságának igazolására nyilatkozatot kér, amelyet az a környezetvédelmi hatóságnak továbbít.

(3) A környezetvédelmi hatóság indokolt esetben a melléktermék 8. §-ban meghatározott feltételeknek való megfelelésének igazolására a gazdálkodó szervezettől a melléktermék felhasználhatóságára vonatkozó dokumentációt kérhet, amelyet a felhívástól számított 60 napon belül a gazdálkodó szervezet a környezetvédelmi hatóságnak benyújt. Indokolt esetben a környezetvédelmi hatóság a dokumentáció benyújtásának határidejét meghosszabbíthatja.

(4) A (3) bekezdés szerinti dokumentáció tartalmazza:

- a) a melléktermék előállítással vagy képződéssel járó technológia részletes ismertetését,
- b) a technológia anyagmérlegét,
- c) az előállított vagy képződött melléktermék összetételét, valamint
- d) a melléktermék felhasználásának, forgalmazásának tervezett célját, helyét és módját.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott dokumentációt a környezetvédelmi hatóság a dokumentáció beérkezésétől számított 6 hónapon belül elbírálja.

28. Nyilvántartás vezetése és adatszolgáltatás

60. §

(1) A hulladék termelője, szállítója, kereskedője, közvetítője és kezelője (a továbbiakban együtt: kötelezett) a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott módon és tartalommal hulladéktípusok szerint tevékenységéről nyilvántartást vezet.

(2) A hulladék szállítója, kereskedője, közvetítője, kezelője az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban a hulladék útjának nyomon követhetősége céljából, a természetes személytől átvett hulladék esetében

a) a természetes személyazonosító adatokat, valamint

b) a lakcímet

tarthatja nyilván.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartást a hulladékok jegyzékéről szóló miniszteri rendeletben meghatározott kódszámok alapján kell vezetni.

(4) A nyilvántartást, bizonylatot a kötelezett legalább 5 évig – veszélyes hulladék esetén 10 évig – megőrzi. Hulladéklerakó esetén a nyilvántartás nem selejtezhető.

(5) Az (1) bekezdésben foglalt kötelezett a nyilvántartás alapján a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendelet szerint a környezetvédelmi hatóságnak adatot szolgáltat, továbbá nyilvántartását a hatóság felhívása esetén a hatóság rendelkezésére bocsátja.

(6) Az a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet, amely mellékterméket állít elő vagy tevékenysége során melléktermék képződik, és az előállított vagy képződött anyagot, tárgyat melléktermékként használja fel, tárolja vagy forgalmazza, a melléktermékről – az 59. § (4) bekezdésében meghatározott tartalommal – nyilvántartást vezet.

61. §

(1) A 60. §-ban meghatározott kötelezettség a települési hulladék vonatkozásában nem terjed ki az ingatlan tulajdonosra, aki települési hulladékát a közszolgáltatónak adja át. Az ilyen hulladék nyilvántartásáról és adatszolgáltatásáról a közszolgáltató gondoskodik.

(2) A 60. § (5) bekezdése szerinti kötelezettség nem terjed ki arra a hulladékra, amelytől annak birtokosa a 22–25. §-ban foglalt, a gyártóra és a forgalmazóra vonatkozó kötelezettség alapján működtetett gyűjtőhelyen válik meg.

(3) A visszavételi kötelezettség alá tartozó termék forgalmáról, a visszavett használt termékről és az abból származó hulladékról, továbbá a 22–25. §-ban foglalt, a gyártóra és a forgalmazóra vonatkozó kötelezettségek teljesítéséről a visszavétellel érintett gyártó, forgalmazó, kereskedő, közvetítő és hulladékkezelő – a 60. §-ban foglaltakon túl – az adott termékre és az abból származó hulladéokra vonatkozó jogszabályban meghatározottak szerint nyilvántartást vezet, és adatot szolgáltat a környezetvédelmi hatóságnak.

(4) A hulladék átvevője a hulladékról bizonylatot ad, valamint a hulladék előző birtokosának a hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére jogosító okiratokat, hulladékgazdálkodási engedélyt bemutatja.

62. §

A hulladékgazdálkodással kapcsolatos egységes információs rendszert az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer önálló részeként a környezetvédelemért felelős miniszter alakítja ki és működteti.

IX. Fejezet

A hulladékgazdálkodási tevékenységek végzéséhez szükséges gazdasági intézkedések

29. Hulladéklerakási járulék

63. §

(1) A hulladéklerakó üzemeltetője a lerakóban elhelyezett hulladék mennyisége és fajtája alapján a hulladék hulladéklerakótól történő eltérítése, valamint az e törvényben meghatározott hasznosítási arányok teljesítése érdekében hulladéklerakási járulékot fizet.

(2) A hulladéklerakási járulékot a 2. *mellékletben* meghatározott D1, D2, D3, D4, D5 és D12 kóddal ellátott ártalmatlanítási művelet után kell megfizetni az 5. *mellékletben* meghatározott hulladékfajta esetében és számítási mód szerint. A hulladéklerakási járulékot a kötelezett negyedévente, a negyedévet követő 8. munkanapig fizeti meg a környezetvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium számlájára.

(3) A hulladéklerakó üzemeltetője a hulladéklerakóban elhelyezett hulladékról nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza

- a) a járulékfizetés alapjára és a megfizetett járulék összegére, valamint
- b) a hulladéklerakóban elhelyezett hulladék mennyiségére és fajtájára vonatkozó adatokat.

(4) A hulladéklerakó üzemeltetője a (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás adatairól a környezetvédelmi hatóság részére negyedévente, a negyedévet követő 15. munkanapig adatot szolgáltat. Az adatokat igazoló dokumentumokhoz csatolja a járulék megfizetését igazoló okiratok másolatát.

(5) A hulladéklerakási járulékból befolyt összeget a környezetvédelemért felelős miniszter a következőkre fordítja:

- a) a hulladékképződés megelőzését szolgáló ösztönző rendszerek támogatására;
- b) az elkülönített hulladékgyűjtés költségeinek fedezésére;
- c) a hulladék hasznosítására vonatkozó országos célok teljesítéséhez szükséges beruházás, technológiai fejlesztés támogatására;
- d) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos általános célok érvényesítéséhez szükséges feladatok finanszírozására;
- e) az illegális hulladéklerakók felszámolására, a jogtalanul elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállítására, kezelésére.

64. §

(1) Ha a környezetvédelmi hatóság az ellenőrzése során megállapítja, hogy a hulladéklerakó üzemeltetője a hulladéklerakási járulékot nem vagy nem megfelelően fizette meg, az üzemeltetőt kötelezi a megfizetendő és a megfizetett járulékösszeg különbözetének megfizetésére.

(2) A meg nem fizetett hulladéklerakási járulék adók módjára behajtandó köztartozás.

(3) Nem kell hulladéklerakási járulékot fizetni a környezetvédelmi hatóság által engedélyezett rekultiváció vagy kármentesítés során, ha a rekultivációval vagy kármentesítéssel érintett lerakóból hulladékot helyeznek át egy másik lerakóba.

30. Céltartalék és biztosítás

65. §

(1) Az a kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet, amely hulladékkezelő létesítményt üzemeltet, a kezelésre kerülő hulladék mennyiségével arányosan, pénzügyi garanciát nyújtó céltartalékot képez.

(2) A céltartalékot a működés folyamán, az adózás előtti eredmény terhére kell képezni, és az előre látható kockázat, illetve veszteség figyelembevételével, időarányosan vagy teljesítményarányosan úgy elkülöníteni, hogy a hulladékkezelő létesítmény bezárásakor vagy a létesítményben végzett tevékenység felhagyásakor a céltartalék a létesítmény rekultivációjához és utógondozásához, valamint a hulladék kezeléséhez szükséges jövőbeni költségeket mindenkor fedezni tudja.

(3) Az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet a hulladékkezelő létesítmény rekultivációjához és utógondozásához, valamint a hulladék kezeléséhez szükséges jövőbeni költségekről az üzleti év végén becslést készít, amelyet az üzleti év végét követő 30 napon belül a környezetvédelmi hatóságnak benyújt. A becslés, valamint az ahhoz kapcsolódó valamennyi dokumentáció bemutatja, hogy a képzett céltartalék összege a hulladékkezelő létesítmény rekultivációjához és utógondozásához, valamint a hulladék kezeléséhez szükséges jövőbeni költségekhez arányos mértékben lett megállapítva és elkülönítve.

66. §

A tevékenységével okozható, előre nem látható környezeti károk felszámolását lehetővé tevő finanszírozás biztosítása érdekében kormányrendeletben meghatározott biztosítás kötésére kötelezhető az,

- a) akinek a tevékenysége során a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott mennyiségű veszélyes hulladék képződik, valamint az,
- b) aki veszélyes hulladékot szállít.

67. §

(1) A céltartalék képzésére kötelezett gazdálkodó szervezet, valamint a biztosítás kötésére kötelezett személy az üzleti év végét követő 30 napon belül a környezetvédelmi hatóságnak igazolja, hogy

- a) a céltartalékot elkülönített bankszámlán elhelyezte, illetve
- b) a biztosítást megkötötte.

(2) A biztosítással, valamint a céltartalék képzésével kapcsolatos részletes szabályokat kormányrendelet határozza meg.

X. Fejezet

A hulladékgazdálkodás tervezése és igazgatása

31. Az Országos Hulladékgazdálkodási Terv

68. §

(1) Az Országgyűlés a hulladékgazdálkodás stratégiai célkitűzéseinek, továbbá az e törvényben megállapított célok elérésének és az alapvető hulladékgazdálkodási elvek érvényesítésének érdekében a Nemzeti Környezetvédelmi Program részeként Országos Hulladékgazdálkodási Tervet (a továbbiakban: OHT) fogad el.

(2) Az OHT kidolgozásakor – szükség esetén – együtt kell működni az Európai Unió más érintett tagállamaival és az Európai Bizottsággal. Az OHT-t az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség (a továbbiakban: OHÜ) készíti el, és a környezetvédelemért felelős miniszter terjeszti a Kormány elé.

32. Nemzeti Megelőzési Program

69. §

(1) A hulladékképződés megelőzése, valamint a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében – az OHT önálló részeként – 6 évre kiterjedő Nemzeti Megelőzési Programot (a továbbiakban: NMP) kell kidolgozni.

(2) A tervezési területre vonatkozó megelőzési célokra és intézkedésekre megelőzési programot kell készíteni.

(3) A megelőzési programnak tartalmaznia kell:

- a) önálló tervrészként a hulladékképződés megelőzésére irányuló célkitűzéseket, feladatokat, azok eredményességének, hasznosságának értékelését, továbbá jogszabályalkotásra, illetve módosításra, valamint gazdasági ösztönzők bevezetésére vonatkozó javaslatokat,
- b) a hulladékképződés megelőzését szolgáló intézkedések és az intézkedések által elért eredmények nyomon követésére és értékelésére, továbbá a tervezett intézkedések hatékonyságának ellenőrzésére szolgáló egyedi minőségi és mennyiségi referenciaszinteket és mutatókat,
- c) a *4. mellékletben* foglaltakra figyelemmel azokat az általános és az egyes gazdasági ágazatokhoz kötődő jogi, gazdasági és szemléletformáló intézkedéseket, amelyekkel a tervezési időszakban elősegíthető:
 - ca) a fenntartható fogyasztás,
 - cb) a termelő technológiák fajlagos hulladék-kibocsátásának és a képződő hulladék veszélyességének csökkentése, valamint az alternatív technológiák és alternatív bemeneti helyettesítő anyagok megjelenése a kevesebb és kevésbé veszélyes hulladék képződésének érdekében,
 - cc) a termékek hulladékká válásának késleltetése, veszélyes anyagtartalmuk csökkentése, különös tekintettel a tartós, újrahasználatos és újrafeldolgozható termékekre, valamint az ezek előállítását szolgáló technológiákra, és
- d) a meglévő és tervezett megelőzési intézkedések eredményeit és hatékonyságát, a hulladéktermelés, a hulladékképződés, valamint a veszélyes anyagok hulladékban való

jelenlétének alakulását a jelentősebb hulladékáramok és a meghatározó gazdasági ágazatok vonatkozásában.

33. A területi hulladékgazdálkodási terv

70. §

(1) Az OHÜ a környezetvédelmi hatósággal együttműködve a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeiről szóló kormányrendeletben megjelölt területre – a vonatkozó területrendezési és területfejlesztési tervekben foglaltakkal összhangban – területi hulladékgazdálkodási tervet készít a területen működő helyi önkormányzatok, érdekképviselői és környezetvédelmi társadalmi szervezetek, továbbá a területen illetékességgel rendelkező hatóságok bevonásával.

(2) A területi hulladékgazdálkodási terv előkészítésének megkezdéséről – az (1) bekezdés szerinti részvétel biztosítása érdekében – a környezetvédelmi hatóság írásban értesíti az érintett helyi önkormányzatokat és a területen illetékességgel rendelkező hatóságokat.

(3) A környezetvédelmi civil szervezetek és az érdekképviselői szervezetek bevonása érdekében a környezetvédelmi hatóságok a hivatalukban, honlapjukon és legalább egy regionális napilapban hirdetményt tesznek közzé a területi hulladékgazdálkodási terv előkészítő eljárásának megkezdéséről. A hirdetményben felhívják az érintettek figyelmét a tervezés megkezdésére, és a megjelenést követő 15 napon belül jelentkező civil szervezetek által együttesen delegált legfeljebb 5 személyt bevonnak a tervezésbe.

(4) A tervezési területen működő gazdálkodó szervezetek érdekképviselői szervezeteik útján vehetnek részt a terv előkészítésében.

(5) Az (1)–(4) bekezdés szerint elkészített területi hulladékgazdálkodási tervet a környezetvédelemért felelős miniszter rendeletben hirdeti ki.

71. §

(1) A területi hulladékgazdálkodási tervben foglaltak végrehajtásáról az illetékes környezetvédelmi hatóságok háromévente beszámolót készítenek. A beszámolóban be kell mutatni a tervezési területen képződő hulladék mennyiségére, a hulladékgazdálkodás helyzetére, a hulladékkezelő létesítmények állapotára, a kezelés végzésére és az ezek környezeti hatásaira vonatkozó információkat.

(2) A beszámolókat a területi hulladékgazdálkodási tervekkel együtt a környezetvédelmi hatóság összesíti, és azt az OHÜ-nek megküldi. Ha a végrehajtás tapasztalatai alapján azt az OHÜ szükségesnek látja, a beszámolókkal és a területi hulladékgazdálkodási tervekkel kapcsolatban a környezetvédelmi hatóságtól tájékoztatást kérhet. Ennek eredményeiről tájékoztatni kell a nyilvánosságot.

(3) A területi hulladékgazdálkodási tervekben foglaltakat a terület- és településrendezési tervek jóváhagyása, valamint az önkormányzati és hatósági döntések meghozatala során érvényesíteni kell.

(4) A terv kidolgozó, valamint az érintett hatóságok gondoskodnak a területi hulladékgazdálkodási tervben foglalt végrehajtásáról és a végrehajtás feltételeinek biztosításáról, továbbá figyelemmel kísérik a tervekben foglalt feladatok teljesülését.

34. A hulladékgazdálkodási tervekre vonatkozó közös szabályok

72. §

(1) A hulladékgazdálkodási terveket – a Nemzeti Környezetvédelmi Programban, a tervezési területre vonatkozó környezetvédelmi programokban, a területfejlesztési koncepciókban és programokban, a településfejlesztési koncepcióban és integrált településfejlesztési stratégiában, valamint terület- és településrendezési tervekben foglaltakkal összhangban – a közelség és az önellátás elveire figyelemmel 6 évre kell kidolgozni. Az érintett nyilvánosság és a hatóságok a tervek kidolgozásában az egyes tervek, illetve programok környezeti vizsgálatáról szóló jogszabály szerint vesznek részt.

(2) Az OHT-t és a területi hulladékgazdálkodási terveket a környezetvédelemért felelős miniszter hatévenként – és minden felülvizsgálatkor – az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi, és elérhetőségét folyamatosan biztosítja.

73. §

(1) A hulladékgazdálkodási terveknek különösen az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- a) a tervezési területen képződő, hasznosítandó vagy ártalmatlanítandó hulladék típusait, mennyiségét és eredetét;
- b) a tervezési területéről kiszállítandó vagy oda várhatóan beszállításra kerülő hulladék mennyiségét;
- c) a hulladékáramok jövőbeni alakulásának becslését;
- d) az elérendő hulladékgazdálkodási célokat;
- e) a kezeléssel kapcsolatos alapvető műszaki követelményeket;
- f) az egyes hulladéktípusokra vonatkozó speciális intézkedéseket;
- g) a meglévő hulladékgyűjtési rendszerek, valamint a hulladékkezelő létesítmények és üzemeltetők bemutatását, figyelemmel a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól, az elhasználandó gépjárművekről, az elektromos és elektronikai berendezések hulladékainak a visszavételéről, az elemek és akkumulátorok hulladékainak visszavételéről, a hulladékolajok kezelésének részletes szabályairól, valamint a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló jogszabályban előírtakra;
- h) az új hulladékgyűjtési rendszer bevezetésére vagy a kezelési kapacitások fejlesztésére vonatkozó igények felmérését, továbbá a tervezési időszak során bezárásra kerülő hulladékkezelő létesítményeket, valamint a hulladékkezelési infrastruktúra továbbfejlesztésének lehetőségét;
- i) a jövőbeni ártalmatlanító és kiemelt jelentőségű hasznosító létesítmények területének kiválasztására és kapacitásának tervezésére vonatkozó kritériumrendszert;
- j) a hulladékgazdálkodással járó különös gazdálkodási feladatok megoldásához szükséges, tervezett hulladékgazdálkodási technológiákat, módszereket, célkitűzéseket;
- k) a *d)* pont szerinti célok megvalósítását szolgáló cselekvési programot, ennek keretében a hulladékgazdálkodás, valamint az újrahasználatra előkészítés, az újrafeldolgozás, a hasznosítás és az ártalmatlanítás racionalizálását elősegítő intézkedések

meghatározását, végrehajtásuk sorrendjét és határidejét, a megvalósításhoz szükséges eszközök, eljárások, berendezések és létesítmények meghatározását, valamint ezek becsült költségeit;

- l) annak értékelését, hogy a terv hogyan járul hozzá az e törvényben foglalt célkitűzések megvalósításához.

(2) A hulladékgazdálkodási terveket a biológiailag lebomló hulladékmennyiség csökkentésére a 83. § (2) bekezdésében meghatározott előírással összhangban kell kidolgozni.

(3) A csomagolási hulladékra vonatkozó feladatokat, helyi ösztönző rendszereket és tilalmakat az (1) bekezdés szerinti tartalommal a hulladékgazdálkodási tervek önálló tervrészeként vagy külön tervben kell meghatározni.

(4) A hulladékgazdálkodási tervek a tervezési terület földrajzi sajátosságaira tekintettel tartalmazhatják az alábbiakat:

- a) a hulladékgazdálkodási feladatoknak az állam és a gazdálkodó szervezetek közötti megosztását,
- b) a hulladékgazdálkodási feladatok megoldását elősegítő gazdasági és egyéb eszközök értékelését,
- c) a nyilvánosság és a fogyasztói csoportok felvilágosítását segítő, a környezeti tudatosságot fejlesztő intézkedéseket, és
- d) a felhagyott és környezetszennyezéssel, környezetkárosítással érintett hulladékártalmatlanító létesítményeket, valamint az ezek rehabilitációjára vonatkozó intézkedéseket.

XI. Fejezet

Hulladékgazdálkodással kapcsolatos hatósági tevékenységek

35. Hatósági engedélyezés és ellenőrzés

74. §

(1) Hulladékgazdálkodási engedély határozott időre, de legfeljebb 5 évre adható a (2) bekezdés szerinti kivétellel.

(2) Az a hulladékgazdálkodási tevékenységet végző gazdálkodó szervezet, amely

- a) ISO 9001 szabványnak megfelelő minőségirányítási rendszert, és ISO 14001 szabványnak megfelelő környezetirányítási rendszert, vagy
- b) ISO 9001 szabványnak megfelelő minőségirányítási rendszert, és a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott környezetvédelmi vezetési rendszert

működtet, és az erre vonatkozó tanúsítvánnyal rendelkezik, a hulladékkezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedélyt legfeljebb 8 évre kérheti.

(3) A környezetvédelmi hatóság az engedélyt módosíthatja vagy visszavonhatja.

(4) Hivatalból eljárva vagy kérelemre induló eljárás esetén a környezetvédelmi hatóság az engedélyt korábbi módosításaival együtt egységes szerkezetbe foglalja. Kérelem esetén a kérelem előterjesztője igazgatási szolgáltatási díjat fizet.

(5) A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási engedély iránti kérelmet elutasítja, ha a hulladékgazdálkodási tevékenység során alkalmazni tervezett művelet nem felel meg a jogszabályoknak, vagy az nem áll összhangban a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

(6) Nem adható hulladékgazdálkodási engedély annak, akinek az önkormányzati vagy az állami adóhatósággal szemben köztartozása van.

(7) A hulladékgazdálkodási hatósági engedélyezési eljárásokban az ügyintézési határidő 3 hónap.

(8) Az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet vagy miniszteri rendelet a (3)–(6) bekezdésben, valamint az 57. § (1) bekezdésében foglalt feltételekhez kapcsolódó szabályokat részletesen meghatározhatja.

75. §

(1) A környezetvédelmi hatóság a hulladékbirtokostól, a hulladékgazdálkodási tevékenység végzőjétől, továbbá a melléktermék gyártójától, felhasználójától, forgalmazójától, valamint a céltartalék elhelyezésére, illetve a biztosítás megkötésére kötelezett személytől tájékoztató adatot, összefoglalót, igazolást, jelentést kérhet.

(2) A hulladékbirtokost, illetve a hulladék tulajdonosát a környezetvédelmi hatóság ellenőrzi. A környezetvédelmi hatóság ellenőrzése kiterjed – különösen – a hulladékbirtokos által átvett és elszállított hulladék eredetére, tulajdonságára, mennyiségére, rendeltetési helyére.

(3) Ha hulladékgazdálkodással kapcsolatos környezetvédelmi, közegészségügyi veszélyhelyzet, súlyos kötelezettségzegés szükségessé teszi, a környezetvédelmi hatóság haladéktalanul és előzetes bejelentés nélkül helyszíni ellenőrzést is tart.

(4) A melléktermékként előállított, felhasznált vagy forgalmazott, illetve tárolt anyag vagy tárgy 8. §-ban meghatározott feltételeknek való megfelelést a termék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért felelős hatóság, illetve piacának felügyeletéért felelős hatóság ellenőrzi.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott hatóság tájékoztatja a gyártó telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóságot, ha megállapítja, hogy a melléktermékként előállított, felhasznált vagy forgalmazott, illetve tárolt anyag vagy tárgy nem felel meg a 8. § szerinti feltételeknek.

36. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos szabályok megsértésének jogkövetkezményei

76. §

(1) A környezetvédelmi hatóság a jogszabályban meghatározott előírások teljesítése érdekében az ügyfeleket kötelezi

- a) a jogszabályban foglalt vagy hatósági határozatban meghatározott kötelezettségek betartására, ha az előírások megszegését vagy teljesülésük elmulasztását észleli;

- b) a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító tevékenység felfüggesztésére, abbahagyására, az eredeti állapot helyreállítására;
- c) a környezet szennyezése esetében olyan intézkedés megtételére, amely azt csökkenti vagy megszünteti, a környezet károsodását kizárja.

(2) A környezetvédelmi hatóság – az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően – felfüggeszti vagy megtiltja a hulladékgazdálkodási engedélyhez kötött tevékenység engedélytől eltérő vagy engedély nélküli folytatását. A határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható.

(3) A környezetvédelmi hatóság azt a gazdálkodó szervezetet, amely hulladékot termékként, illetve melléktermékként használ fel, forgalmaz vagy tárol, kötelezi a hulladék melléktermékként történő felhasználásának, forgalmazásának, illetve tárolásának beszüntetésére, valamint a hulladék – a hulladékok jegyzékéről szóló miniszteri rendeletben meghatározott – hulladékjegyzék szerint történő besorolására.

77. §

(1) A környezetvédelmi hatóság a nyilvántartásba vételhez, illetve hulladékgazdálkodási engedélyhez kötött tevékenységet nyilvántartásba vétel, illetve engedély nélkül folytató személytől, valamint attól, aki e törvény rendelkezéseitől eltérő módon hulladékot szállít, hulladékot más ingatlanán, közterületen jogtalanul elhelyez vagy elhagy, a jogsértéssel érintett eszközt, dolgot, illetve a hulladék szállítására használt járművet, valamint bármely dolgot, amelyre a hatóság előtti eljárásban, mint bizonyítási eszközre szükség lehet, a helyszínen lefoglalhatja.

(2) A környezetvédelmi hatóság a lefoglalt eszközökről, dolgokról, illetve járművekről nyilvántartást vezet.

(3) A környezetvédelmi hatóság a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt eszközt, dolgot, illetve járművet a jogosultnak átadja, ha

- a) a környezetvédelmi hatóság előtti eljárásban a hatóság hulladékgazdálkodási bírságot nem szabott ki;
- b) a környezetvédelmi hatóság előtti eljárásban az (1) bekezdésben meghatározott tényállással kapcsolatban hulladékgazdálkodási bírságot szabtak ki, és a bírságot, illetve egyéb költséget az eljárás alá vont személy a környezetvédelmi hatóságnak az előírt határidőn belül maradéktalanul megfizette, vagy arra a hatóság – elidegenítési tilalom bejegyzése mellett – részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyezett;
- c) a jogsértéssel kapcsolatban indult büntetőeljárásban a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság a lefoglalásról határozatot hozott;
- d) a hulladék tulajdonosa írásban nyilatkozik arról – és ezzel bizonyítja –, hogy a jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy a hulladékot szállító, illetve jogszerűtlenül elhagyó vagy elhelyező személy az eszközt, dolgot vagy járművet jogsértés céljából használja fel;
- e) elrendelésének oka megszűnt;
- f) a hatóság az eljárást megszüntette.

(4) A lefoglalt eszköz, dolog, illetve jármű – a (3) bekezdés c) pontja szerinti eset kivételével – annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt a környezetvédelmi hatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolja. A

kiadás feltétele, hogy a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlésének napját követő nap és a kiadni rendelt eszköz, dolog, illetve jármű kiadásának napja közötti időtartamra eső szállítási, illetve tárolási költséget a környezetvédelmi hatóság részére igazoltan megtérítsék.

(5) Ha a lefoglalt eszközt, dolgot, illetve járművet a lefoglalást elrendelő végzés kiadását követő 60 napon belül az (1) bekezdésben meghatározott személy a környezetvédelmi hatóságtól nem veszi át, azt a környezetvédelmi hatóság értékesítheti. Az értékesítésből befolyt ellenérték a kiadni rendelt, de át nem vett eszköz, dolog vagy jármű helyébe lép.

(6) Ha az (5) bekezdés szerint értékesített eszköz, dolog vagy jármű után kapott ellenértéket az annak átvételére jogosult személy a környezetvédelmi hatóság ez irányú tájékoztatását követő 5 éven belül – a (4) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével – nem veszi át, az eszköz, dolog vagy jármű értékesítéséből befolyt ellenérték a Magyar Állam tulajdonába kerül.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben meghatározott határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának helye nincs.

(8) A lefoglalt eszközt, dolgot, illetve járművet el kell kobozni, ha

- a) az ügyben jogerősen a 78. § szerinti bírságot szabtak ki, és a jogsértő személy nem, vagy nem teljes mértékben tett eleget a bírság megfizetésére vonatkozó kötelezettségének,
- b) részletfizetést vagy fizetési halasztást a környezetvédelmi hatóság a kötelezett részére nem engedélyezett, és
- c) a lefoglalást elrendelő végzés kiadását követő 60 napon belül a hulladék tulajdonosa nem nyilatkozik arról, hogy a jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy a hulladékot szállító, illetve jogszerűtlenül elhagyó vagy elhelyező személy az eszközt, dolgot vagy járművet jogsértés céljából használja fel, vagy az ügy összes körülményeire tekintettel megállapítható, hogy a hulladék tulajdonosa tudomással bírhatott arról, hogy a lefoglalt eszközt, dolgot vagy járművet jogsértésre használják fel, és ennek tényéről a környezetvédelmi hatóságot nem tájékoztatta.

(9) A lefoglalt eszköz, dolog, illetve jármű értékesítéséből befolyt bevételeket a területileg illetékes környezetvédelmi hatóság számlájára kell megfizetni.

78. §

(1) Aki

- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti,
- b) a hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, nyilvántartásba vétel, hozzájárulás vagy bejelentés nélkül, illetve attól eltérően végez, vagy
- c) a melléktermék előállításáról vagy képződéséről a környezetvédelmi hatóságot nem vagy nem megfelelően tájékoztatja, illetve hulladékot termékként, illetve melléktermékként használ fel, forgalmaz vagy tárol,

azt a környezetvédelmi hatóság hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.

(2) A hulladékgazdálkodási bírságot a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló kormányrendelet alapján a jogsértés szerint határozott összegben, vagy alapbírság és változók szorzataként megállapított bírságként kell kiszabni.

(3) Ha a jogsértés a tevékenység vagy mulasztás súlyára, az elkövetés vagy kötelezettségzegés következményeire tekintettel annyira csekély, hogy bírság alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető.

(4) Ha a hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezett a kiszabott bírságot megállapító határozat kiadásáig az eredeti állapotot helyreállítja, illetve a jogellenes állapotot megszünteti, a környezetvédelmi hatóság – az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel – a bírságot kérelemre csökkentheti, ha a bírság célja csökkentett összeggel is elérhető.

(5) A hulladékgazdálkodási bírság

a) a visszafordíthatatlan környeztkárosítást okozó,

b) az ugyanazon jogsértés ismétlődésével vagy egyéb súlyosbító körülmény felmerülésével megvalósuló, vagy

c) a hulladékgazdálkodási tevékenységet ellenőrző környezetvédelmi hatóság szándékolt félrevezetésével, ellenőrzésének akadályozásával együtt járó

jogsértés esetén nem mérsékelhető.

(6) A hulladékgazdálkodási bírság megfizetése nem mentesít a büntetőjogi, a szabálysértési, továbbá a kártérítési felelősség, valamint a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére, tiltására vagy a megfelelő védekezés kialakítására, a természetes vagy eredeti környezeti állapot helyreállítására vonatkozó kötelezettség teljesítése alól.

(7) A jogerősen kiszabott hulladékgazdálkodási bírság adók módjára behajtandó köztartozás.

XII. Fejezet

Záró rendelkezések

37. Jelentéstétel az Európai Bizottság felé

79. §

(1) A hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv 15. cikke szerinti jelentési kötelezettséget a környezetvédelemért felelős miniszter teljesíti.

(2) A környezetvédelemért felelős miniszter tájékoztatja az Európai Bizottságot a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

a) 6. cikk (4) bekezdése alapján a 10. § (2) bekezdése szerinti miniszteri rendeletről az áruk és egyes szolgáltatások szabad áramlásának biztosításával összefüggésben egyes európai uniós aktusokban előírt bejelentési, értesítési, tájékoztatási és jelentéstételi kötelezettségek teljesítéséről szóló kormányrendelettel összhangban;

b) 7. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a 48. § (2) bekezdésében foglalt eset megvalósulásáról, és az Európai Bizottság rendelkezésére bocsát minden vonatkozó információt, bizonyítékot;

- c) 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően a 81. § (3) bekezdésében, a 87. § (1)–(4) bekezdésében és a 3. § a) pontjában foglaltak alapján hozott intézkedések teljesüléséről, továbbá a teljesülés elmaradása esetén annak okairól, valamint az azok elérésére tervezett intézkedésekről;
- d) 11. cikk (5) bekezdése alapján a termékek újrahasználatával, újrahasználatra előkészítésével, valamint a hulladék újrafeldolgozásával kapcsolatos célok teljesítéséről;
- e) 16. cikk (1) bekezdésének megfelelően a 18. és 19. §, valamint a 3. § c) pontja alapján tett kifogásokról;
- f) 25. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő jogszabályi előírásokról;
- g) 33. cikkének megfelelően a X. fejezetben foglaltakkal összhangban az OHT-ről, a területi hulladékgazdálkodási tervekről, az NMP-ről, a területi hulladékgazdálkodási tervek NMP-vel kapcsolatos részeiről, valamint ezek lényeges módosításáról;
- h) 37. cikkének megfelelően az e törvényben foglaltak végrehajtásáról, ideértve a 7. cikk (2) és (3) bekezdése alapján a 48. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat.

38. Felhatalmazó rendelkezések

80. §

(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:

1. a települési hulladék képződésének megelőzésével, valamint a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeit;
2. a veszélyes hulladék képződésének megelőzésével, valamint a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeit;
3. a hulladékgazdálkodási tevékenység engedélyezésével kapcsolatos előírásokat;
4. a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeket;
5. a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeit, területi hatályát;
6. a hulladékgazdálkodási bírság kiszabásának és megállapításának módját és mértékét;
7. a hulladék külföldről történő behozatalát, az országból történő kivitelét és az ország területén történő átszállítását;
8. a letéti díjat, valamint az újrahasználható és a nem újrahasználható termékek betétdíját;
9. a visszavételi és visszaadási lehetőség alkalmazását, a használt termékek, illetve hulladékok visszavételi és hasznosítási arányait és azok teljesítésének határidejét;
10. a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályait;
11. az elektromos és elektronikai berendezések hulladékaival kapcsolatos tevékenység végzésének szabályait;
12. az elemek és az akkumulátorok hulladékaival kapcsolatos tevékenység végzésének szabályait;
13. a hulladékká vált gépjárművek kezelésének részletes szabályait;
14. az építési-bontási hulladék kezelésének részletes szabályait;
15. a közúti közlekedésre alkalmatlanná vált gumiabroncsok kezelésének szabályait;
16. a szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének részletes szabályait;
17. a jegyző hulladékgazdálkodási hatás- és feladatkörét;
18. a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításának részletes szabályait;
19. a közszolgáltató kiválasztásának módját és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés tartalmi követelményeit;

20. a céltartalék képzésére kötelezettek körét, a céltartalék formáját és mértékét, felhasználásának feltételeit, elszámolásának és nyilvántartásának szabályait, továbbá a környezetvédelmi biztosítás szabályait;
21. a nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételének feltételeit;
22. a karbon-lábnyom számításon alapuló vizsgálat elvégzésének részletes szabályait;
23. a környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjait.

(2) Felhatalmazást kap a környezetvédelemért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:

1. a hulladék és a veszélyes hulladék jegyzékét;
2. a kezelési tevékenység végzésének, valamint az egyes hulladékkezelő létesítmények kialakításának, üzemeltetésének részletes műszaki szabályait;
3. a hulladéklerakás technikai követelményeit;
4. a hulladék termikus ártalmatlanításának technikai követelményeit;
5. a hulladékolaj kezelésének részletes szabályait;
6. a poliklórozott bifenilek és poliklórozott terfenilek, valamint az azokat tartalmazó berendezések kezelésének részletes szabályait;
7. az elem- és akkumulátor-hulladék kezelésével kapcsolatos szakmai szabályokat;
8. a titán-dioxid ipar hulladékai kezelésének részletes szabályait;
9. az elektronikai és elektromos berendezések hulladékainak kezelésével kapcsolatos szakmai szabályokat;
10. a hulladékstátusz megszűnésének megállapítására vonatkozó részletes kritériumokat, valamint a hulladékstátusz megszűnésével kapcsolatos tanúsítás rendjét, illetve a tanúsításra jogosult szervezetekre vonatkozó szabályokat;
11. a területi hulladékgazdálkodási terveket;
12. a biológiailag lebomló hulladék kezelésével és a komposztálás műszaki követelményeivel kapcsolatos szabályokat;
13. az építési-bontási hulladék kezelésének részletes műszaki szabályait;
14. a hulladékgazdálkodással kapcsolatos egységes információs rendszer kialakításának részletes szabályait.

(3) Felhatalmazást kap:

- a) az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter, hogy
 - aa) az állatgyógyászati készítmények és csomagolásuk hulladékai kezelésének részletes szabályait,
 - ab) a növényvédő szerek és csomagolásuk hulladékainak részletes szabályait,
 - ac) a biológiailag lebomló anyagok kezelésének műszaki követelményeit, beleértve a biogáz előállítás és komposztálás műszaki követelményeit;
- b) az egészségügyért felelős miniszter, hogy
 - ba) a humán gyógyszerek és csomagolásuk hulladékai kezelésének részletes szabályait,
 - bb) az egészségügyi hulladék kezelésének részletes szabályait,
 - bc) a települési hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményeket

rendeletben állapítsa meg.

(4) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat képviselő testülete, hogy rendeletben állapítsa meg:

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának és igénybevételeinek szabályait;

b) a közterület tisztán tartására vonatkozó szabályokat.

39. Hatályba léptető rendelkezések

81. §

- (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2012. május 1-jén lép hatályba.
- (2) A 85., 86., valamint a 101. § 2013. január 1-jén lép hatályba.
- (3) A 87. § 2015. január 1-jén lép hatályba.

40. Átmeneti rendelkezések

82. §

- (1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépése után indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
- (2) A törvény hatálybalépésekor hatályos begyűjtési engedélyek időbeli hatályuk lejártáig, de legkésőbb e törvény hatálybalépését követő 3 évig hatályosak, azt követően hatályukat veszítik.
- (3) A törvény hatályba lépésekor működő közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyt e törvény hatályba lépését követő 6 hónapon belül beszerzi.
- (4) Ha a törvény hatályba lépésekor működő közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem rendelkezik, a települési önkormányzat a (3) bekezdésben meghatározott határidőt követő 30 napon belül a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést 6 hónapos határidővel felmondja. A települési önkormányzat e kötelezettségét a fővárosi és megyei kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárás keretében vizsgálja.

83. §

- (1) 2020. december 31-ig a háztartási, valamint a háztartáshoz hasonló hulladék részét képező papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék újrahasználatra előkészítésének és újrafeldolgozásának együttes mértékét a képződött mennyiséghez viszonyítva tömegében országos szinten legalább 50%-ra kell növelni.
- (2) A települési hulladék részeként lerakásra kerülő biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget – a települési hulladéklerakóban évente lerakott hulladék mért összetételét és az összetevők tömeg szerinti megoszlását alapul véve – az 1995-ben országos szinten képződött, a települési hulladék részét képező biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséghez képest 2016. július 1-jéig 35%-ra, azaz 820 000 tonna alá kell csökkenteni.
- (3) 2020. december 31-ig a nem veszélyes építési-bontási hulladék – a föld és a kő kivételével – újrahasználatra előkészítésének, újrafeldolgozásának és egyéb, anyagában történő hasznosításának – ideértve a feltöltési műveleteknél más anyagok helyettesítésére használt

hulladékot – együttes mértékét a képződött mennyiséghez viszonyítva tömegében országos szinten legalább 70%-ra kell növelni.

(4) A Nemzeti Megelőzési Programot első alkalommal 2013. december 12-ig kell kidolgozni, amelyben meg kell határozni a hulladékképződés megelőzésére, a gazdasági növekedés és az ebből eredő hulladékképződés által okozott környezeti hatások megszüntetésének érdekében a 2020. évre elérendő célokat, továbbá az intézkedések és az eredmények nyomon követését, értékelését szolgáló minőségi és mennyiségi referenciaszinteket és mutatókat.

41. Az Európai Unió jogának való megfelelés

84. §

(1) Ez a törvény

- a) a hulladékgazdálkodás közösségi stratégiájáról szóló, 1997. február 24-i tanácsi állásfoglalásnak;
- b) a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelvnek;
- c) a hulladékjegyzékek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló 2000/532/EK bizottsági határozat módosításáról szóló, 2001. január 22-i 2000/119/EK bizottsági határozatnak;
- d) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek;
- e) a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek;
- f) a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében rögzített célok teljesítésének igazolására szolgáló szabályok és számítási módszerek megállapításáról szóló, 2011. november 18-i bizottsági határozatnak

való megfelelést szolgálja.

(2) Ez a törvény a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006 EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(3) A törvény tervezetének a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén információszoolgáltatási eljárás megállapításáról szóló – a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8–10. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

42. Módosító rendelkezések

85. §

(1) A 2. § a következő 43. ponttal egészül ki:

„43. *karbon-lábnyom számítás*on alapuló vizsgálat: olyan értékelés, amely megmutatja az adott kezelési művelet elvégzése során felhasznált energia és anyag energia egyenértékben kifejezett értékét;”

(2) A 7. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdésben foglalt elsőbbségi sorrend alkalmazásától akkor lehet eltérni, ha az egyes hulladéktípusok képződése és az azokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységek általános hatásaira vonatkozó életciklus-szemlélet, illetve a karbon-lábnyom számításra alapuló vizsgálat elvégzésének részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott vizsgálat azt indokolja.”

(3) A 14. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hulladék hasznosítója azt a hasznosítási műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. A legjobb általános környezeti eredményt karbon-lábnyom vizsgálattal kell igazolni a karbon-lábnyom számításra alapuló vizsgálat elvégzésének részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott módon.”

(4) A 15. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hasznosításra nem kerülő hulladékot ártalmatlanítani kell. A hulladék ártalmatlanítója azt az ártalmatlanító műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. A legjobb általános környezeti eredményt karbon-lábnyom vizsgálattal kell igazolni a karbon-lábnyom számításra alapuló vizsgálat elvégzésének részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott módon.”

(5) A 30. §-t megelőző alcím elnevezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az államra és a települési önkormányzatra vonatkozó szabályok”

(6) A 30. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állam a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást szervezi és a települési önkormányzat biztosítja.”

(7) A 30. § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az állam hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos kötelezettségeit az állam nevében eljáró Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség (a továbbiakban: OHÜ) szervezi.”

(8) A 31. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás tartalmát, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással ellátott terület határait;
- b) a közszolgáltató megnevezését, továbbá annak a közigazgatási területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást rendszeresen ellátni köteles;
- c) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának rendjét és módját, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit,

valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;

- d) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételének módját és feltételeit;
- e) az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit;
- f) az üdülőingatlanokra és az időlegesen használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;
- g) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

(2) A lakosság tájékoztatása érdekében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés közzétételéről az OHÜ a honlapján, a települési önkormányzat a helyben szokásos módon gondoskodik.”

(9) A 32. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) A települési önkormányzat az OHÜ által előzetesen kiválasztott, illetve minősített közszolgáltatóval köt hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására szerződést.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés a közszolgáltatóval legfeljebb 8 évre köthető meg.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötéséig az állam biztosítja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátását.

(4) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítése kizárólag törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott esetekben szüneteltethető vagy korlátozható.”

(10) A 36. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„36. § Az ingatlantulajdonos a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendeletében meghatározottak szerint megfizeti.”

(11) A 39. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) Hulladékgazdálkodási közszolgáltatást olyan gazdálkodó szervezet végezhet, amely

- a) biztosítja azokat a személyi és tárgyi feltételeket, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi előírásoknak megfelelő ellátását,
- b) a közszolgáltatás ellátásához szükséges hulladékgazdálkodási tevékenységre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezik,
- c) külön kormányrendeletben meghatározott összegben biztosítást kötött, ennek meglétét igazolja,
- d) a települési önkormányzattal hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést kötött, valamint

e) hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkezik.

(2) Közzolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatáson kívül egyéb hulladékgazdálkodási engedélyhez, illetve nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet nem végezhet.

(3) Hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenységet az a gazdálkodó szervezet végezhet, amelyben az állam, illetve a települési önkormányzat a szavazatok többségével tulajdoni hányada alapján közvetlenül vagy közvetve rendelkezik, és a társaság tulajdonosaként jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők és a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja.”

(12) A 43. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjakat – a vegyes települési hulladék mennyiségével arányosan – a költségekre, az árakra, illetve a díjakra vonatkozó közgazdasági összehasonlító elemzések felhasználásával úgy kell meghatározni, hogy figyelembe vételre kerüljenek

- a) a folyamatos hulladékgazdálkodási közszolgáltatás indokolt költségei, a környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségei,
- b) a közszolgáltatás tartós ellátásához, fejlesztéséhez szükséges, indokolt költségek,
- c) a céltartalék vagy biztosítás indokolt költsége,
- d) a közszolgáltatás körében működtetett hulladékgazdálkodási létesítmény bezárásának, rekultivációjának, utógondozásának és a monitoring indokolt költsége, továbbá
- e) a díjak a legkisebb költségű hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra, a közszolgáltatás hatékonyságának javítására, a kapacitások hatékony igénybevétele, a közszolgáltatás minőségének folyamatos javítására, a környezetterhelés csökkentésére ösztönözzenek.

(13) A 44. § a következő (4)-(10) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat (a továbbiakban: hatósági díj) a Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) javaslatának figyelembevételével a miniszter rendeletben állapítja meg. A hatósági díj megállapításakor rendelkezni kell arról, hogy a hatósági díj mikor lép hatályba. E rendelkezésnek visszamenőleges hatálya nem lehet.

(5) A Hivatal a díjmegállapítással, díjváltozással kapcsolatos javaslatát a miniszter részére minden év szeptember 15-ig megküldi.

(6) A hatósági díjat a miniszter az (5) bekezdés szerinti javaslat hiányában is megállapíthatja. Ebben az esetben a miniszter megkeresheti a Hivatalt, hogy 90 napon belül tegye meg javaslatát.

(7) A közzolgáltató a Hivatalnak minden olyan tájékoztatást és adatot megad, amely a Hivatal hatósági díjelőkészítő és díjfelügyeleti tevékenységéhez szükséges. A közzolgáltató a Hivatal által megjelölt tartalommal, formában és határidőn belül eleget tesz tájékoztatási és adatszolgáltatási kötelezettségének.

(8) Ha a közszolgáltató a Hivatal (7) bekezdés alapján kiadott határozatában vagy az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben foglalt határidőn belül nem nyújt tájékoztatást vagy szolgálat adatot, a Hivatal a tájékoztatás, adatszolgáltatás hiányában is javaslatot tehet a miniszter részére.”

(14) A 47. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A NAV – a kezdeményezés kézhezvételétől számított 8 napon belül – a külön jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, a késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a közszolgáltatónak az ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit a NAV 8 napon belül átutalja a követelés jogosultjának.”

(15) Az 54. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megsértésével közterületen elhagyott vagy ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett hulladék elszállításáról és kezeléséről – az 55. § (1) bekezdését ide nem értve – a közszolgáltató gondoskodik.”

(16) A 68. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az OHT kidolgozásakor – szükség esetén – együtt kell működni az Európai Unió más érintett tagállamaival és az Európai Bizottsággal. Az OHT-t az OHÜ készíti el, és a környezetvédelemért felelős miniszter terjeszti a Kormány elé.”

(17) A 80. § (1) bekezdése a következő 24. ponttal egészül ki:

„24. a közszolgáltató által a Hivatal részére teljesítendő adatok körét, az adatszolgáltatásra vonatkozó részletes szabályokat.”

(18) A 80. § (3) bekezdése a következő *c)* és *d)* ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap:]

”

- c)* hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításáért felelős miniszter, hogy
ca) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó díjképzés átláthatóságának biztosítása érdekében a közszolgáltatók által közérdekből közzéteendő adatok – különösen a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos díjmegállapítás, költségek, bevételek, kiadások, beruházások, valamint az ezzel összefüggő műszaki információk – körét és a közzététel módját,
cb) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díjait, a díjalkalmazási feltételeket, a díjmegfizetés rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit”

[rendeletben állapítsa meg.]

86. §

(1) A 42. § (1) bekezdésében „a települési önkormányzatnak benyújtja” szövegrész helyébe „a települési önkormányzatnak, valamint az OHÜ-nek benyújtja” szövegrész lép.

(2) A 47. § (3) bekezdésében „a települési önkormányzat jegyzőjénél” szövegrész helyébe „a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál (a továbbiakban: NAV)” szövegrész lép.

(3) A 47. § (6) bekezdésében „a települési önkormányzat jegyzője” szövegrész helyébe „a NAV” szövegrész lép.

87. §

(1) A 11. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hulladékbirtokos a háztartási és a háztartási hulladékhoz hasonló hulladékot elkülönítetten gyűjti.”

(2) A 30. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás:]

„a) az ingatlantulajdonos által a közszolgáltató szállítóeszközéhez rendszeresített gyűjtőedényben vagy hulladékgyűjtő eszközben elkülönítetten gyűjtött, a települési hulladék részét képező papír-, üveg-, műanyag-, fém- és biohulladék elszállítására, kezelésére – ide értve a háztartásban képződő elkülönítetten gyűjtött veszélyes hulladék elszállítását és kezelését is –,”

[terjed ki.]

(3) A 35. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlantulajdonos – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az érintett ingatlan területén képződő települési hulladékot elkülönítetten gyűjti, és azt a közszolgáltatónak rendszeres időközönként átadja.”

(4) A 38. § a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A települési önkormányzat gondoskodik az elkülönített hulladékgyűjtési rendszer helyi feltételeinek megszervezéséről.

(5) Az elkülönített gyűjtési rendszert a közszolgáltató úgy alakítja ki, hogy

- a) a hulladék hasznosítható összetevői ne keveredjenek, vagy fizikai válogatással elkülöníthetők legyenek;
- b) az ingatlantulajdonosnak a lehető legkevesebb hulladékgyűjtő edény vagy eszköz elhelyezéséről kelljen gondoskodnia;
- c) a papír-, üveg-, műanyag-, fém-, biohulladék, valamint a háztartásban képződő veszélyes hulladék elkülönített gyűjtése biztosított legyen;
- d) a települési hulladék hulladékgyűjtő szigeten történő átadása csak kiegészítő megoldásként, elsősorban olyan sűrűn lakott településrészeken alkalmazható, ahol a házhoz menő vagy az ideiglenesen közterületre helyezett, őrzött gyűjtőhely biztosításával történő lomtalanítás biztosítása nem megvalósítható;
- e) a hulladékgyűjtő udvarok kialakítása, a nagydarabos hulladék elszállítása, illetve a hulladék elszállításának megszervezése biztosított legyen.”

(5) Az 51. § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A veszélyes hulladék szállítója, kezelője, valamint az, aki veszélyes hulladékkal kereskedik, naponta elektronikus adatszolgáltatást teljesít.”

(6) Az 52. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A háztartásban képződő veszélyes hulladékot a hulladéktermelő elkülönítve, a környezet szennyezését vagy károsítását kizáró módon gyűjti, és a közszolgáltatónak átadja. A hulladék átadása esetén az 50. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségek a hulladék átvevőjét terhelik.”

(7) A 80. § (2) bekezdése a következő 15. ponttal egészül ki:

„15. az elkülönített hulladékgyűjtésre vonatkozó részletes szabályokat.”

88. §

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 4. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A települési önkormányzat – a vízgazdálkodási tevékenységek, mint közfeladatok (közszolgáltatások) körében – köteles gondoskodni:]

„d) a településen található szennyvízbekötés nélküli ingatlanok esetében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésének szervezéséről és ellenőrzéséről.”

89. §

(1) A Vgtv. 37. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Víziközmű társulat csak víziközmű társulattal egyesülhet, víziközmű társulat csak víziközmű társulatokká válhat szét. Víziközmű társulat átalakulással egyéb módon nem jöhet létre.

(2) A víziközmű társulat gazdasági társaságot, nonprofit gazdasági társaságot, alapítványt nem hozhat létre, gazdasági társaságban, nonprofit gazdasági társaságban érdekeltséget nem szerezhet, alapítvány részére pénzbeli vagy egyéb hozzájárulást nem teljesíthet.”

(2) A Vgtv. 37. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a víziközmű társulat közfeladatát teljesítette, a vízgazdálkodási társulatokról szóló kormányrendelet szerinti elszámolási eljárásra, ha a közfeladat teljesítése nélkül jogutód nélkül megszűnik, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szerinti végelszámolásra kerül sor.”

90. §

A Vgtv. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A víziközmű társulat törvényességi felügyeletét a cégbíróság látja el. A cégbíróságnak a víziközmű társulattal kapcsolatos eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény előírásait kell alkalmazni.

(2) A víziközmű társulat felett törvényességi ellenőrzést gyakorol a társulat székhelye szerinti vízügyi igazgatási szerv.

(3) A vízügyi igazgatási szerv a törvényességi ellenőrzés keretében:

- a) tagja a szervező bizottságnak és nyomon követi annak munkáját, továbbá részt vesz a taggyűlésen,
- b) ellenőrzi a víziközmű társulat alapszabályát, belső szabályzatát és határozatait,
- c) vizsgálja a víziközmű társulat szerveinek működését,
- d) ellenőrzi, hogy a végzett tevékenység mennyiben jelenti a 38. §-ban foglalt közfeladat ellátását,
- e) vizsgálja a közfeladat teljesítésének végrehajtását követően az elszámolási eljárás lefolytatását.

(4) Ha a vízügyi igazgatási szerv a jogszabályban, az alapszabályban vagy a belső szabályzatban foglalt megsértését észleli, felhívja a víziközmű társulatot a jogsértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a vízügyi igazgatási szervet tájékoztatni.

(5) Ha a megadott határidőn belül a jogsértést a víziközmű társulat nem szüntette meg, a vízügyi igazgatási szerv tizenöt napon belül kérelmezi a cégbíróságnál a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását.”

91. §

A Vgtv. 40. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A víziközmű társulat a cégnyilvántartásba való bejegyzését követően kezdheti meg működését.”

92. §

A Vgtv. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § A víziközmű társulatra e törvény eltérő rendelkezése hiányában a gazdasági társaságokról szóló törvénynek a gazdasági társaságokra vonatkozó közös szabályait kell alkalmazni a víziközmű társulat sajátosságainak figyelembevételével.”

93. §

A Vgtv. 44/A. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A víziközmű társulat jogutód nélkül megszűnik, ha]

„*b)* alapszabályban meghatározott közfeladatát megvalósította és az elszámolási eljárást befejezte,

c) a cégbíróság hivatalból elrendeli törlését.”

94. §

A Vgtv. a következő IX/A. fejezettel egészül ki:

„IX/A. Fejezet

A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésére vonatkozó közszolgáltatás

44/B. § Az ingatlan tulajdonosa, vagyonekezelője vagy egyéb jogcímen használója (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: ingatlantulajdonos) köteles az ingatlanán keletkező, közüzemi csatornahálózatba vagy a helyben való, engedélyezett módon történő tisztítás után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvizet a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott módon gyűjteni, továbbá az annak begyűjtésére feljogosított közszolgáltatónak átadni.

44/C. § (1) A települési önkormányzat vagy azok társulása kötelezően ellátandó közszolgáltatásként a közüzemi csatornahálózatba vagy a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló kormányrendeletben meghatározott módon engedélyezett egyedi szennyvízkezelés után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvíz begyűjtésére közszolgáltatást (a továbbiakban: közszolgáltatás) szervez és tart fenn. A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz átvételére köteles szennyvíztisztító telepet, szennyvízelvezető mű erre kijelölt elemét, a tavas vagy egyéb szennyvíztisztító művet (a továbbiakban együtt: átadási hely) a vízügyi hatóság – az átadás helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője véleményének kikérésével – jelöli ki.

(2) A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

- a) a közszolgáltatás tartalmát, a közszolgáltatással ellátott terület határait;
- b) a közszolgáltató megnevezését, valamint annak a működési területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a közszolgáltatást rendszeresen ellátni köteles és az ártalmatlanítás céljából történő átadási helyet;
- c) a közszolgáltatás ellátásának rendjét, módját és időtartamát, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, valamint a közszolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;
- d) a közszolgáltatás igénybevételére vonatkozó kötelezettséget, a közszolgáltatás igénybevételének módját és feltételeit;
- e) az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit;
- f) az üdülőingatlanokra, az időlegesen használt és a nem használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;
- g) a közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a laccím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

44/D. § (1) A közszolgáltatás igénybevételéért a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségével arányos díjat kell fizetni.

(2) A közszolgáltatás díjának meghatározása során a következőket kell figyelembe venni:

- a) a háztartási szennyvíz mennyisége,
- b) a közszolgáltatást működtető szolgáltató hatékony működéséhez szükséges folyamatos ráfordítások, ezen belül a begyűjtés költségei,
- c) a közszolgáltatás fejleszthető fenntartásához szükséges költségek,
- d) a közszolgáltatás megkezdését megelőzően felmerülő, a közszolgáltatás ellátásához szükséges beruházások költségei.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján meghatározott díjat csökkenteni kell a közszolgáltatás ellátásához biztosított költségvetési támogatással.

(4) A közszolgáltatás díja egytényezős vagy kéttényezős lehet. A közszolgáltatási díjat legalább egyéves díjfizetési időszakra, általános forgalmi adó nélkül számított egységnyi díjtételek szerint kell meghatározni.

(5) Kötelező egytényezős díjmegállapítást alkalmazni a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programban részt vevő önkormányzatok esetében.

(6) A kéttényezős díj alapidíjból és ürítési díjből áll. Az alapidíj a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségétől függetlenül felmerülő üzemeltetési költségek, a számlázás és díjbeszedés, a környezetvédelmi kiadások és ráfordítások, az amortizáció és a szükséges felújítás fedezetére, az ürítési díj az ártalmatlanítás céljából átadott nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségétől, valamint a terület felhasználási egységtől függő költségek fedezetére szolgál.

(7) A közszolgáltatás díját meghatározó önkormányzati rendelet elfogadását megelőzően a közszolgáltató költségelemzés alapján az (1)–(6) bekezdésben foglaltaknak megfelelő díjkalkulációt készít. A díjkalkulációt a közszolgáltató javaslata alapján a jegyző, Budapesten a főjegyző terjeszti elő.

44/E. § (1) A közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettség határidejének elmulasztása esetén díjhátralék keletkezik, amely az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamattal, valamint a behajtás egyéb költségeivel együtt adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

(2) A díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató felhívja az ingatlantulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására és felszólítja annak teljesítésére a jogkövetkezményekről történő tájékoztatás mellett.

(3) A felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék keletkezését követő 90. nap elteltével a közszolgáltató a díjhátralék, a késedelmi kamat és az egyéb költségek adók módjára történő behajtását kezdeményezi.

(4) A települési önkormányzat jegyzője – a kezdeményezés kézhezvételétől számított 8 napon belül – a külön jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, a késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a közszolgáltatónak az ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit a települési önkormányzat jegyzője 8 napon belül átutalja a követelés jogosultjának.

(5) Ha a közszolgáltatást igénybe vevő díjhátralékos nem tulajdonosa az ingatlannak és a vele szemben lefolytatott behajtás eredménytelen, a díjhátralékot, késedelmi kamatot és a felmerült költségeket az ingatlan tulajdonosától vagy vagyonkezelőjétől kell behajtani. Közös tulajdonban álló ingatlan esetében a tulajdonosok felelőssége egyetemleges.

(6) A behajthatatlan díjhátralék esetében ennek tényéről és okáról a települési önkormányzat jegyzője – a behajtás eredménytelenségét követő 8 napon belül – igazolást ad a követelés jogosultjának.

44/F. § (1) A közszolgáltató – az önkormányzati rendeletben előírt módon – folyamatosan köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtéséről a környezetvédelmi, vízügyi és közegészségügyi előírások megtartása mellett.

(2) A begyűjtő a begyűjtési tevékenységét a vízügyi hatóságnak köteles bejelenteni. A vízügyi hatóság a bejelentés alapján nyilvántartást vezet a begyűjtési tevékenységet végzőkről.

(3) Közszolgáltatást az végezhet, aki

- a) biztosítani tudja a közszolgáltatás személyi és tárgyi feltételeit, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi szempontoknak maradéktalanul megfelelő ellátását,
- b) a végzendő begyűjtési tevékenységet a begyűjtés helye szerint illetékes vízügyi hatóságnak bejelentette, és a vízügyi hatóság a tevékenységet nyilvántartásba vette,
- c) közbeszerzési eljárás vagy – ha a közbeszerzésekről szóló törvény szerint nem szükséges – kijelölés alapján a települési önkormányzattal közszolgáltatási szerződést kötött.

(4) A közszolgáltatásnak a környezet veszélyeztetését és szennyezését kizáró módon kell történnie.

(5) A közszolgáltatást végző felelős a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz rendeltetési helyére történő biztonságos eljuttatásáért.

(6) A közszolgáltatás teljesítéséből eredő szennyezés esetén a begyűjtést végző köteles a hulladék eltakarításáról, a terület szennyeződésmentesítéséről, a kárelhárításról, valamint az eredeti környezeti állapot helyreállításáról gondoskodni.

44/G. § (1) A települési önkormányzat képviselő-testülete a közszolgáltatás ellátására írásban szerződést köt.

(2) A közszolgáltatásra vonatkozó szerződést legfeljebb 10 évre lehet megkötni. Az ilyen szerződésben meg kell határozni a háztartási szennyvizet fogadó létesítményeket.

(3) A közszolgáltatói szerződés csak akkor mondható fel az önkormányzat részéről, ha a közszolgáltató

- a) a közszolgáltatás ellátása során a környezet védelmére és a vízgazdálkodásra vonatkozó jogszabályok, vagy a rá vonatkozó hatósági határozat előírásait súlyosan megsérti, és ennek tényét a bíróság vagy hatóság jogerősen megállapítja;
- b) a szerződésben megállapított kötelezettségét neki felróhatóan súlyosan megsérti.

(4) A teljesítés megkezdését követően a közszolgáltató a közszolgáltatási szerződést akkor mondhatja fel, ha

- a) az önkormányzat a közszolgáltatási szerződésben meghatározott kötelezettségét – a közszolgáltató felszólítása ellenére – súlyosan megsérti, és ezzel a közszolgáltatónak kárt okoz vagy akadályozza a közszolgáltatás teljesítését, vagy
- b) a közszolgáltatási szerződés megkötését követően hatályba lépett jogszabály a közszolgáltatási szerződés tartalmi elemeit úgy változtatja meg, hogy az a közszolgáltatónak a közszolgáltatás szerződés szerű teljesítése körébe tartozó lényeges és jogos érdekeit jelentős mértékben sérti.

(5) A felmondási idő legalább két hónap, legfeljebb hat hónap.

(6) A közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a települési önkormányzatnak intézkednie kell, hogy a felmondási idő lejártát követően a közszolgáltatás biztosított legyen.

44/H. § (1) A közszolgáltató köteles a közszolgáltatói tevékenységéről évente részletes költségelszámolást készíteni, és azt a tárgyévet követő év március 31-ig a települési önkormányzatnak benyújtani.

(2) A közszolgáltatás kereteibe nem tartozó más szolgáltatás költségeit, elszámolását és díját szigorúan el kell különíteni, és e költségeket a közszolgáltatás díjából nem lehet finanszírozni.

44/I. § (1) A települési önkormányzatot a közszolgáltatás megszervezéséért és működtetéséért a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg.

(2) A települési önkormányzat az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött támogatásra csak akkor jogosult, ha a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz ártalommentes elhelyezésével összefüggő kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tesz.

(3) Ha a települési önkormányzat a közszolgáltatás ellátására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezi, hogy az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött költségvetési támogatást az azt folyósító szervezet a közszolgáltatás megszervezéséig visszatartsa, illetve zárolja és ezzel egy időben eljár a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény alapján a közszolgáltatás biztosítása érdekében.

44/J. § (1) Ha az ingatlan tulajdonos vagy a közszolgáltató a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízzel kapcsolatos tevékenységét jogszabálytól, vagy a bejelentésben foglaltaktól elérő módon végzi, közszolgáltatási bírságot köteles fizetni.

(2) A közszolgáltatási bírságot a vízügyi hatóság szabja ki.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény elkövetésétől számított öt éven túl bírság kiszabására nincs lehetőség, kivéve, ha a cselekmény a jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll. A bírság kiszabására a vízügyi hatóságnak a cselekményről való tudomásszerzésétől számított egy éven belül van lehetősége.

(4) A jogerősen kivetett közszolgáltatási bírság adók módjára behajtandó köztartozás.”

95. §

(1) A Vgtv. 45. §-a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat képviselő-testülete, hogy a törvény 44/C. § (2) bekezdésében meghatározottakat rendeletben szabályozza.”

(2) A Vgtv. 45. § (7) bekezdése a következő y) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány]

„y) a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatási tevékenység végzési feltételeinek, az e tevékenységre jogosító bejelentés és a nyilvántartás tartalmi elemeire, a tevékenységre jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeknek, a közszolgáltatási bírság mértékének és megállapítása módjának, a közszolgáltatási szerződés tartalmának, valamint a közszolgáltatási díj megállapításának, a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségnek”

[rendeletben történő megállapítására.]

96. §

A Vgtv. a következő 45/C. §-sal egészül ki:

„45/C. § (1) E törvénynek a hulladékról szóló 2012. évi törvénnyel (a továbbiakban: Ht.) megállapított rendelkezéseit a Ht. hatálybalépésekor jogerősen még el nem bírált ügyekben is alkalmazni kell azzal, hogy a települési folyékony hulladék begyűjtése és szállítása iránti engedélykérelem a tervezett tevékenység bejelentésének minősül.

(2) A Ht. hatálybalépését megelőzően kiadott és hatályos települési folyékony hulladék begyűjtési és szállítási engedély a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtési és szállítási tevékenységre vonatkozó bejelentéssel egyenértékű.”

97. §

A Vgtv. 1. melléklete a következő 35. és 36. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„35. *nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz:* olyan háztartási szennyvíz, amelyet a keletkezés helyéről vagy átmeneti tárolóból – közcsatornára való bekötés vagy a helyben történő tisztítás és befogadóba vezetés lehetőségének hiányában – gépjárművel szállítanak el ártalmatlanítás céljából;

36. *begyűjtés:* a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíznek az ingatlan tulajdonosától, vagyongazdálkodójától, birtokosától vagy használójától történő átvétele, elszállítása és ártalmatlanítás céljából történő átadása.”

98. §

(1) A Vgtv. 36. § (2) és (3), valamint (7) bekezdésében, a 42. § (1), valamint (4)–(7) bekezdésében, és a 44. § (2) bekezdésében a „közgyűlés” szövegrész helyébe a „taggyűlés” szövegrész lép.

(2) A Vgtv. 42. § (2) és (3) bekezdésében a „közgyűlést” szövegrész helyébe a „taggyűlést” szövegrész lép.

(3) A Vgtv. 45/A. § *d)* pontjában a „hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvénnyel” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló 2012. évi ... törvénnyel” szövegrész lép.

99. §

(1) A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 26. § (19) bekezdésében a „hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szövegrész lép.

(2) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 102. § (6) bekezdésében a „hulladékgazdálkodásról szóló külön jogszabály” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szövegrész lép.

(3) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény *11. melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai című rész 3. pont b) Építmények elnevezésű alpontban* a Hulladéktároló és a Hulladékhasznosító létesítmény fogalomban a „hulladékgazdálkodásról szóló törvény” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szövegrész lép.

(4) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény *2. melléklet II. Építmények elnevezésű részében* a Hulladéktároló és a Hulladékhasznosító létesítmény fogalomban a „hulladékgazdálkodásról szóló törvény” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szövegrész lép.

43. Hatályon kívül helyező rendelkezés

100. §

Hatályát veszti a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény.

101. §

Hatályát veszti a 31. § *e)* pontja, a 42. § (2) bekezdése, a 46. §, valamint a 80. § (1) bekezdés 18. pontja.

Veszélyességi jellemzők

H 1 "Robbanásveszélyes": olyan anyagok és készítmények, amelyek láng hatására robbanhatnak, vagy amelyek érzékenyebbek az ütésre vagy a súrlódásra, mint a dinitrobenzol;

H 2 "Oxidáló": olyan anyagok és készítmények, amelyek más anyagokkal, különösen gyúlékony anyagokkal érintkezve erősen hőtermelő (exoterm) reakcióba lépnek.

H 3-A "Tűzveszélyes":

- olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyek lobbanáspontja 21 °C alatt van (beleértve a fokozottan tűzveszélyes anyagokat is), vagy
- olyan anyagok és készítmények, amelyek szobahőmérsékleten levegővel érintkezve felforrósodhatnak, majd öngyulladásra képesek, vagy
- olyan szilárd anyagok és készítmények, amelyek gyújtóforrással való rövid ideig tartó érintkezést követően könnyen meggyulladnak, és a gyújtóforrás eltávolítását követően is tovább égnek vagy bomlanak, vagy
- olyan gáz halmazállapotú anyagok és készítmények, amelyek a levegőn normál nyomáson gyúlékonyak, vagy
- olyan anyagok és készítmények, amelyeknek vízzel vagy nedves levegővel történő érintkezésekor veszélyes mennyiségben keletkeznek tűzveszélyes gázok.

H 3-B "Kevésbé tűzveszélyes": olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, és 55 °C vagy annál alacsonyabb.

H 4 "Irritáló vagy izgató": nem maró hatású anyagok és készítmények, amelyek a bőrrel, szemmel vagy a nyálkahártyával való pillanatszerű, hosszan tartó vagy ismételt érintkezésük esetén gyulladást okoznak.

H 5 "Ártalmas": olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegzésük, lenyelésük vagy a bőrön át történő felszívódásuk esetén korlátozott egészségkárosodást okozhatnak.

H 6 "Mérgező": olyan anyagok és készítmények (beleértve a rendkívül mérgező hulladékot is), amelyek belélegezve, lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva súlyos, akut vagy krónikus egészségkárosodást, akár halált is okozhatnak.

H 7 "Rákkeltő (karcinogén)": olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva rákot okozhatnak, vagy annak előfordulási esélyét növelhetik.

H 8 "Maró": olyan anyagok és készítmények, amelyek az élő szövetekkel érintkezve azt elroncsolhatják.

H 9 "Fertőző": olyan életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazó anyagok és készítmények, amelyek ismert módon vagy megalapozott feltételezések szerint betegséget okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.

H 10 "Reprodukciót (szaporodást) károsító": olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy a bőrön keresztül felszívódva nem öröklődő fejlődési rendellenességet okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 11 "Mutagén": olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve, lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva örökletes genetikai károsodást okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 12 Olyan hulladék, amely vízzel, levegővel vagy valamely savval érintkezve mérgező vagy erősen mérgező gázokat fejleszt.

H 13 "Érzékenységet okozó": olyan anyagok és készítmények, amelyek belégzés vagy bőrön át történő felszívódásuk esetén hiperérzékenységi reakciót képesek kiváltani úgy, hogy az anyagnak vagy készítménynek való ismételt expozíció esetén jellegzetes káros hatások lépnek fel.

H 14 "Környezetre veszélyes (ökotoxikus)": olyan hulladék, amely közvetlenül vagy közvetve veszélyt jelent vagy jelenthet egy vagy több környezeti elemre.

H 15 Hulladék, amely hajlamos arra, hogy belőle az ártalmatlanítást követően valamely formában — pl. kimosódás — a fent felsorolt tulajdonságok bármelyikével rendelkező anyag keletkezzen.

Ártalmatlanítási műveletek

- D1 Lerakás a talaj felszínére vagy a talajba (például hulladéklerakás);
- D2 Talajban történő kezelés (például folyadékok, iszapok talajban történő biológiai lebontása);
- D3 Mély-injektálás (például szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása);
- D4 Felszíni feltöltés (például folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározó vagy ülepítő tavakban);
- D5 Lerakás műszaki védelemmel (például elhelyezés fedett, szigetelt, a környezettől és egymástól is elkülönített cellákban);
- D6 Bevezetés víztestbe, kivéve a tengereket és óceánokat;
- D7 Bevezetés tengerbe vagy óceánba, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is;
- D8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D1-D12 műveletek valamelyikével kezelnek;
- D9 E mellékletben máshol nem meghatározott fiziko-kémiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D1-D12 műveletek valamelyikével kezelnek (például elpárologtatás, szárítás, kiégetés);
- D10 Hulladékégetés szárazföldön;
- D11 Hulladékégetés tengeren (európai uniós jogi aktusok és nemzetközi egyezmények alapján tiltott művelet);
- D12 Tartós tárolás (például tartályokban történő elhelyezés mélyművelésű bányában);
- D13 Keverés vagy elegyítés a D1-D12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (D-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja az ártalmatlanítást megelőző előkészítő műveleteket, mint például a D1-D12 műveleteket megelőzően végzett válogatás, aprítás, tömörítés, pellet-készítés, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy elkülönítés);
- D14 Átcsomagolás a D1-D13 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében;
- D15 Tárolás a D1-D14 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén az elszállításig történő átmeneti tárolás kivételével, ahol az átmeneti tárolás a 2. § 13. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti).

Hasznosítási műveletek

- R1 Elsődlegesen tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása;
- R2 Oldószerek visszanyerése, regenerálása;
- R3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a komposztálást, más biológiai átalakítási műveleteket, továbbá a gázosítást és a pirolízist is, ha az összetevőket az utóbbiaknál vegyi anyagként használják fel);
- R4 Fémek és fémvegyületek visszanyerése, újrafeldolgozása;
- R5 Egyéb szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást és a szerves építőanyagok újrafeldolgozását);
- R6 Savak vagy lúgok regenerálása;
- R7 Szennyezés-csökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése;
- R8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése;
- R9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahhasználata;
- R10 Talajban történő hasznosítás, amely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös;
- R11 Az R1-R10 műveletek valamelyikéből származó hulladék hasznosítása;
- R12 Átalakítás az R1-R11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (R-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előkészítő műveleteket, mint például az R1-R11 műveleteket megelőzően végzett válogatás, aprítás, tömörítés, pellet-készítés, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy elkülönítés);
- R13 Tárolás az R1-R12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén az elszállításig történő átmeneti tárolás kivételével, ahol az átmeneti tárolás a 2. § 13. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti).

Az R1 szerinti műveletet végez a települési hulladékot feldolgozó égetőmű, ha energiahatékonysága megegyezik vagy meghaladja

- a) a 0,60-ot a működő és 2009. január 1-je előtt engedélyezett létesítmények esetében,
- b) a 0,65-ot a 2008. december 31. után engedélyezett létesítmények esetében, a következő képlet használatával:

Energiahatékonyság = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ ahol:

E_p : éves hőenergia- vagy elektromosenergia-termelés. Kiszámítása: az energia elektromos áram formájában szorozva 2,6-el és a kereskedelmi használatra előállított hőenergia szorozva 1,1-el (GJ/év)

E_f : a rendszer éves energia inputja a gőz termeléséhez hozzájáruló tüzelőanyagokból (GJ/év)

E_w : a kezelt hulladék energiatartalma éves szinten a hulladék nettófűtőértékével számítva (GJ/év)

E_i : éves bevitt energia az E_w és az E_f kivételével (GJ/év)

0,97: a fenékhamu és a sugárzás miatt bekövetkező energiavesztés-faktor.

A hulladékképződés megelőzését szolgáló intézkedések

A hulladékképződéssel kapcsolatos keretfeltételeket érintő intézkedések

1. Tervezési intézkedések vagy az erőforrások hatékony felhasználását előmozdító egyéb gazdasági eszközök használata.
2. A tisztább és kevesebb hulladék képződését eredményező termékek és technológiák területén végzett kutatás és fejlesztés előmozdítása, valamint az ilyen témájú kutatás és fejlesztés által elért eredmények terjesztése és használata.
3. A hulladékképződés megelőzéséhez való hozzájárulás céljából a hulladékképződés által a környezetre nehezedő nyomást leíró hatékony és jellemző mutatók kidolgozása minden szinten, a termékek közösségi szintű összehasonlításától a helyi hatóságok tevékenységén át a nemzeti intézkedésekig.

A tervezési, gyártási és forgalmazási szakaszt befolyásoló intézkedések

4. Az öko-tervezés előmozdítása (a környezetvédelmi vonatkozásoknak a terméktervezésbe való módszeres beépítése a termék környezetvédelmi teljesítményének az egész életciklusra kiterjedő javítása érdekében).
5. A hulladék képződésének megelőzési technikáival kapcsolatos tájékoztatás nyújtása az elérhető legjobb technikák ipari bevezetésének megkönnyítése érdekében.
6. Az illetékes hatóságok számára szervezett képzés a hulladékképződés megelőzésére vonatkozó követelményeknek az e törvény és a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló kormányrendelet értelmében kiadott engedélyekbe való beépítésével kapcsolatban.
7. Intézkedések az egységes környezethasználati engedélyezés hatálya alá nem tartozó létesítményekben való hulladékképződés megelőzése érdekében. Adott esetben ezek az intézkedések lehetnek a hulladékképződés megelőzésének vizsgálati vagy tervei.
8. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása vagy a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi, döntéshozatali vagy egyéb támogatás. Az ilyen intézkedések nagy valószínűséggel különösen hatékonyak bizonyulnak, ha azokat a megcélzott kis- és középvállalkozásokhoz igazítják, és a már működő vállalkozási hálózatokra támaszkodnak.
9. Az önkéntes megállapodások, a fogyasztói vagy termelői bizottságok vagy az ágazati tárgyalások igénybevétele annak érdekében, hogy az érintett vállalkozások vagy ipari ágazatok meghatározzák a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatos terveiket vagy célkitűzéseiket, illetve javíthassanak a túlzott mértékű hulladék képződését eredményező termékeken vagy csomagolásokon.
10. A megbízható környezetgazdálkodási rendszerek előmozdítása, beleértve az EMAS-t és az ISO 14001-et is.

A fogyasztási és használati szakaszt befolyásoló intézkedések

11. Gazdasági eszközök, mint például a környezetet nem terhelő termékek vásárlására való ösztönzés vagy a fogyasztók által kötelezően fizetendő díj bevezetése egy olyan adott árucikkre vagy csomagolási összetevőre, amelyhez egyébként ingyen hozzájuthatnának.
12. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás.
13. A megbízható öko-címkézés előmozdítása.

14. Az iparral kötött megállapodások az integrált termékpolitika keretében megvalósított termékbizottságokhoz hasonlóan, vagy a kiskereskedőkkel a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatos információk és a kisebb környezeti hatású termékek rendelkezésre bocsátásáról kötött megállapodások.
15. A közbeszerzés és a vállalati beszerzés vonatkozásában a környezetvédelmi és a hulladékképződés megelőzésére vonatkozó kritériumok beépítése az ajánlati felhívásokba és a szerződésekbe az Európai Bizottság által 2004. október 29-én közzétett, a „Környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel” összhangban.
16. A még felhasználható eldobott termékek vagy azok összetevői újrahasználhatóságának, illetve megjavításának előmozdítása, nevezetesen az olyan oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazása révén, mint például a hitelesített javító és újrahasználási központok és hálózatok támogatása vagy létesítése, különösen a sűrűn lakott régiókban.

A hulladéklerakási járulék mértéke

1. A hulladéklerakási járulék kiszámításakor az alábbi képletet kell alkalmazni:

$$IJ \text{ (Ft/negyedév)} = \sum [H_i \text{ (tonna/negyedév)} \times E_i \text{ (Ft/tonna)}]$$

ahol:

IJ=fizetendő hulladéklerakási járulék

H= hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék tömege

E = hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék egységára

i= hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék fajtája

2. A hulladék fajtánkénti egységára:

Hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék fajtája (i)	Hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék egységára évenként (Ft/tonna)			
	2012	2013	2014	2015
1. veszélyes hulladék	6 000 Ft	12 000 Ft	12 000 Ft	12 000 Ft
2. települési hulladék	6 000 Ft	12 000 Ft	12 000 Ft	12 000 Ft
3. építési-bontási hulladék	6 000 Ft	12 000 Ft	12 000 Ft	12 000 Ft

Általános indokolás

1. A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) rendelkezései jórészt megfeleltek a megalkotásuk idején felmerült hulladékgazdálkodási igényeknek, és többségük most is összhangban áll az uniós követelményekkel. Tekintettel azonban arra, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-én elfogadta a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK irányelvet (a továbbiakban: Irányelv), a tagállamoknak 2010. december 12-ig életbe kell léptetniük azokat a nemzeti szabályokat, amelyek biztosítják az Irányelv előírásainak végrehajtását.

Erre, valamint a hazai gyakorlatban tapasztalható rendellenességekre tekintettel elkerülhetetlen jogi, politikai és gazdasági feladattá vált a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szabályozás rendszerének – jelenlegi ismeretek és tapasztalatok szerinti – felülvizsgálata, és egy átlátható, hosszútávon kiszámítható rendszer megteremtésének érdekében álló új hulladéktörvény megalkotása.

A Javaslat fogalmai az Irányelv fogalomrendszerét tükrözik, így a Hgt. által használt fogalomrendszer részben átalakul, részben pedig új fogalmakkal egészül ki. Új fogalomként jelenik meg többek között az elkülönített gyűjtés, a biohulladék, az építési-bontási hulladék, a gyűjtőhely, az újrafeldolgozás, az újrahasználatra előkészítés, valamint a közvetítő és a kereskedő.

A Javaslat megteremti az Irányelv által kibővített hulladékhierarchia rendszerét, amely előírja, hogy a hulladékgazdálkodási tevékenységek gyakorlása során meghatározott elsőbbségi sorrendet kell biztosítani. Az elsődleges cél mindig a hulladék képződésének megelőzése, azonban ha ez nem megvalósítható, akkor a lehető legtöbb hulladék esetében kell alkalmazni az újrahasználat és az újrafeldolgozás lehetővé tételét annak érdekében, hogy a hulladéklerakókba kevesebb hulladék kerüljön. Környezetvédelmi szempontból a hulladéklerakón való elhelyezés a legrosszabb alternatíva, tekintettel arra, hogy ez hosszútávon környezetvédelmi problémát jelent, másodsorban pedig az erőforrások elvesztéséhez vezet. A hulladékhierarchiát az Irányelv értelmében nem kell merev szabálynak tekinteni, mivel a különböző hulladékkezelési módszereknek különböző környezeti hatásai lehetnek. Az újrafeldolgozást és a hasznosítást előtérbe helyező társadalom felé való elmozdulás ugyanakkor a hierarchiában felfelé történő mozgást jelent; távolodást a hulladéklerakástól és közeledést az újrafeldolgozáshoz.

Fontos új elemként jelenik meg a hulladékgazdálkodási politikában, illetve az új hulladéktörvényben az életciklus-szemlélet bevezetése. Egy erőforrás életciklusában az összes szakaszt figyelembe kell venni. A környezetvédelmi politikának egyértelműen biztosítania kell, hogy a negatív környezeti hatások az erőforrások teljes életciklusa alatt a lehető legkisebbek legyenek. Az életciklus-szemlélet alkalmazásával könnyebben meghatározhatók a prioritások, és a politikát úgy lehet hatékonyabban irányítani, hogy a ráfordításhoz képest a lehető legjobb környezetvédelmi eredmény születhessen.

A Javaslat rendelkezik a melléktermék hulladéktól történő megkülönböztetésének feltételrendszeréről, egyértelművé téve a termelési folyamatokból származó anyagok és tárgyak termékként történő forgalmazhatóságának vagy hulladékként történő kezelési kötelezettségeinek eseteit.

A Javaslat rendelkezik a hulladékstátusz megszűnésének eseteiről is, előírva azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén az anyag vagy tárgy hulladékstátusza megszűnik, és így elhagyhatja a hulladékkört. A fenti célkitűzéseket az is elősegíti, hogy az Irányelv előírásai révén a jogszabály a hulladékképződés megelőzése, valamint a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében 6 évre szóló Nemzeti Megelőzési Program kidolgozását írja elő 2013. december 12-ig.

A Javaslatban – az Irányelvvvel való összhang megteremtése érdekében – pontosításra kerül a kiterjesztett gyártói felelősség elve, amelynek alapján a termék előállítójának már a gyártás során gondoskodnia kell arról, hogy a termék előállításából, annak használata során, valamint a termékből származó hulladék mennyisége és veszélyesanyag-tartalma minél kisebb legyen, a termék minél hosszabb ideig betölthesse használati funkcióját és minél egyszerűbben javítható, hulladékká válása után hasznosítható legyen. Bizonyos termékeknel a belőlük képződő hulladék összegyűjtéséért és kezeléséért is felelősséget kell vállalnia. A Javaslat megteremti az összhangot a 2011. szeptember 1-én hatályba lépett új környezetvédelmi termékdíj törvénnyel.

Az újdonságnak számító rendelkezések egy része határidőhöz kötött feladatokat tartalmaz. 2015-ig elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítani az üveg-, fém-, műanyag- és papírhulladék esetében. A háztartásokból származó üveg-, fém-, műanyag- és papírhulladék újrahasználatra történő előkészítésének és újrafeldolgozásának mértékét 50%-ra, a nem veszélyes építési-bontási hulladék újrahasználatra történő előkészítését, újrafeldolgozását és egyéb, anyagában történő hasznosítását pedig 70%-ra kell növelni 2020-ig. A települési hulladék részeként lerakásra kerülő biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget pedig az 1995-ben országos szinten képződött – a települési hulladék részét képező – biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséghez képest 2016. július 1-jéig 35%-ra kell csökkenteni.

2013. január 1-től a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása állami szervezésbe kerül. A közszolgáltató csak olyan gazdálkodó szervezet lehet, amelyben az állam, illetve a települési önkormányzat a tulajdonosok szavazatának többségével tulajdoni hányada alapján egyedül rendelkezik, és a társaság tulajdonosaként jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők és a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja.

A veszélyes hulladék gyűjtésének és kezelésének általános szabályai az Irányelvből átültetésre kerülő új rendelkezésekkel egészülnek ki. Az Irányelv megszünteti a veszélyes hulladékokra és a hulladékolajra vonatkozó külön közösségi irányelveket, de megadja a kereteket és a lehetőséget e két terület részletszabályainak nemzeti szabályozására.

A hulladékgazdálkodási hatósági tevékenységre vonatkozó szabályok, továbbá a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségek új rendelkezésekkel egészülnek ki, elősegítve ezzel a hulladék sorsának átláthatóvá tételét, nyomon követhetőségét egészen a képződéstől a kezelésig. A Javaslat a hulladéklerakók vonatkozásában bevezeti a hulladéklerakási járulék fizetésének kötelezettségét, és szigorúbb szabályokat határoz meg a hulladék jogtalan elhelyezésére, elhagyására vonatkozóan.

A Javaslat megalkotásával egyidejűleg felülvizsgálatra kerülnek a kapcsolódó végrehajtási rendeletek, hogy a törvénnyel egységes rendszert alkothassanak.

2. A Javaslat további célja, hogy átültetésre kerüljenek az Irányelv nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízre vonatkozó szabályai, valamint pontosításra kerüljenek a víziközmű társulatokkal kapcsolatos szabályozások.

A hulladékokról szóló 2006/12/EK irányelv szerint a települési folyékony hulladék hulladéknak minősül, azonban az Irányelv szerint a kommunális eredetű települési folyékony hulladék a továbbiakban nem minősül hulladéknak. Elnevezése a továbbiakban: nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz.

A Hgt.-ből átültetett szabály szerint az ingatlan tulajdonosa, vagyonkezelője, birtokosa vagy használója köteles az ingatlanán keletkező, közüzemi csatornahálózatba vagy a helyben való tisztítás után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvizet gyűjteni, továbbá a begyűjtőnek átadni.

A közszolgáltató – az önkormányzati rendeletben előírt módon – folyamatosan köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtéséről, szállításáról és átadásáról a környezetvédelmi és vízügyi előírások megtartása mellett. A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtése és szállítása esetén eddig is kötelező volt a közszolgáltatás biztosítása.

Közszolgáltatást az végezhet, aki biztosítani tudja a közszolgáltatás személyi és tárgyi feltételeit, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi szempontoknak maradéktalanul megfelelő ellátását; a végzendő begyűjtési és szállítási tevékenységet a vízügyi hatóságnak bejelentette; közbeszerzési eljárás vagy – ha a közbeszerzésekről szóló törvény szerint nem szükséges – kijelölés alapján a települési önkormányzattal közszolgáltatási szerződést kötött.

A közszolgáltatás díját az elvégzett közszolgáltatással arányosan kell meghatározni a következőkre figyelemmel: a kezelt háztartási szennyvíz mennyisége és minősége (amelyet legkésőbb az átadási pontban ellenőrizni kell); a közszolgáltatást működtető szolgáltató hatékony működéséhez szükséges folyamatos ráfordítások, különösen a begyűjtés, a szállítás, és az ártalommentes elhelyezéshez szükséges átadás költségei; a közszolgáltatás fejleszthető fenntartásához szükséges költségek, ennek keretében különösen a szolgáltatás megkezdését megelőzően felmerülő, a szolgáltatás ellátásához szükséges beruházások költségei.

A Javaslat egyértelműen rögzíti, hogy a víziközmű társulatok törvényességi ellenőrzését a területileg illetékes környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság látja el. Ha az igazgatóság a víziközmű társulatnál a jogszabályban, az alapszabályában vagy a belső szabályzatában foglalt megsértését észleli, felhívja a víziközmű társulatot a jogsértés megszüntetésére. Amennyiben a megadott határidőn belül a jogsértést a víziközmű társulat nem szüntette meg, a vízügyi igazgatási szerv tizenöt napon belül kérelmezi a cégbíróságnál a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását. Tehát szankcionálási jogköre az igazgatóságnak nincs, azt továbbra is a jogi személy bejegyzését végző cégbíróság látja el.

A további jogbizonytalanság megszüntetését célozza az a módosítás, hogy a víziközmű társulatokra a Vgtv.-ben másképp nem szabályozott ügyekben, valamint eltérő rendelkezés hiányában a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Részletes indokolás

A Preambulumhoz

A Javaslat preambuluma az Irányelv által megfogalmazott, valamint a hulladékképződés megelőzése érdekében vállalt célkitűzésekre tekintettel meghatározza a törvény keretét biztosító jogpolitikai célokat, és tartalmazza a szabályozás legfontosabb általános elveit. A Javaslat nagy hangsúlyt fektet a természeti erőforrásokkal való takarékoskodásra, a környezet hulladékképződéssel és a hulladékgazdálkodási tevékenységek által okozott terhelésének minimalizálására, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentésére és káros hatásainak megelőzésére, a képződő hulladék minél nagyobb arányú újrahasználatára, hasznosítására, fogyasztási-termelési körforgásban tartására, valamint a nem hasznosuló, vissza nem forgatható hulladék környezetkímélő ártalmatlanítására.

Az 1. §-hoz

A Javaslat 1. § (1) bekezdése meghatározza a törvény hatályát, és rendelkezik a hulladékgazdálkodás által elérni kívánt legfontosabb célokról.

A (2) bekezdés szerint a törvény hatálya az ott meghatározott hulladékokra akkor terjed ki, ha azokról jogszabály eltérően nem rendelkezik. Ennek oka, hogy az Irányelv a korábbi keretirányelv rendszerét módosította, és bizonyos hulladékokat kivett a hulladékgazdálkodási szabályozás hatálya alól, továbbá arról is rendelkezett, hogy amennyiben az adott hulladékokra vonatkozóan más közösségi jogszabály is létezik, akkor az azzal való összhang megteremtése érdekében az Irányelv szabályait háttérszabályként kell alkalmazni.

A Javaslat az 1. § (3) bekezdésben meghatározott anyagokat – a Hgt. által meghatározottakhoz képest a c)-g) pontokkal kiegészülve – kiveszi a törvény hatálya alól.

A 2. §-hoz

A Javaslat 2. §-a felsorolja és értelmezi a törvény szempontjából kiemelkedő jelentőségű fogalmakat. Ezeknek a fogalmaknak a felsorolása és meghatározása a hazai jogalkalmazás és az európai közösségi jog harmonizációja szempontjából egyaránt kiemelkedő jelentőségű.

A Javaslatban használt alapfogalmak az irányelv fogalomrendszeréhez igazodnak, és kiegészülnek – a hazai sajátosságokból és eltérő szabályozásból fakadóan – a Hgt.-ben használtakhoz képest új fogalmakkal. Erre figyelemmel új fogalomként jelenik meg a Javaslatban: az anyagában történő hasznosítás, az energetikai hasznosítás, az elkülönített gyűjtés, a biohulladék, az építési-bontási hulladék, a feltöltés, gyűjtőhely, a hulladékgyűjtő pont, a hulladékgyűjtő udvar, a háztartási hulladék, a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék, a közvetítő, a kereskedő, a hulladékolaj, a hulladékolaj regenerálása, az újrafeldolgozás, és az újrahasználatra előkészítés.

Az alapfogalmak közül kikerül a Javaslatból a folyékony hulladék fogalma. A folyékony hulladék kezelésére vonatkozó szabályok a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényben kerülnek szabályozásra.

A 3. §-hoz

A Javaslatban – az Irányelvvel való összhang megteremtése érdekében – pontosításra kerül a kiterjesztett gyártói felelősség elve, amelynek alapján a termék előállítójának már a gyártás során gondoskodnia kell arról, hogy a termék előállításából, annak használata során, valamint a termékből származó hulladék mennyisége és veszélyesanyag-tartalma minél kisebb legyen, a termék minél hosszabb ideig betölthesse használati funkcióját és minél egyszerűbben javítható, hulladékká válása után hasznosítható legyen. A gyártó továbbá pénzügyi felelősséggel is tartozik a visszavitt termék és a termék használata után visszamaradó hulladék átvételéért, és a további hulladékgazdálkodási tevékenységek elvégzéséért, így különösen a hulladék elszállításáért és a kezelés költségeihez történő hozzájárulásért.

A szennyező fizet, a közelség, valamint az önellátás elvének kivételével valamennyi alapelv kikerül az alapelveket tartalmazó szakaszból. Külön szakaszban történő felsorolásuk azért nem indokolt, mert tartalmukat vagy a Javaslatban normaszövege, vagy más jogszabályok, így különösen a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény már meghatározza. Új alapelvként megjelenik azonban a Javaslatban az újrahasználat és az újrahasználatra előkészítés, valamint a biológiailag lebomló hulladék hasznosításának elve.

A 4-6. §-hoz

A Javaslat 4. §-a tartalmazza azokat az általános környezetvédelmi szempontokat és értékeket, amelyekre minden tevékenység gyakorlása során figyelemmel kell lenni.

A Javaslat 5. §-a meghatározza azokat a szempontokat, amelyekre a hulladékképződés megelőzése érdekében kell figyelemmel lenni, és amely szempontokat előnyben kell részesíteni.

A Javaslat 6. §-a elvi éllel határoz meg kötelezettségeket arra vonatkozóan, hogy az egyes hulladékgazdálkodási tevékenységeket hogyan és milyen értékek figyelembe vételével kell gyakorolni. Így a 6. § kimondja, hogy hulladékgazdálkodási tevékenységet az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül kell végezni, törekedni kell a hulladék újrahasználatra történő előkészítésére, újrafeldolgozására, valamint a nyersanyagoknak hulladékkal történő helyettesítésére.

A 7. §-hoz

A 4-6. §-ban meghatározott általános szempontoknak az Irányelv által bevezetett hulladékhierarchia koncepció ad konkrét alapot, amely az Európai Unió jelenlegi hulladékgazdálkodási politikájának középpontjában áll.

A hulladékhierarchia szerint a megelőzésre és a hulladékgazdálkodásra vonatkozó intézkedések és szabályozás, valamint a hulladékgazdálkodási tevékenységek gyakorlása során meghatározott elsőbbségi sorrendet kell biztosítani. Ez azt jelenti, hogy az ideális eset a hulladék képződésének megelőzése, és ha ez nem lehetséges, akkor a lehető legtöbb hulladék esetében kell alkalmazni az újrahasználatot vagy az újrafeldolgozást úgy, hogy a hulladéklerakókba a lehető legkevesebb hulladék kerüljön. Környezetvédelmi szempontból a hulladéklerakón való elhelyezés a legrosszabb alternatíva, mivel ez az erőforrások elveszését jelenti és később környezetvédelmi felelősségi problémát jelenthet.

A hulladékhierarchia az Irányelv általános szabályai alapján kötelező, eltérési lehetőség csak bizonyos feltételek mellett lehetséges. A hulladékhierarchiát azért sem nem kell merev szabálynak tekinteni, mert a különböző hulladékkezelési módszereknek különböző környezeti hatásai lehetnek. Ezért az Irányelvben lefektetett rendelkezéseknek megfelelően a Javaslat célja az, hogy a hierarchia úgy kerüljön alkalmazásra, hogy a hulladékképződés megelőzése, valamint a hulladékgazdálkodás során a legjobb általános környezeti eredményt biztosító megoldás érvényesüljön.

A 8. §-hoz

A 8. § meghatározza a melléktermék fogalmát, amelynek megjelenésével lehetővé válik, hogy bizonyos, eddig hulladéknak tekintett anyagok vagy tárgyak kikerüljenek a szoros értelemben vett hulladékgazdálkodási szabályozás hatálya alól, illetve a melléktermék fogalmának elfogadásával új engedélyezési eljárásokon keresztül ne kerüljenek be a hatálya alá.

A 9-10. §-hoz

A Javaslat e szakaszai rendelkeznek a hulladékstátusz megszűnésének eseteiről, előírva azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén az anyag vagy tárgy hulladékstátusza megszűnik, és így elhagyhatja a hulladékkört.

A 11. §-hoz

A Javaslat 11. §-a a hulladék gyűjtésére vonatkozó általános rendelkezéseket határozza meg. A hulladék birtokosa a hulladéktól csak a törvényben előírt módon válhat meg, vagyis adhatja át a közszolgáltatónak, a kezelőnek, a szállítónak, vagy gondoskodhat például a biohulladék elkülönített gyűjtéséről, komposztálásról.

A Javaslat előírja, hogy amennyiben külön jogszabály arra lehetőséget biztosít, a hulladékbirtokost kötelezhetik a hulladék elkülönített gyűjtésére, a hulladék jellegének megfelelő csomagolására és megjelölésére, továbbá arra, hogy az így előkészített hulladékot hulladékkezelőnek vagy a közszolgáltatónak átadja.

A 12-13. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a hulladékkereskedelemmel, közvetítéssel és hulladékszállítással kapcsolatos szabályokat határozzák meg.

A Javaslat általános szabályként írja elő, hogy a hulladék szállítását úgy kell végezni, hogy az a környezetet ne szennyezze. A kereskedőnek, illetve a közvetítőnek tevékenységét be kell jelentenie a környezetvédelmi hatóságnak, és működését csak a nyilvántartásba vételt követően kezdheti meg. A bejelentésnek tartalmaznia kell a telephely címét, a hulladék fajtáját, jellegét. Az a kereskedő, illetve közvetítő, akinek a tevékenységével érintett hulladék a birtokába kerül, valamint a szállító, tevékenységét csak hulladékgazdálkodási engedély birtokában végezheti.

A 14. §-hoz

A hulladék hasznosítójának az általános környezetvédelmi elvekre és szempontokra, valamint a hulladékhierarchiában foglaltakra tekintettel azt a hasznosítási műveletet kell alkalmaznia,

amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. A hierarchia alapján a hulladék hasznosítójának biztosítania kell, hogy a hasznosítással előállított termék az elsődleges alapanyagból előállított termékénél ne okozzon nagyobb környezetterhelést. A legjobb általános környezeti eredményt 2013-tól karbon-lábnyom számításra alapuló vizsgálattal kell igazolnia. Hulladékhasznosítási tevékenység a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető.

A Javaslat általános jelleggel előírja, hogy törekedni kell a biológiailag lebomló anyagok képződés helyén történő felhasználására, ha a felhasználás feltételei a képződés helyén biztosítottak. A biohulladék felhasználása, illetve kezelése során a magas szintű környezetvédelmi követelményeket teljes mértékben kielégítő kezelési technológiákat kell alkalmazni annak érdekében, hogy a kezelés után a természetes szervesanyag-körforgásba minél nagyobb tisztaságú anyag kerülhessen vissza, valamint a hulladéklerakókon elhelyezésre kerülő települési hulladék biológiailag lebomló tartalma csökkenjen. Hulladékégetés csak akkor engedélyezhető, ha az az elérhető legjobb technikák szerinti energiahatékonysággal valósul meg.

A 15-17. §-hoz

A hasznosításra nem kerülő hulladékot ártalmatlanítani kell. Azt a hulladékot viszont, amelyet hasznosítás érdekében elkülönítetten gyűjtenek, valamint azt a hulladékot vagy annak bármely elemét, amely hasznosítható, ártalmatlanítani tilos.

A hulladék ártalmatlanítójának – a hasznosítóhoz hasonlóan – az általános környezetvédelmi elvekre és szempontokra, valamint a hulladékhierarchiában foglaltakra figyelemmel kell eljárnia. Ezért az ártalmatlanítás során azt az ártalmatlanító műveletet kell alkalmazni, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. Továbbá úgy kell eljárni, hogy a hulladék okozta környezetterhelés csökkenjen, a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító hatásai megszűnjenek, a környezet elemeitől történő elszigeteléssel vagy a hulladék anyagi minőségének megváltoztatásával kizárásra kerüljenek.

Hulladékártalmatlanítás csak a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető, 2013-tól pedig karbon-lábnyom számításra alapuló vizsgálat alapján.

A 18-19. §-hoz

Hulladéknak az ország területére történő behozatala, kivitele és átszállítása a nemzetközi szerződésekkel, valamint a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK összhangban történhet. Hulladék Magyarország területére csak hasznosításra vagy ártalmatlanításra hozható be, szigorú feltételekkel.

A Javaslat úgy rendelkezik, hogy a környezetvédelmi hatóság a hulladéknak az ország területére történő behozatalával kapcsolatban kifogást emel, ha a bejelentő – akár természetes, akár jogi személy – büntetőjogi felelősségét környezetkárosítás, természetkárosítás vagy hulladékgazdálkodás rendjének megsértése címén bíróság jogerősen megállapította, hulladékkezelési tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll, a Kvt. szerinti kármentesítési kötelezettségét nem teljesíti megfelelően.

A 19. § előírja, hogy az Irányelv 16. cikk 1. bekezdése alapján Magyarországnak mint tagállamnak arra is lehetősége van, hogy az 1013/2006/EK rendeletben meghatározottakon

túlmenően egyéb esetben elutasítsa a hulladék behozatalára, kivitelére vagy átszállítására vonatkozó kérelmet, amennyiben a hulladék szállítása hulladékégető műbe irányul, és megállapítást nyer, hogy ez a Magyarország területén képződött hulladék ártalmatlanítását tenné szükségessé, vagy a hulladékot nem a hulladékgazdálkodási tervekben foglaltakkal egyező módon kellene kezelni, vagy a szállítás a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal nem áll összhangban.

A 20-28. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a termékek gyártójának kötelezettségeit és felelősségét határozzák meg. Miután a gyártó határozza meg a termék és ezzel együtt a képződő hulladék tulajdonságait és befolyásolja a későbbi felhasználás körülményeit, a kiterjesztett gyártói felelősség elve alapján a gyártó felelős a termék és a technológia jellemzőinek a hulladékgazdálkodás követelményei szempontjából történő kedvező megválasztásáért.

A 20. § felsorolást tartalmaz a gyártót terhelő kötelező intézkedések köréről, és meghatározza, hogy a gyártónak a termék és a csomagolás megtervezése, kialakítása, valamint a termék fejlesztése során úgy kell eljárnia, hogy azzal elősegítse a hulladékképződés megelőzését, a termék újrahasználatát és környezetkímélő kezelését. Előírja továbbá, hogy azokat az anyagokat kell előnyben részesíteni, amelyek gyártásának és felhasználásának anyag- és energiaigénye alacsonyabb, előállításuk és használatuk kisebb környezeti hatással, kevesebb és kevésbé veszélyes hulladék keletkezésével jár, és kevésbé terheli a környezetet. Az Irányelvben megfogalmazott és a tagállamok által opcionális lehetőségként figyelembe vehető célkitűzéseket a Javaslat is tartalmazza, és ösztönzi a gyártót a terméktervezésre, a környezeti hatások csökkentésére, valamint az általános környezetvédelmi követelmények teljesítésére.

A Javaslat 21. §-a kötelezi a gyártót, hogy az általa gyártott termék hulladékgazdálkodási szempontból fontos tulajdonságaival kapcsolatban a termék felhasználóit tájékoztassa, valamint gondoskodjék a termék jelöléséről.

A 22. § kötelezi a gyártót, hogy az általa előállított vagy forgalomba hozott használt terméket, csomagolását, illetve az abból származó hulladékot a forgalmazótól, felhasználótól az arra alkalmas visszavételi helyen visszavegye vagy visszaváltsa annak újrahasználatára, hasznosítására, illetve ártalmatlanítására érdekében. E tevékenységét a gyártó engedély nélkül végezheti.

A 23. § lehetőséget biztosít arra, hogy a forgalmazó a gyártóval kötött megállapodás alapján a terméket betétdíj vagy letéti díj ellenében visszavegye. A gyártó a betét- vagy letéti díjas terméket, annak csomagolását, illetve az abból visszamaradt hulladékot a forgalmazótól visszaveszi, és a betét- vagy letéti díjat számára visszafizeti.

A 24-25. § a forgalmazóra vonatkozó kötelezettségeket határozza meg. A forgalmazóval kapcsolatos rendelkezések a Javaslatban azt a célt szolgálják, hogy – a kiterjesztett gyártói felelősség elve alapján – ne csak a termék gyártóját lehessen kötelezni a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szabályok betartására, hanem a termékkel egyéb módon kapcsolatba kerülő más gazdasági szereplőket is. Ennek azért van kiemelkedő jelentősége, mert a betét- és letéti díjak ki- és visszafizetése a termék forgalmazója által történik, másrészt a hulladék egy része is nála képződik.

A 27. § biztosítja annak lehetőségét, hogy a gyártók és a forgalmazók a 20-26. §-ban foglalt kötelezettségeik ellátása érdekében – meghatározott kivétellel – önálló közvetítő szervezetet hozhatnak létre vagy ilyen közvetítő szervezetet bízhatnak meg azzal, hogy e kötelezettségeiket a gyártóktól és forgalmazóktól díjfizetés ellenében, szerződésben rögzített feltételek mellett átvállalja, és a tevékenységi körébe tartozó hulladék elszállítását, hasznosítását vagy ártalmatlanítását szervezze és közvetítse.

A 28. § a felhasználóra vonatkozó szabályokat rögzíti, és előírja, hogy törvényben meghatározott esetekben a felhasználó a hulladékká vált terméket a visszavételre kötelezettnek átadja.

A 29. §-hoz

A Javaslat 29. §-a meghatározza a hulladék birtokosának kötelezettségeit, illetve azt, hogy a hulladék birtokosa milyen módon válhat meg a hulladéktól.

A (2) bekezdés szerint a hulladék birtokosa a hasznosításra vagy ártalmatlanításra vonatkozó kötelezettségét hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás, berendezés vagy létesítmény alkalmazásával teljesítheti saját maga, de a hulladékkezelőnek, a kereskedőnek, a közvetítőnek, illetve a közszolgáltatónak átadással másra is átruházhatja. A (3) bekezdés az Irányelvben foglalt rendelkezésekre tekintettel előírja, hogy amennyiben a hulladéktermelő a hulladékot előkezelés céljából hulladékkezelőhöz szállítja, az a hasznosításért és ártalmatlanításért való felelősség alól teljes mértékben nem mentesíti. A hulladékgazdálkodás költségeit – a szennyező fizet elvvel összhangban – a hulladék birtokosának kell megfizetnie.

A 30-34. §-hoz

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó szabályok meghatározzák a települési önkormányzatok, az ingatlantulajdonos és a közszolgáltatók települési hulladékkal kapcsolatos kötelezettségeit.

A 30. § (1) bekezdés rögzíti, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást a települési önkormányzat szervezi és látja el, 2013-tól az állam gondoskodik ennek megszervezéséről és fenntartásáról. A (2) bekezdés előírja, hogy a közszolgáltató feladata a környezetvédelmi előírások megtartása mellett a települési hulladék ingatlantulajdonosoktól történő átvétele, települési hulladékkezelő telepre történő elszállítása, valamint a települési hulladék kezelése, a hulladékkezelő létesítmény üzemeltetése.

A 31. § felsorolja a közszolgáltatási szerződésnek azokat a tartalmi elemeit, amelyeket önkormányzati rendeletnek kell megállapítania. Önkormányzati rendelet arról is rendelkezhet, hogy az ingatlantulajdonos a települési hulladék egyes összetevőit elkülönítetten gyűjtse, valamint arról, hogy a közszolgáltató vagy az ingatlantulajdonos az ilyen hulladékot meghatározott gyűjtőhelyre vagy hulladékkezelő létesítménybe szállítsa.

A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására a közszolgáltatóval írásbeli szerződést köt. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a közszolgáltatóval legfeljebb 8 évre kell megkötöni. Annak érdekében, hogy a szakszerű feladatellátás biztosított legyen, a 32. § előírja, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására vonatkozó szerződés megkötésének feltétele, hogy a települési önkormányzat közbeszerzési eljárást folytasson le.

A 33. § azokat az eseteket sorolja fel, amikor a települési önkormányzat a közszolgáltatóval kötött szerződést felmondhatja. Felmondás esetén az önkormányzatnak haladéktalanul gondoskodnia kell a közszolgáltatás ellátásának biztosításáról.

A 34. § szerint a települési önkormányzatok hulladékgazdálkodási feladataik ellátása érdekében együttműködnek egymással, és e feladatok végrehajtása érdekében – a regionalitás elvével összhangban – az önkormányzatok közös létesítményeket és közös gazdálkodó szervezetet hozhatnak létre, vagy már meglévő ilyen szolgáltatásokat igénybe vehetnek.

A 35-37. §-hoz

A Javaslatban az ingatlantulajdonossal kapcsolatos kötelezettségek előírásával a jogalkotó arra ösztönzi az ingatlan tulajdonosát, hogy ügyeljen arra, hogy más ne rakhasson le hulladékot az ingatlanán, mert ebben az esetben a hulladék elszállítására, illetve az erre feljogosított személynek történő átadására vonatkozó kötelezettségek őt terhelik.

Az ingatlantulajdonosnak a lehető legrövidebb időn belül gondoskodnia kell arról, hogy a tevékenysége során képződött települési hulladékot a közszolgáltatónak átadja. Ez a kötelezettsége a háztartásban képződött vegyes és szelektíven gyűjtött hulladékokra terjed ki. Ennek a kötelezettségének azonban úgy is eleget tehet, ha az önkormányzati rendeletben megjelölt hulladékgyűjtő szigetre, illetve hulladékgyűjtő udvarba vagy más hulladékgazdálkodási létesítménybe szállítja. Az ingatlantulajdonos ezt hulladékgazdálkodási engedély, illetve nyilvántartásba vétel nélkül megteheti.

A 35. § (3) bekezdés előírja, hogy a nem természetes személy ingatlantulajdonos, azaz a jogi személy, illetve a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék részét képező vegyes hulladékot, amely az érintett ingatlan területén az elkülönített hulladékgyűjtésből visszamarad, a közszolgáltatónak köteles átadni. A szelektíven gyűjtött hulladékot tehát átadhatja a versenyszektorban érdekelt, hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezetnek.

Annak érdekében, hogy a hulladékgyűjtő edényzetbe helyezett hulladékot ne lehessen uratlan dolognak tekinteni, és ezzel a közszolgáltatókat megkárosítani, a Javaslat kimondja, hogy a hulladékgyűjtő edényzetbe helyezett hulladék a hulladéktermelő tulajdonát képezi addig, amíg az a közszolgáltató birtokába kerül. Azonban, ha a hulladékgyűjtő edényzetet a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása céljából közterületen helyezték el, és az edényzet elkülönítetten gyűjtött hulladékot tartalmaz, a hulladék közterületre helyezésével a tulajdonjog átszáll a közszolgáltatóra.

A 38-42. §-hoz

A Javaslat e szakaszai előírják, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás milyen feltételek mellett végezhető.

A közszolgáltató biztosítja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás folyamatos ellátását, a települési hulladékot az ingatlantulajdonostól átveszi, települési hulladékkezelő létesítménybe szállítja, a települési hulladékot kezeli, valamint a települési hulladékkezelő létesítményt üzemelteti, valamint évente 2 alkalommal gondoskodik a lomtalanítás biztosításáról. A 39. §

előírja, hogy hulladékgazdálkodási közszolgáltatást csak olyan gazdálkodó szervezet végezhet, amely hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkezik.

A 43-47. §-hoz

A Javaslat e rendelkezései szabályozzák a hulladékkezelési közszolgáltatásért járó díj megállapításának kereteit. Ezek szerint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a vegyes települési hulladék mennyiségével arányosan kell meghatározni, legalább egyéves díjfizetési időszakra, egységnyi díjtételek szerint.

A Javaslat a települési hulladékkezelési közszolgáltatási díj megállapításának részletes szakmai szabályairól szóló 64/2008. (III. 28.) Korm. rendeletből egyes szabályokat törvényi szintre emel. Ezek a szabályok meghatározzák, hogy a közszolgáltatási díj alapjaként milyen tényezőket kell figyelembe venni, továbbá előírják, hogy a közszolgáltatási díj egytényezős vagy kéttényezős díjként állapítható meg, valamint, hogy a közszolgáltatót díjkalkuláció készítésének kötelezettsége terheli. A díjszámítás módját 2013-tól a Javaslat vonatkozó módosító rendelkezései szerint az állam határozza meg, amelyről kormányrendelet fog rendelkezni. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a Magyar Energia Hivatal javaslatának figyelembevételével a miniszter rendeletben állapítja meg.

Az üdülőként nyilvántartott, valamint az időlegesen használt ingatlannal rendelkező tulajdonosok esetében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját az állandó lakóingatlan tulajdonosára meghatározott díjjal arányosan kell megállapítani, de nem lehet kevesebb az éves díj 50%-ánál.

A 47. § szerint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek. Annak érdekében ugyanis, hogy a hulladékkezelési közszolgáltatás teljesítése folyamatosan biztosított legyen, szükséges, hogy a közszolgáltatást működtető szervezet költségeinek fedezete mindenkor biztosítva legyen. A díjhátralék behajtása érdekében 2013-tól már nem a jegyző, hanem a Nemzeti Adó- és Vámhatóság jár el.

A 48-52. §-hoz

A veszélyes hulladéokra vonatkozó általános szabályok a Javaslatban külön fejezetben kapnak helyet. A Javaslat e rendelkezéseinek célja, hogy megteremtse az Irányelv előírásaival való összhangot, és azokat a helyi viszonyokra megfelelően alkalmazza.

A 48. § (1) bekezdése meghatározza, hogy a hulladék mely esetekben minősül veszélyes hulladéknak. A veszélyes hulladék típusait a hulladékjegyzék tartalmazza. A (2) bekezdés kimondja, hogy a hulladék abban az esetben is veszélyesnek minősül, ha az e törvény vonatkozó mellékletében meghatározott veszélyes tulajdonságokkal rendelkezik. A Javaslat arról is rendelkezik, hogy Magyarország mint tagállam valamely veszélyes hulladéknak ismert hulladékot nem veszélyes hulladéknak minősítsen, amennyiben megállapítja, hogy nem rendelkezik a Javaslat vonatkozó mellékletében meghatározott veszélyes tulajdonságok egyikével sem. Ebben az esetben Magyarországnak mint tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot.

Az Irányelvben foglaltakra tekintettel új rendelkezésként kerülnek szabályozásra a veszélyes hulladék hígításával és keverésével kapcsolatos, továbbá a csomagolásra és a címkézésre vonatkozó szabályok, valamint a háztartásban képződő veszélyes hulladéokra vonatkozó rendelkezések.

Az 53. §-hoz

A veszélyes hulladékra vonatkozó fejezetbe tartoznak a hulladékolaj gyűjtésével és kezelésével kapcsolatos szabályok. E rendelkezések előírják, hogy a hulladékolajat elkülönítetten kell gyűjteni, amennyire az technikai, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megvalósítható. A hulladékolaj hasznosítására a hierarchiára vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, így mindig a legjobb általános környezeti eredményt biztosító megoldást kell választani.

Tilos a környezetvédelmi hatósági engedélye nélkül a hulladékolaj keverése más tulajdonsággal rendelkező olajjal, valamint egyéb hulladékkal és anyaggal, ha az a hulladékolaj kezelésének akadályozásával jár.

Az 54. §-hoz

A hulladék jogtalan elhelyezésével, elhagyásával, valamint a közterület tisztán tartásával kapcsolatos szabályok önálló fejezetbe kerültek. Az elhagyott, illetve jogszerűtlenül elhelyezett hulladékra vonatkozó szabályok a Hgt. rendelkezéseire képest jelentős tartalmi változást nem jelentenek, így az ingatlanon elhagyott hulladék kezelésének kötelezettsége továbbra is a hulladék tulajdonosát, ha annak személye nem állapítható meg, akkor ellenkező bizonyításig az ingatlan tulajdonosát terheli.

Működési területén belül a közterületen elhagyott hulladék elszállításáról és hasznosításáról, továbbá annak ártalmatlanításáról a települési önkormányzat gondoskodik. Ha erről a kötelezettségéről önként nem gondoskodik, akkor a környezetvédelmi hatóság az elhagyott hulladék elszállítására és ártalmatlanítására kötelezi.

Az 55. §-hoz

A közterületek tisztaságának biztosítása érdekében a Javaslat a Hgt.-vel megegyezően előírja, hogy a közterület szervezett, rendszeres tisztán tartása a települési önkormányzat feladata.

Az 56-57. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a hulladékgazdálkodási tevékenységekhez kapcsolódó általános kötelezettségeket írják elő.

E szerint hulladékgazdálkodási tevékenységet – törvényben, kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben meghatározott kivétellel – a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján lehet végezni. Az 57. § meghatározza, hogy milyen adatokat kell tartalmaznia a hulladékgazdálkodási engedélynek, valamint azt, hogy mit kell tartalmaznia a nyilvántartásnak.

Hulladékkezelés csak a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető és a kezelőnek a szabályok betartására vonatkozó felelőssége mindaddig fennáll – a hulladékbirtokosra vonatkozó általános szabályokkal összhangban –, amíg a hulladék birtokában van.

Az 58-59. §-hoz

A hulladékgazdálkodási tevékenységekhez kapcsolódó általános kötelezettségnek tekinthető a hulladék besorolása is, továbbá a melléktermék előállításával, illetve képződésével kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség.

A Javaslat e szakasza tartalmazza a hulladék besorolására vonatkozó szabályokat, illetve azt, hogy a hulladékot hogyan kell besorolni. A besorolásra vonatkozó részletszabályokat, vagyis az egyes hulladéktípusokra vonatkozó kategóriák megnevezését és kódszámát, a veszélyes hulladékokat, valamint a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeit a hulladékok jegyzékéről szóló 16/2001. (VII. 18.) KöM rendelet tartalmazza.

A hulladék besorolását főszabály szerint a hulladék termelője, vagy ha az nem állapítható meg, akkor a hulladék birtokosa végzi el a hulladékjegyzékben foglaltak szerint. Egyéb esetben a környezetvédelmi hatóság végzi el a besorolást, amit határozatban állapít meg.

Az 59. § arról rendelkezik, hogy a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet mellékterméket állít elő vagy tevékenysége során melléktermék képződik, és az előállított vagy képződött anyagot, tárgyat melléktermékként használja fel, tárolja vagy forgalmazza, a gazdálkodó szervezet a melléktermék 8. § szerinti feltételeknek való megfeleléséről a melléktermék képződését vagy előállítását követő 30 napon belül tájékoztatja a környezetvédelmi hatóságot.

A környezetvédelmi hatóság a melléktermék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért, illetve a melléktermék piacának felügyeletéért felelős hatóságtól a gazdálkodó szervezet által felhasznált, tárolt vagy forgalmazott melléktermék felhasználhatóságának igazolására nyilatkozatot kérhet, a melléktermék előállítójától pedig indokolt esetben egy besorolást megalapozó dokumentációt.

E szakasz a hatékony ellenőrzést szolgálja. Ugyanis szükséges annak megakadályozása, hogy a hatóság szem elől tévessze a hulladék útját, vagy a melléktermék előállítója a hulladékot melléktermékként, a kötelező engedélyezési eljárást megkerülve kereskedelmi forgalomba hozza.

A 60-62. §-hoz

A nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeket tartalmazó szakaszok előírják, hogy a hulladék birtokosának, szállítójának, kereskedőjének, közvetítőjének és kezelőjének nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettséget kell teljesítenie.

E szerint a kötelezett hulladéktípusok szerinti nyilvántartást vezet a tevékenysége során képződő, továbbá a más birtokostól átvett vagy másnak átadott vagy közvetített hulladék mennyiségéről és összetételéről, továbbá a hulladék átadójáról vagy átvevőjéről, valamint az előállított melléktermékről. A kötelezett továbbá hulladékgazdálkodási tevékenységéről nyilvántartást, a létesítmények működéséről pedig üzemnaplót vezet. Az Irányelvben foglalt

rendeletekre tekintettel a nyilvántartást a kötelezettnek legalább 5 évig – veszélyes hulladék esetén 10 évig – kell megőriznie.

A 63-64. §-hoz

A hulladéklerakó üzemeltetője a lerakóban elhelyezett hulladék mennyisége és fajtája alapján a hulladék lerakótól történő eltérítése, valamint az e törvényben meghatározott hasznosítási arányok teljesítése érdekében hulladéklerakási járulékot fizet.

A hulladéklerakó üzemeltetője a lerakóban elhelyezett hulladékról nyilvántartást vezet. A 63. § meghatározza, hogy a hulladéklerakási járulékból befolyt pénzt a környezetvédelemért felelős miniszter mire fordíthatja.

A meg nem fizetett hulladéklerakási járulék adók módjára behajtandó köztartozás.

A 64. § előírja, hogy nem kell hulladéklerakási járulékot fizetni a környezetvédelmi hatóság által engedélyezett rekultiváció vagy kármentesítés során, ha a rekultivációval vagy kármentesítéssel érintett lerakóból hulladékot helyeznek át egy másik lerakóba.

A 65-67. §-hoz

A 65-67. §-ok a céltartalék képzéssel, valamint a biztosításkötéssel kapcsolatos kötelezettségekről rendelkeznek.

A 65. § lehetővé teszi, hogy a hulladékkezelő létesítmény bezárásakor vagy a létesítményben végzett tevékenység felhagyásakor a létesítmény üzemeltetése során képzett céltartalékból a létesítmény rekultivációjához és utógondozásához, valamint a hulladék kezeléséhez szükséges jövőbeni költségeket mindenkor fedezni lehessen.

A 66. § biztosítás kötésére kötelezi azt, akinek a tevékenysége során a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott mennyiségű veszélyes hulladék képződik, valamint azt, aki veszélyes hulladékot szállít.

A 68. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a hulladékgazdálkodás szervezési kérdéseiről és stratégiai célkitűzéseiről, valamint az alapvető hulladékgazdálkodási elvek érvényesítésének lehetőségeiről rendelkeznek, és meghatározzák az országos és a területi hulladékgazdálkodási terv készítésére, elfogadására és végrehajtására vonatkozó követelményeket. A Javaslat meghatározza a hulladékgazdálkodási terv tartalmának alapvető szabályait, illetve előírja, hogy milyen időközönként kell az egyes terveket elkészíteni.

Az országos és a területi tervek kialakítása az átfogó és egységes hulladékgazdálkodási politika végrehajtásának az alapja, egyben biztosítja az Irányelv által előírt kötelezettségek teljesítését is. Ezek a rendelkezések biztosítják azt, hogy országos szinten átláthatóvá és tervezhetővé váljanak a hulladék feldolgozó háttérpar szükséges kapacitásai.

A Javaslat kétszintű tervekészítést ír elő: az országos tervet – amely a Nemzeti Környezetvédelmi Programhoz kapcsolódik, és amelynek elfogadása az Országgyűlés

feladata –, és a területi tervet – amelyet az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség (a továbbiakban: OHÜ) a felügyelőségekkel együttműködve készít el.

A 69. §-hoz

Az Irányelv előírja, hogy a hulladékképződés megelőzése, valamint a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében a tagállamoknak megelőzési programokat kell kidolgozniuk. Erre tekintettel a Javaslat bevezeti, hogy – az Országos Hulladékgazdálkodási Terv önálló részeként – 6 évre kiterjedő Nemzeti Megelőzési Programot kell kialakítani.

A Javaslat előírja, hogy a tervnek milyen tartalmi kellékei vannak, valamint azt, hogy az első Nemzeti Megelőzési Programot 2013. december 12-ig kell kidolgozni, amelyben meg kell határozni a hulladék képződésének megelőzésére, a gazdasági növekedés és az ebből eredő hulladékképződés által okozott környezeti hatások megszüntetésének érdekében a 2020. évre elérendő célokat, továbbá az intézkedések és az eredmények nyomon követését, értékelését szolgáló minőségi és mennyiségi referenciaszinteket és mutatókat.

A 70-71. §-hoz

Az OHÜ a felügyelőségekkel együttműködve a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeiről szóló jogszabályban megjelölt területre területi hulladékgazdálkodási tervet készít a területen működő helyi önkormányzatok, érdekképviselői és környezetvédelmi társadalmi szervezetek, továbbá a területen illetékességgel rendelkező hatóságok bevonásával.

A tervezési területen működő gazdálkodó szervezetek érdekképviselői szervezeteik útján vehetnek részt a terv előkészítésében. A területi hulladékgazdálkodási tervben foglaltak végrehajtásáról a felügyelőségek háromévente beszámolót készítenek, és azt megküldik az OHÜ-nek. A beszámolókat a Főfelügyelőség összesíti, és megküldi az OHÜ-nek.

A 72-73. §-hoz

A Javaslat e rendelkezései meghatározzák a hulladékgazdálkodási tervekhez vonatkozó közös szabályokat. A Javaslat előírja, hogy a hulladékgazdálkodási terveket 6 évre kell kidolgozni. Az érintett nyilvánosság és a hatóságok a tervek kidolgozásában az egyes tervek, illetve programok környezeti vizsgálatáról szóló jogszabály szerint vesznek részt. A hulladékgazdálkodási tervekben meghatározottakat a terület- és településrendezési tervek jóváhagyása és az önkormányzati és a hatósági döntések meghozatala során érvényesíteni kell.

Az OHT-t és a területi hulladékgazdálkodási terveket a környezetvédelemért felelős miniszter hatévenként az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi, és elérhetőségét folyamatosan biztosítja.

A 74-75. §-hoz

E szakaszok a hatósági engedélyezésre és ellenőrzésre vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

Hulladékgazdálkodási engedély főszabály szerint 5 évre adható. A környezetvédelmi hatóság az engedélyt módosíthatja vagy visszavonhatja.

A kötelezett kötelezettségeinek teljesítéséről a környezetvédelmi hatóság tájékoztató adatot, összefoglalót, valamint jelentést kérhet. A hatósági engedélyezési eljárásokban az ügyintézési határidő 3 hónap.

Amennyiben szükséges vagy a hulladékgazdálkodással kapcsolatos súlyos kötelezettségszegés alapos gyanúja áll fenn, a hatóság haladéktalanul és előzetes bejelentés nélkül helyszíni ellenőrzést tart.

A 76-78. §-hoz

E rendelkezések a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szabályok megsértésének jogkövetkezményeit írják elő.

A hatóság az ügyfelet kötelezheti meghatározott magatartás tanúsítására, egyéb esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy megtilthatja az engedélyéhez kötött tevékenység engedélytől eltérő vagy engedély nélküli folytatását, a környezetet károsító vagy súlyosan veszélyeztető hulladékgazdálkodási tevékenységet.

A Javaslat 77. §-a biztosítani kívánja annak lehetőségét, hogy a más ingatlanán vagy közterületen elhagyott vagy jogszerűtlenül elhelyezett hulladék elhagyásához vagy lerakásához használt eszközt, a hulladék szállítására használt járművet, valamint bármely dolgot, amelyre a hatóság előtti eljárásban, mint bizonyítási eszközre szükség lehet, a helyszínen lefoglalhassa.

A hatékony jogérvényesítés másik eszközét jelenti a hulladékgazdálkodás szabályainak megsértése esetén alkalmazható hulladékgazdálkodási bírság intézménye. A hulladékgazdálkodási bírságra vonatkozó szabályokat a 78. § tartalmazza.

A hulladékgazdálkodási bírságot az e törvény végrehajtására kiadott rendelet alapján a jogsértés szerint határozott összegben, vagy alapbírság és változók szorzataként megállapított bírsággént kell kiszabni. Ha a jogsértés a tevékenység vagy mulasztás súlyára, az elkövetés vagy kötelezettségszegés következményeire tekintettel annyira csekély, hogy büntetés vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető. A hulladékgazdálkodási bírság, illetve alapbírság mértéke – a környezetveszélyeztetést vagy környezetkárosítást okozó jogsértés kivételével – legfeljebb 75%-kal csökkenthető, ha az elkövető a következményeket felszámolta, és a jogellenes állapotot megszüntette a bírságot megállapító határozat kiadásáig.

A hulladékgazdálkodási bírság azonban nem mentesíti a jogszabálysértőt a büntetőjogi, a szabálysértési, továbbá a kártérítési felelősség, valamint a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére, tiltására vagy a megfelelő védekezés kialakítására, a természetes vagy eredeti környezeti állapot helyreállítására vonatkozó kötelezettség teljesítése alól.

A 79. §-hoz

A 79. § az Európai Bizottság felé történő jelentéstételi kötelezettség részleteit tartalmazza.

A 80. §-hoz

A Javaslat a záró rendelkezések között állapítja meg azokat a szabályokat, amelyek felhatalmazzák a Kormányt és az ágazati irányításért felelős minisztereket, hogy a törvényből fakadó és ahhoz kapcsolódó további feladatok teljesítése érdekében a szükséges részletes jogszabályokat rendelettel meghatározzák.

A 81. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a hatályba lépésről rendelkeznek. Azok a szabályok, amelyek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítását az állam feladatává teszik, 2013. január 1-én lépnek hatályba. Az elkülönített gyűjtéssel, illetve az elkülönített gyűjtési rendszer kialakításával kapcsolatos szabályok az Irányelvben foglalt rendelkezésekre tekintettel 2015. január 1-jén lépnek hatályba.

A 82. §-hoz

A Javaslat az átmeneti rendelkezések között határozza meg azt, hogy a törvény hatályba lépésekor érvényes begyűjtési engedélyek érvényességük lejártáig, de legkésőbb e törvény hatályba lépését követő 3 évig érvényesek, azt követően hatályukat veszítik.

A Javaslat előírja, hogy a törvény hatályba lépésekor működő közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyt e törvény hatályba lépését követő 6 hónapon belül beszerzi. Ha a törvény hatályba lépésekor működő közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem rendelkezik, a települési önkormányzat a (3) bekezdésben meghatározott határidőt követő 30 napon belül a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést 6 hónapos határidővel felmondja. A települési önkormányzat e kötelezettségét a fővárosi és megyei kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárás keretében vizsgálja.

A 83. §-hoz

A Javaslat a 2015-ig felállítandó szelektív hulladékgyűjtési rendszer kialakításának érdekében meghatározza a hasznosítási arányokra vonatkozó kötelezettségeket. Ezek szerint 2020-ig a háztartási papír, fém, műanyag és üveg hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást 50%-ra, míg a nem veszélyes építési és bontási hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést, az újrafeldolgozást és az anyagában történő egyéb hasznosítást országos szinten legalább 70%-ra kell növelni.

E szakasz előírja, hogy a Nemzeti Megelőzési Programot első alkalommal 2013. december 12-ig kell kidolgozni, valamint azt, hogy a hulladéklerakóra a települési hulladék részeként kerülő biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget az 1995-ben országos szinten képződött, biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséghez képest 2016. július 1. napjáig 35%-ra kell csökkenteni. A környezetvédelmi hatóság az engedélyben meghatározza a hulladéklerakón elhelyezhető biológiailag lebomló szerves anyag mennyiséget.

A 84. §-hoz

A 84. § azokat az Európai Unió által kibocsátott jogi aktusokat sorolja fel, amelyekkel a Javaslatban foglalt rendelkezéseknek összhangban kell állniuk.

A 85-86. §-hoz

Azok a szabályok, amelyek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítását az állam feladatává teszik, 2013. január 1-én lépnek hatályba. Ezek szerint az állam 2013-tól a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos kötelezettségeit a nevében eljáró OHÜ útján látja el. Ennek megfelelően 2013-tól közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatáson kívül egyéb engedély-köteles, illetve nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet nem végezhet.

Közszolgáltató e törvény értelmezésében csak olyan jelentős befolyással bíró gazdálkodó szervezet lehet, amelyben az állam, illetve a települési önkormányzat a tulajdonosok szavazatának többségével tulajdoni hányada alapján egyedül rendelkezik, és a társaság tulajdonosaként jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők vagy a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja.

A 87. §-hoz

A 87. § azokat a módosító rendelkezéseket tartalmazza, amelyek az Irányelv előírásaira tekintettel 2015-től az egész országra kiterjedően, kötelező jelleggel bevezetik a települési hulladék részét képező üveg-, fém-, papír- és műanyag hulladék, továbbá a veszélyes, valamint a biológiailag lebomló hulladék elkülönített gyűjtési rendszerét.

A 88. §-hoz

A hulladékgazdálkodási szabályozások körében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz gyűjtésére és szállítására az önkormányzatok továbbra is közszolgáltatást kötelesek szervezni. A hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK irányelv szerint ezt a hulladékos szabályozást át kell venni a vízügyi igazgatásba, ennek kapcsán azonban nem változtatunk a közszolgáltatás megszervezésének kötelezettségén.

A 89. §-hoz

Az (1) bekezdés rendelkezésével biztosítható, hogy a víziközmű társaságok alapszabályában csak a törvényi felhatalmazású tevékenység szerepeljen, és attól a működésük ideje alatt se térhessenek el. A (2) bekezdés pontosításának célja a víziközmű társulatra vonatkozó szabályozás egyértelműsítése, a jogértelmezés elősegítése.

A 90. §-hoz

A tervezet a víziközmű társulat felügyeletét két részre bontja. A cégjogi, társasági szempontú működéssel kapcsolatos törvényességi felügyeletet jelenleg is a hatályos a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény alapján a cégbíróság látja el. A víziközmű társulat feletti törvényességi ellenőrzését a szakszerűségi, valamint a közfeladat ellátásának állami ellenőrzését – ideértve a közfeladatok ellátásával kapcsolatos, a szakmai követelményeknek megfelelő megalakulás és működés ellenőrzését is – foglalja magában, melyet a vízügyi igazgatási szerv lát el továbbra is.

A 91. – 93. §-hoz

A fenti 3 szakasz pontosításának célja a víziközmű társulatra vonatkozó szabályozás egyértelműsítése, a jogértelmezés elősegítése. A víziközmű társulat megszűnési esetei

kibővülnek a hivatalból történő törlés elrendelésével, annak érdekében, hogy a jogkövető magatartás kikényszeríthetővé váljon.

A 94. §-hoz

A hulladékgazdálkodási szabályozások körében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz gyűjtésére és szállítására az önkormányzatok továbbra is közszolgáltatást kötelesek szervezni. A hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK irányelv szerint ezt a hulladékos szabályozást a vízügyi jogágnak kell átvenni, ennek kapcsán a közszolgáltatás megszervezésének kötelezettségén nem változtatunk.

A közszolgáltatás a háztartási szennyvíz begyűjtésére, szállítására és az ártalommentes elhelyezés érdekében történő átadására terjed ki.

A közszolgáltatás igénybe vételéért díjat kell fizetni. A Hgt. eddigi rendelkezéseit veszi át a Vgtv. azzal a különbséggel, hogy a díjhátralék adók módjára történő behajtását a Vgtv. elrendeli, de annak részletszabályait külön kormányrendelet fogja tartalmazni.

A Vgtv. előírja a közszolgáltató folyamatos rendelkezésre állási kötelezettségét, illetve a közszolgáltatási tevékenység végzésének feltételeit, amelyek között az engedélyezés helyett bejelentési kötelezettség terheli a szolgáltatót. A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény meghatározza a bejelentés, és az annak alapján vezetett nyilvántartás egyes tartalmi elemeit azzal, hogy a törvényben meghatározottakon kívül külön jogszabály előírhat további kötelező tartalmi elemeket. A végrehajtó kormányrendelet fogja tartalmazni a bejelentés és nyilvántartás további elemeit, valamint az határozza meg a felügyeletet ellátó hatóságot (a begyűjtés helye szerint illetékes vízügyi hatóság fogja ellátni a feladatot). Az engedélyezési eljárás mellőzése azért is előnyös, mert a Hgt. szabályozásában kialakult nem egységes jogalkalmazó gyakorlat - a települési folyékony hulladék begyűjtésére, szállítására, illetve ártalmatlanítására hulladékgazdálkodási vagy vízjogi engedély kiadására került sor –a bejelentési eljárással megszűnik.

További, a Hgt.-ből átvett előírások vonatkoznak a közszolgáltatási szerződésre, az önkormányzatok részére a költségvetési törvényben biztosított, feladathoz kötött támogatásra, az ingatlan tulajdonosnak, vagy az önkormányzatnak vagy a közszolgáltatónak az ártalommentes elhelyezéssel összefüggő kötelezettségeinek nem, vagy nem megfelelő teljesítése esetében közszolgáltatási bírság kivetésére. A Hgt. szabályozásában a hulladékgazdálkodási bírság szabályai vonatkoztak a települési folyékony hulladéokra is, azonban a szabályozás nem működött jól, mivel tonnában került kiszámításra a bírság alapja. A szankcionálás alapszabályai a Hgt.-hez hasonlóan a Vgtv.-ben kerültek elhelyezésre, a részletszabályok a végrehajtási kormányrendeletben lesznek szabályozva.

A 95. §-hoz

A rendelkezés biztosít felhatalmazást a végrehajtási kormányrendelet megalkotásához.

A 96. §-hoz

A rendelkezés pontosítást, egyértelműsítést tartalmaz.

A 97. §-hoz

A rendelkezés a „begyűjtés” fogalmával egészül ki, valamint a korábban hulladéknak tekintett „települési folyékony hulladék” definícióját kívánja kiváltani a „nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz” új meghatározásával.

A 98. §-hoz

A rendelkezések pontosításokat, szövegcsere módosító rendelkezéseket tartalmaznak.

A 99. §-hoz

E rendelkezések a szerencsejáték szervezéséről, a környezet védelméről, a személyi jövedelemadóról, valamint a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben szereplő hulladékgazdálkodással kapcsolatos Hgt.-re utaló rendelkezéseket módosítják.

A 100-101. §-hoz

A 100. § 2012. január 1-vel hatályon kívül helyezi a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvényt, a 101. § pedig 2013. január 1-vel további szakaszokat.